R. R. NO. 248-4-1908

JL
NO6.2.1.

Registered M—483.

செந்தமிழ்.

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்து மாதாந்தரத் தமிழ்ப்பத்திரிகை.

"தொட்டனைத் தூறு மணற்கேணி மாந்தர்க்குக்
கற்றனைத் தூறு மறிவு."

[தொகுதி 2] 1906ஆ ஏப்ரல், மேமீ [பகுதி 4-5.

விஷயங்கள். பக்கம்.

சாஸ்திரப் பொருண்மாலை.	....	81, 105
சீர்தத்துவ விளக்கம்.	....	86
தவர்நரிகளும் நாட்டுக்கேனைத்தறிகளும்	...	90
சுதேசபாஷாபிவிருத்தி.	....	95
வைதீகமாகிய இருமீமாம்ஸா மதங்கள்	....	99
முத்துன்னாரயின் முடிவுரை.	....	103
10. சிவநாதம்.	....	
இறையனாரகப்பொருள்.	....	108
காவிலின் வெளிப்பிராகாரம்.	....	114
மைசூர்த் தமிழர்.	....	119
ஆயுள் விருத்தி நூல்.	....	124
12. தமிழகச்செய்தி.	....	127

பத்திராதிபர்கள் :— T. இராஜையங்கார், B. A., L. T.
C. S. முத்துஸாமி ஐயர்.

தஞ்சை:
கல்யாணசுந்தரம் முத்திராசாலை.

வருஷ சந்தா 1—8—0. 1906. தனிப்பிரதி அணா 2½
பழையபிரதி அணா 3

பர்மா, பினாங்கு முதலான இடங்களுக்கு—ரூ. 2—8—0.

Copyright Registered.

புத்தக வரவு.

சென்றமாதத்தில் வரப்பெற்ற மாற்றுப்பத்திரிகைகள்:—

சுதேசி: பு-2, இ-41-52; (2) சுஜனைஜனமித்திரன்: பு-3, இ-29-31; (3) நாகை நீலலோசனி: பு-17, இ-6-7; (4) கோயமுத்தூர்கலாநிதி; பு-26, இ-7-9; (5) மா[illegible] மனோரஞ்சினி: பு-8, இ-3; (6) விவேகசிந்தாமணி: வா-14, ந-12 [illegible] செந்தமிழ்: தொ-4, ப-5; (8) விவசாயபத்திரிகை; வா-2, ந-[illegible] 2; (9) சுதேசாபிமானி: பு-1, இ-6. இப்பத்திரிகை எமது பார்வைக்[illegible] [illegible] வேயே வந்துவிட்டதாலும், சில அசௌகரியங்களினா[illegible] முன் ஏமேயே கவனிக்கப்படவில்லை. இது சென்னையிலிருந்து வெ[illegible] வரும் பத்திரிகைகளில் புதிதாக ஆரம்பிக்கப்பட்டு வாரந்தோறும் வெ[illegible] வருகின்றது. 174, பிராட்வே, சென்னை, சி. ராம் ராஜு அன்டு கம்பெனியாரால் வெளியிடப்படுகின் சந்தா வருஷமொன்றிற்கு ரூ. 3. ஜனங்களிடத்தில் அறிவைச்செய்யும் ஆற்றல் இதனிடத்தில் அமைந்துள்ளது.

(10) ஸ்ரீமத். பகவத்கீதை ஸ்ரீ சங்கரபாஷ்யம்: ஐரோப்[illegible] ரிக்கா முதலான கண்டங்களிலும் அங்கங்குள்ள தேசங்களில் [illegible] கள் தம்தம் பாஷையில் இந்த கீதையை மொழிபெயர்த்துக்[illegible] கிறார்கள். இந்தக் கீதையின் சங்கர பாஷ்யத்தின் மொழிபெ[illegible] களோ குறைந்திருந்தன. ஆதலின் உண்மையான சங்கர பாஷ்ய[illegible] கூடின கீதாபாடமும் கிடைப்பதரிதாயிருக்கின்றது. இந்தக் [illegible] யைத் தீர்க்கவேண்டி சென்னை, திருவல்லிக்கேணியில் 23-ம் நம்ப[illegible] ருள்ள வீட்டில், "கீதா" ஆபீஸ் என்று ஏற்பட்டு கீதைக[illegible] சங்கர பாஷ்யத்தையும் உள்ளதுள்ளபடியே தெளிவான [illegible] அக்ஷரங்களில் பதிப்பித்து அவைகளின் அர்த்தங்களையும் [illegible] நடையில் மொழிபெயர்த்துப் பாராயணஞ்செய்வதற்[illegible] த ரூபமாயும் ஸஞ்சிகை ஸஞ்சிகையாயும் வெளியிட்டுவருகிற[illegible] ஆபீஸ் மானேஜர் ஸ்ரீமத். த. சுந்தரராஜ சர்மா அவர்கள் [illegible] புடன் எமது பார்வைக்கு முதல் ஸஞ்சிகையை அனுப்பியிரு[illegible] இந்த ஸஞ்சிகையைப் படித்துப்பார்த்தவரையில் எமக்குத் தோற்[illegible] அபிப்பிராயங்களைத் தெரிவிக்கின்றோம். முதன்முதல், புஸ்தகத்[illegible] ப்பும் அக்ஷரங்களின் வடிவும் படிப்பதற்கே ஒருவிதமான [illegible] ப்புகட்டுகின்றன. ஸ்லோகங்களும் ஸ்லோகார்த்தங்களும் தடித்த எழுத்தில் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஸ்ரீ சங்கர பாஷ்யமும் அதன் பொருளும் வேறுவிதமான எழுத்துக்களில் அமைந்திருக்கின்றன. இரண்டாவது, புஸ்தகத்தின் முக்கிய பாகமாகிய ஸ்ரீ சங்க[illegible] பாஷ்யத்தின் தமிழ் அர்த்தம் மிகவும் வியக்தமாயும் தெளிவாயும் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விதமான புஸ்தகம் ஒன்று அவசியம் ஒவ்வொருவர் கையிலும் இருக்கவேண்டியதுதான். முதல் ஸஞ்சிகையில் முதலாவதாகிய விஷாதயோகமும் இரண்டாம் அத்தியாயமாகிய [illegible] யோகத்தில் 38-ம் ஸ்லோக மிறுதியாக பேறுபத்தியைக் கா[illegible] வரையும் முடிவுபெற்ற சங்கர பாஷ்யமும் நிறைவேறியிருக்கிறது. [illegible] பக்கம் 56. இந்த ஸஞ்சிகை முதலாயுள்ள 12 ஸஞ்சிகைகளும் இ[illegible] முன்பின் மனுப்புவோருக்கு அனுப்பப்பட்டுவரும். முதல் ஸ[illegible] தயாராகவிருக்கிறது. தபாற்கூலி [illegible] த்தியோகமாய் ரூ. 1. [illegible] விலை கொஞ்சகாலம் வரைக்குந்தான். சில காலத்துக்குப்பிறகு பு[illegible] தின் விலை ரூ. 15 ஆய்விடுமாதலால் காற்றுள்ளபோதே தூற்றிக்கொள்ளவும்.

பத்திராதிபர்.

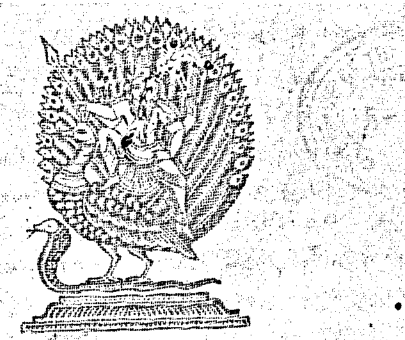

சுபமஸ்து.

தமிழகம்.

வால்யூம் 2. } 1906-வரு ஏப்ரல்மீ { நம்பர் 4

சாஸ்திரப்பொருண்மாலை.

6. தாம்ர பாத்திரங்கள். *

[illegible] வருகாலங்கள் நாம் பொய்யாசாரங்கள் என்று நினைத்திருந்த [illegible] ங்கள் இக்காலங்களில் நல்வாழ்விற்கே இன்றியமையாதவைகள் என்று ஒன்றொன்றாய் நிரூபிக்கப்படுகின்றன. நமது [illegible] வகள் [illegible] கள் தெய்வாராதனை முதலான சற்கருமங்கள் செய்[illegible] முன்னோர் அவசியம் தாம்ரபாத்திரங்களையே உபயோகிக்கவேண்டும்போது வற்புறுத்தினார்கள். தென்னிந்தியாவில் இப்போதும் [illegible] ங்கள் காவேரிக்கு ஸ்நானஞ்செய்யப்போகும்போது [illegible] செம்புகளைக் கொண்டுபோகிறார்கள். சில தாம்ரபாத்திரங்களின்றி வேறுபாத்திரங்களில் ஜலபானஞ்செய்வதில்லை. இப்படியிருக்க, நாமோ சிறிது ஆங்கிலம் கற்றவுடன் [illegible] மடமையினால் செருக்குண்டு "இவையென்ன பொய்யாசாரங்கள்," என்

* [illegible] பத்திரிகை, வால்யூம் 5, பக்கம் 67.

JL
M211, N05TM N06.2'4.
144411.

கின்றோம். சுத்தம் செய்தபிறகு சிறிதுகாலத்திற்கெல்லாம் காற்றிலாடிய காரணத்தால் நிறம் மங்கிக் கறையுண்டாகிறதென்று நினைத்து அதை நாம் வெறுக்கிறோம்.

ஆயினும், கவனிக்க! 1904-ம் வருஷத்திய ரிவியுஆவ் ரிவியூஸ் என்ற ஆங்கில பத்திரிகையின் "சம்பர்மீ" சஞ்சிகை தாம்ரம் ஜலத்தைச் சுத்தப்படுத்துகிறதென்று தெரிவிக்கிறது. இது தற்காலத்து சாஸ்திரஞ்ஞர்கள் புதிதாகக் கண்டுபிடித்த விஷயங்களிலொன்று. "விஷமுள்ள நுண்ணுயிர் (microbes) களைத் தாம்ரம் கொல்லுகின்றது. அஸ்திஜ்வரம், விஷபேதி முதலான பல நோய்களுக்குத் தாம்ரம் முதற்றரமான மாற்றாக விருக்கிறது."

பருகு நீர் நிறைந்துள்ள ஜாருணிகளைச் சுத்தமாக வைத்துக் கொள்ளுவதில் ஏராளமான பணஞ்செலவிடுவதோடு நாம் கவனிக்கவேண்டிய விஷயம் ஒன்றுளது. அது யாதெனில், பத்துலக்ஷம் காலன் (இரண்டரைப்படி) ஜலத்தைப் பரிசுத்தப்படுத்த ஒரு ரூபா எட்டணா விலையுள்ள துருசே போதுமென்று சாஸ்திரஞ்ஞர்கள் கூறுகின்றார்கள் என்பதே.

பின்வருவதும் ரிவியூ ஆவ் ரிவியூஸ் என்ற பத்திரிகையிலிருந்தே எடுத்தெழுதப்பட்டது:—"கண்ணிற்குப் புலப்படாத நுண்ணிய உயிர்கள் அற்பமான தாம்ரவாடைக்கும் பயந்து சுருங்குகின்றன என்று பல தடவைகளில் ருசுப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆதலின் டாக்டர் மூர் (Do. Moore) நமது நகரங்களில் ஜனங்கள் பருகும் நீரில் நிறைந்துள்ள அஸ்திஜ்வரம் விஷபேதி ... லான நோய்களை வளர்க்கும் நுண்ணிய பரமாணுச் சிற்றுயி... நசிப்பிக்க இவ்விதமான தாம்ரத்தையே பிரயோகித்தல் ந...களை ...ர்........................இரசாயனச் சோதனைக்கு உபயோ...மென் கண்ணாடிக்குழல்களில் நீரை எடுத்தும் பெரிய த...கிக்கும் ...ள்ள நீரிலும் பலவிதமான சோதனைகள் செய்தார்க... களி திஜ்வரம் விஷபேதிமுதலான நோய்களுக்குத் தாயாகு...ம் பரமாணுச் சிற்றுயிர்கள் கோடானுகோடியாய்க் குடிகொண்...ட ஜலத்தை நாலு ஐந்து மணிகளில் சுத்தஞ்செய்துவிடலாம். ...ப்படி யென்றால் அந்த ஜலத்தை முதுவேனிற்காலத்தில் கு...த்து நீர் எவ்வளவு வெதுவெதுப்பாய் இருக்கிறதோ அவ்வளவு ...டேறச் செய்து, லக்ஷம் பங்கு ஜலத்துக்கு ஒருபங்கு தா...ம்ரமாகச்

144411

சேர்த்த திராவகத்தை அந்த அசுத்தஜலத்திற் கலந்தால் பரமாணுச் சிற்றுயிர்கள் மரித்துப்போகின்றன. இந்தியாநபோலீஸ் என்ற நகரத்தில் கடைசியாக வாந்திபேதி பரவியகாலத்தில், அந்நகரதிகாரிகள் அந்நகர வீதிகளையும் வீடுகளையும் துருசு கரைத்த நீரால் மெழுகி அந்நோயைத் துடைத்தனர். தங்க நாணயங்களிலும் வெள்ளிநாணயங்களிலும் நோய்ப்பரமாணுச் சிற்றுயிர்கள் மல்குகின்றன. தாம்ரநாணயங்களைக் கண்டமாத்திரத்தில் விஷபேதிப் பரமாணுச் சிற்றுயிர்கள் விலகுகின்றன ....நாற்றமெடுக்கின்ற குப்பைகள் சூழ்ந்திருந்தும் சீனர்கள் விஷபேதியால் மாள்வதில்லை! ஏனென்றால், அவர்கள் தாங்கள் குடிக்கும் நீரைத் தாம்ரத்தொட்டிகளிலேயே வைத்திருக்கின்றனர்."

நமது குக்கிராமத்து ஜனங்கள் ...மது பிள்ளைகள் இடுப்பில் அரைஞாணிற் கோத்து ஒரு முக்காலணாட்டு நாணயத்தையாகிலும் நாய்க்காசையாகிலும் இரக்ஷாபந்தனமாகத் தொங்கவிட்டு வைப்பது வழக்கம். இது அறியாமையோ அறிந்தமையோ கண்டுகொள்க.

திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் ஓடுகின்ற தாம்ரவர்ணி நதியின் ஜலத்தைப்பருகும் ஜனங்கள் விஷபேதிக்குள்ளாவதில்லையோ லும்! இதனைக் கேட்டறிக.

தற்காலத்து நாகரீகமே சிறந்ததென்று கடைப்பிடித்திருக்கும் எம்போலிய சிற்றறிவினர்க்கு நான் கூறும் வாய்மொழி ஒன்றுள்ளது. எது பொய்யாசாரம்? எது மெய்யாசாரம்?— என்று நாம் இப்போது நமக்குள்ள முற்றாக சிற்றறிவைக் கொண்டு காண்பது அரிதாயிருக்கின்றது. நாம் பொய்யாசாரம் என்று நினைத்தவைகள் இப்போது சாஸ்திரங்களின் ஆராய்ச்சிகளால் மெய்யாசாரங்களென்றே துணியப்படுகின்றன. ஆதலின் நாம் ஆராயாமல் ஒன்றையும் பொய்யாசாரமென்று கூறலாகாது.

7. எனாமல் பாத்திரங்கள்.

எந்தவிஷயமும் நமது மேனாட்டார்கள் எடுத்துக்கூறினால் நமக்குப் பத்தியமே. நம்முன்னோர்களே நமக்குக் கூறினால் அவ்வார்த்தை அவ்வளவு மதிப்புக்கொள்ளுவதில்லை. எனாமல் பாத்திரங்கள் கூடாதென்று மிஸ்டர் ராபர்ட் காஸ்டர் கூறுகின்

ளூர். ஆகாரங்கள் செய்வதற்குப் போனகைக் காய்ச்சுவதற்கும் ஒவ்வொரு வீட்டிலும் நாம் இப்போது எனமல் பாத்திரங்களை யே உபயோகப்படுத்துகிறோம். பெண்டுகளுஞ் சரி புருஷர்களுஞ் சரி, எனமல் பாத்திரத்தின் தவள நிறத்தைக்கண்டு மயங்கி அவைகளையே வாங்கத் தலைப்பட்டனர். இன்னுங் கொஞ்ச காலத்தில் சிரார்த்தாதிகளுக்குக் கூட எனமல் பாத்திரங்களையே உபயோகிப்பார்கள் போலும்! இந்த ஆசாரத்தினால் ஜனங்களுக்குச் சில கேடுகள் சம்பவித்து இருக்கின்றன. இந்தப்பாத்திரங்கள் உள்ளே தடவிய வெள்ளைக் கலவை நிலைத்திருக்குமளவுதான் உண்ணவும் பருகவும் உபயோகமாகும். வெள்ளை கழன்று சிறிதேனும் விழுந்தால் பாத்திரம் பிரயோஜனப்படுவதில்லை. "எனமல் பாத்திரங்களில் உள்ள அணுக்கள் உணவுப்பதார்த்தங்களோடு சேருகிறதினால், தேக ஆரோக்கியத்திற்குக் காரணமாகிறதென்று வைத்திய விற்பன்னர்கள் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள்," என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி நம்மவர்கள் கவனித்து எனமல் பாத்திரங்களை வாங்கா தொழிவார்களாக!

8. சிகிச்சையினுங் காப்பே விசேஷம். *

ஜப்பானியர்கள் தமது சாஸ்திராராய்ச்சியின் பயனால் யுத்த களத்தில் நோயணுகா வண்ணம் சில மார்க்கங்களைத் தேடுகின்றனர். யுத்தகளத்தில் முன்னணியிலும் பின்னணியிலும் வைத்தியர்கள் உள்ளனராம். முதன்முதற் செல்லும் உளவாளர் படைத்திரளையிலும் வைத்தியனொருவன் தன் பூதக்கண்ணாடியோடும் இரசாயனப் பொருள்களோடும் செல்கின்றனன். அவ்வங்கே மார்க்கத்திலுள்ள கிணறுகளின் ஜலங்களைப் பரிசோதித்து "இது நல்லது, இது கெட்டது," என்று எழுத்தெழுதி யொட்டிச்செல்கின்றான். பின்னால் வரும் படையோர் அசுத்த நீரை விலக்கி "நல்லது" என்றெழுதிய சீட்டுடைய நீரையே பருகிச்செல்லும். உளவாளர் ஓர் பட்டணம் சேர்ந்தக்கால், உடனே வைத்தியன் அந்நகரத்துச் சுகாதார நிலைகளைச் செம்மையாய்ப் பரிசோதித்து அந்நகரத்தில் ஒட்டுவாரொட்டியும் தொத்துநோயும் பரவியிருந்தால் உளவாளர் தங்கிய பாடிவீட்டைச் சுற்றி ஓர் இரணைத் கட்டிவிடுவான். இரைகொள்ளப் போன படையுடன் மற்றொரு வைத்தியன் போவான். ஆகாரம்

* இந்தகாவேஜ் பத்திரிகை, வால்யூம் 5, பக்கம் 74.

சேர்த்துத் தரும் உத்தியோகஸ்தர்களுடன் மற்றொருவன் இருப்பான். மேம்படை வருமுன்னர் ஆகாராதிகளின் மாதிரிகளைப் பரிசோதித்து நாட்டாளர் விற்கும் பழவகை கறிவகை முதலான தின்பண்டங்களை ஆராய்ந்துவைப்பார்கள். ஆகாரத்தில் அசுசியேற்பட்டாலும், பழம் அழுகிப்போனாலும், தண்ணீரைக் காய்ச்சிக் குடிக்கவேண்டியிருந்தாலும், படையாளர் இன்னின்னவிதம் நடந்துகொள்ளவேண்டுமென்று கண்ணிற்குப் புலனாக தகுந்த இடங்களில் நோட்டீஸ் போட்டுவிடுவார்கள்.

பாடிவீடுகள்தோறும் நுழைந்து வைத்தியர்கள் விசாரணை செய்து வீரர்களின் தேகசௌக்கியத்திற்கான சில விதிகளை நியமிப்பார்கள். சமைப்பதெப்படியென்றும், ஸ்நானஞ்செய்வதெப்படியென்றும், நகக்கண்களை அழுக்கும் அவ்வழுக்கோடு கலந்த நோய்க்கு மூலாதாரமான பரமாணுச்சிற்றுயிர்களும் நீங்கும்படி எப்படிக் கழுவவதென்றும் கற்றுவைப்பார்கள். இவ்வாறு வைத்தியர்கள் விதித்த விதிகளையும் ஒருவாறும் பிழைபடாமல் காப்பது வீரர்களின் கடமைகளில் ஒன்றாகுமாம். ஆதலினாற்றான் சற்று காலத்திற்கு முன்னே நடந்த ரஷ்ஷோ ஜப்பானியர் சண்டையில், ஜப்பானியர் பக்கத்தில் ஆஸ்பத்திரிக்குச் சென்றவர் மிகவும் சிலர். அவர் சேனையிலும் "வியாதி" என்னும் பகைவன் நுழைந்திலன்.

சமாதானகாலத்தில் நாம் நமது வைத்தியர்களைக்கொண்டு வியாதிகளுக்குக் காப்பான காரியங்களைத் தேடிச் செய்துகொள்ளுவோமேயானால், மானிடர்களின் பிணியும் நீங்கிச் சுகம் உண்டாகும். ஒவ்வொரு முனிசிபாலிடியும் பல வைத்தியர்களை நியமித்து நகரத்தைப் பாதுகாத்துக்கொள்ளவேண்டும். இவ்வைத்தியர்களும் ஊரெல்லாம் சென்று ஜனங்களுக்குச் சுகாதாரவிதிகளைப் போதிக்கவேண்டும். அப்படிச்செய்தால் சீக்கிரத்தில் வாதமும் அஜீர்ணமும் ஜலதோஷமும் ஜவரமும் அனேகமாய் விலகிவிடும். ஜனங்களும் இவ்வளவு கஷ்டப்படமாட்டார்கள்.

(இன்னும் வரும்.)

பத்திராசிரியர்.

சரீரதத்துவவிளக்கம்.

அத்தியாயம்-1. எலும்புக்கூடு.

(முதற்றொகுதி, 151-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

ii. விலாவெலும்பு iii. மார்பெலும்பு.

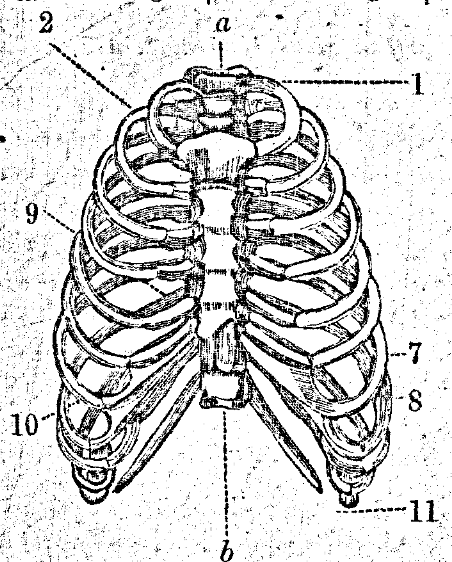

(படம்—6. விலாவெலும்பு[illegible]ார்பெலும்பும்) a, முதுகுவர்க்க வெலும்புகள். b, மார்பெலும்[illegible], 2, 7, 8, 9, 10, விலாவெலும்புகள். 11, 12 நீச்செலும்புகள்.

விலாவெலும்பு பக்கத்திற்குப்பன்னிரண்டு. முதுகெலும்பிலுள்ள பன்னிரண்டு முள்ளெலும்புகளோடும் வலம் இடம் என்ற இருபுறத்திலும் பக்கத்திற்கொன்றாக விலாவெலும்புகள் பொருந்தும். ஒவ்வொருவிலாவெலும்பும் இரண்டிடத்தில் முதுகெலும்போடு சேர்ந்திருக்கும்: அதாவது, பக்கமுள்ளோடும் முதுகெலும்பின் உடலோடும். இவற்றில் பெரும்பான்மை தாம் கட்டுண்டிருக்கும் முதுகெலும்பின் மேலெலும்பின் உடலோடு சேர்ந்திருக்கும். இதனால் மேலும் கீழுமாய் அசைவதற்குக்கூடும். முதுகுத்தண்டைவிட்டு முன்புறம் வரும்பொழுது நேராய் வராமல் சற்றுக்கீழேதாழ்ந்துவருகின்றன. மேலிருந்து முதல்பத்து

விலாக்களும் மார்பெலும்போடு சேர்ந்திருக்கின்றன. ஆனால், மார்பெலும்போடு சேரும்பாகம் எலும்பால் ஆக்கப்பட்டதல்ல. அது முருந்தால் ஆனது. இப்பாகங்களுக்குவிலாக்குருத்தென்றுபேர். முதல் ஏழெலும்பும் தனித்தனியே மார்பெலும்பைப்போய் அணைகின்றன. ஆனால், 8, 9, 10, எலும்புகள் முதலில் ஒன்றோடொன்றுசேர்ந்து பின்பு மார்பெலும்பை அடைகின்றன. ஆகவே அவை நேரே மார்பெலும்பைப்போய்ச்சேருவதில்லை. 11, 12, விலாக்கள் குட்டையாயும்,மார்பெலும்போடுசேராதனவாயுமிருப்பதால் நீச்செலும்பு என்று பெயரிடப்பட்டிருக்கின்றன.

மார்பெலும்பு: இது சற்றேறக்குறைய 6 அங்குலநீளமும் 2½ அங்குல அகலமுமாய் அமைந்து கீழ்ப்புறம் குறுகியிருக்கும். பார்வைக்கு ஒரு குத்துக்கத்தியைப்போலிருக்கும். இருபக்கங்களிலிருந்தும் முதல் ஏழுவிலாக்களின் முருந்தும் இதனுடன் வந்து பொருந்தும். ஆறாவதும் ஏழாவது ஜோடிவிலாக்கள் இதை எவ்விடத்தில்வந்து சேருகின்றனவோ அவ்விடத்திற்குங் கீழே இது சற்று நீண்டிருக்கிறது. மேற்புறத்தில் கழுத்தெலும்புகள் வந்து கூடுகின்றன.

iv. கழுத்து வளையம்:

அதாவது நெஞ்செலும்புக்கூட்டம். (படம் 1. பார்க்க) இது முற்றுப்பெற்றவளையமன்று. இதன் மேற்புறத்தில் மேற்கையெலும்புகள் பொருந்துகின்றன. இந்தவளையத்தில் பக்கத்திற்கு இரண்டு எலும்புகள் உண்டு: கழுத்துப்பட்டை ஒன்று, தோளெலும்பு ஒன்று. கழுத்துப்பட்டையெலும்பு மார்பினின்றும் புறப்பட்டுத்தோளெலும்பின்முண்டிற்போய்ப்பொருந்துகின்றது. இதன் கீழேதான் மேற்கையெலும்பானது தோளோடு பூட்டப்பட்டிருக்கிறது. தோளெலும்பானது பின்புறத்தில் முக்கோணமான்மட்டமாகவும் மேற்புறத்தில் தோட்பூட்டில் கனமாய் உருண்டுமிருக்கிறது. மேற்கையின் பின்புறத்திலுள்ள பெருந்தசைகளைத்தாங்கப் பொருத்தங்கள் இங்கே உண்டு. தோட்பூட்டில் கழுத்துப்பட்டையெலும்போடுமாத்திரம் இது பொருந்தியுள்ளது. மற்றவிதமாய் இந்தத்தோளெலும்புக்கு முதுகெலும்போடு ஒருசம்பந்தமுமில்லை. ஆகையால் இது சுலபமாய் எல்லாப்பக்கங்களிலும் அசையக்கூடியது.

v. அனுமிகைவட்டம்:

அதாவது அடிவயிற்றுவளையம். (படம் 1, படம் 2, பார்க்க) இது பின்புறத்து ஆப்பெலும்பிலிருந்து வளைந்துவருவது. இதன் பின்புறத்தின் அடிப்பக்கத்திலிருந்துதான் துடையெலும்புகள் கிளம்புகின்றன. இவ்வட்டத்தை அமைக்கும் எலும்புகள் மூன்று. பின்புறநடுவில் ஆப்பெலும்பு. அதன் இருபக்கங்களிலிருந்தும் புறப்பட்டு வளைந்து அடிவயிற்றின் முன்புறத்தில் மார்பெலும்புக்கு நேரொழுங்காய்வந்து பொருந்தும் எலும்புகள் இரண்டு. ஆக, மூன்று. பின்கூறப்பட்ட இவ்விருவெலும்புகளும் குண்டியெலும்புகள் என்று பெயர்கொண்டன. இவ்விரண்டும் ஆப்பெலும்போடுசேர்ந்துபொருந்துவதால் இவைகளுக்கிடையே இந்த ஆப்பெலும்பானது ஒருபொறுப்புக்கல்லைப்போல் வன்மையுடன் நிற்கின்றது. குண்டியெலும்பு எங்கும் சமகனமுள்ளதல்ல. ஒழுங்கற்றது. பின் அடிப்புறத்திலிருந்து துடையெலும்புகள் புறப்படும் இடம் மிகவும் குழிவானதும் கனமுள்ளதுமாயிருக்கிறது. அடிவயிற்றின் முன்சுவர்போல வந்திருக்கும்பாகம் சப்பட்டையாயும் அகன்றும் இருக்கிறது. இந்தபாகத்தில்தான் குண்டியின்தசைகள் ஒட்டப்பட்டுள்ளன. இந்தவிதமாய் அடிவயிற்று என்புக்கூட்டை நோக்குமிடத்து அது ஒரு கோப்பைபோலிருக்கும். இந்தக்காலியிடத்தையே உபஸ்தாசயம் என்று சொல்லுவது. இந்தவெலும்புக்கூட்டத்திற்கு இடுப்புவளையம் என்றுபெயர்.

II. தலையெலும்பு—முகவெலும்பு.

தலையிலுள்ளவெலும்புகளில் ஒரு விசேடமுண்டு. அது என்னவெனில் அவைகளெல்லாம் தங்களுடைய ரம்பப்பற்களைப் போன்ற ஓரங்கள் ஒன்றோடொன்று பொருந்திப் பலப்படுவதால் ஒரேஎலும்புபோல் இருக்கின்றன. ஆனால் (படம் 1. பார்க்க) கீழ்த்தாடை (முகவாய்க்கட்டை) யெலும்பு இவற்றுள் அடங்கினதல்ல. தலையெலும்புகள் இருவகைப்படும். அதாவது: i. மண்டையெலும்புகள். ii. முகவெலும்புகள்.

i. மண்டையெலும்புகள் எல்லாம் ஒழுங்கற்றன. மண்டையெலும்புக்கூட்டம் அடியில் ஒருகோணலான வெலும்பாலும், இருபக்கங்களிலும், முன்பின் இருபுறங்களிலும், உச்சியிலும் சப்பட்டையானவெலும்புகளாலும் ஆக்கப்பட்டது. இந்தச்சப்பட்டையான வெலும்புகளில் பொட்டெலும்புகள் இரண்டு; காதின் புறவெலும்புகள் இரண்டு. நெற்றியெலும்பு ஒன்று; பின்புறத்து வளைந்த கபாலப்பின்னெலும்பு ஒன்று; ஆக ஆறு. கடைசியில் சொன்ன பின்னெலும்பின் அடிப்புறத்தில் ஒரு பெரிய துவாரம் உண்டு. (இந்தப்பின்னெலும்பே மண்டைக்கூட்டின் அடிப்புறத்துப் பாகமுமாகும்.) துவாரத்தின் இருபுறத்திலும் பக்கத்திற்கொன்றான மிருதுவான இடங்கள் இருக்கின்றன. இந்த விடங்களில் தான் மேற்கூறிய அட்லாஸ் எலும்போடு மண்டையெலும்புகள் பொருந்தும். (149-ம் பக்கம் பார்க்க) இந்தவிதமான ஏற்பாட்டினால்தான் மண்டைக்கூடு முதுகுத்தண்டின்மேல் நிற்கின்றது. மண்டையெலும்பின் அடிப்புறத்தின் மற்றோர்பகுதியானது "ஸ்பெனுயிடு" என்னும் மிகவுங்கோணலான (வௌவாலைப்போன்ற) ஒருஎலும்பினாலும் இரண்டு பொட்டெலும்பின் அடிப்புறங்களினாலும் ஆக்கப்பட்டது.

II. முகவெலும்புகள். இவைகளில் அடங்கியவை மேல்முகவாய், கீழ் முகவாய், மூக்கு, கன்னம், மேல்வாய் இவற்றின் எலும்புகள், கட்குழியின் எல்லையாய எலும்புகள் எவை எனில் கீழே மேல்முகவாய் எலும்பு, மேலே மண்டையெலும்பின் முன்பாகமாகிய நெற்றியெலும்பு, புறங்களில் கன்னவெலும்புகள். உட்குழியில் 'லக்ரீமல்' என்னும் இரண்டு சிறியவெலும்புகள். முகவெலும்புகளில் மிகவும் கனமுள்ளதும் வன்மையுள்ளதும் கீழ்த்தாடையெலும்பு. அது வில்லைப்போல் வளைந்துள்ளது. அதின் முன் வளைவு முகவாய்க்கட்டை ஆகிறது. அதிலிருந்து இருபுறத்திலும் பின்னே மேற்புறமாக வளைந்துசெல்லும் எலும்புகள் காதிருக்கும் இடத்தின்கீழ் பொட்டெலும்பின் அடியில் பொருந்துகின்றன. இந்தக்கீலானது மூன்றுவிதமான அசைவுகளுக்கு இடம்கொடுக்கிறது. மேல் கீழ், முன் பின், வலம் இடம், ஆகிய மூன்றுமே இந்தவகைகளாம்.

III. கையெலும்பு. IV காலெலும்பு.

கவனித்துநோக்குங்கால் கைகால்களின் அமைப்பு ஒரேவிதமானது. மேற்கை துடை, முன்கை முன்கால்——இவற்றில் பெரிய நீளமான எலும்புகளும், மணிக்கட்டு கணுக்கால், புறங்கை புறங்கால், கைவிரல்கள் கால்விரல்கள்—இவற்றில் சிறியனவும் ஒழுங்கற்றனவுமான எலும்புகளும் இருக்கின்றன. நீண்ட எலும்புகள்

மூன்று பாகங்களுள்ளன: (1) கனமுள்ள தலைப்புறம், (2) நீண்ட உடல், (3) அகன்ற அடிப்புறம். அடிப்புறங்கள் பற்பலஉருவை உடையன. ஏனெனில் அவைகள் பற்பலவிதமான (படம் 1. பார்க்க) கில்களில் பொருந்துவனவாதலால் வெவ்வேறுகில்களுக்குத் தக்கவகையாய் அவற்றின் அடிப்புறங்கள் அமைந்திருத்தல் வேண்டும். கில்களைப்பற்றிச்சொல்லுமிடத்து அவற்றின் வேறுபாடுகளை விரித்துச்சொல்லுவோம்.

முதிர்ந்தவயதில் சற்றேறக்குறைய இருநூற்றுநாற்பத்தெலும்புகள் நம்முடலில் உள்ளன. ஆயினும் வயதிற்கேற்றபடி கொஞ்சம் வித்தியாசம் ஏற்படும். ஏனெனில், நாளடைவிலே சிற்சிலவெலும்புகள் ஒன்றாய்ச்சேர்ந்துவிடுகின்றன.

(அத்தியாயம் 1. முற்றும்.)

(இன்னும் வரும்.)

T. K. கோபாலராவ், B. A.

பவர்தறிகளும் நாட்டுக் கைத்தறிகளும்.*

சுதேச வஸ்திரத்திற்கு இப்பொழுது தற்காலத்தில் ஏற்பட்ட அதிக தேவைக்குத்தக்கவாறு நாம் எவ்வித உபாயம் செய்தால்கொடுத்துச் சமாளிக்க முடியுமென்று பலரால் பலவித அபிப்பிராயங்கள் வெளிவந்திருக்கின்றன. அதிலொன்று முக்கியமாக எல்லோராலும் வற்புறுத்திக் கூறப்பட்டது யாதெனில் வஸ்திரம் நெய்யும் பவர்தறிகளை அநேகம் கொண்ட யந்திரசாலைகளைப் பலவிடங்களில் ஸ்தாபிக்கவேண்டுமென்பதே; மேலே காட்டிய அபிப்பிராயத்தைக் கொடுத்தவர்கள் தாங்கள் மேற்கொண்ட விஷயத்திற்கு ஒரு வழிகாட்டினார்களேயல்லது செட்டாகச் செலவு செய்து ஒருகைத்தொழில் விருத்தியாகும் வண்ணம் அவர்கள் யோசித்து அவ்வபிப்பிராயத்தைத் தரவில்லையென்பது என்துணிபு. பவர் நெசவுயந்திரசாலைகளை ஏற்படுத்த தக்க முதலில்லாத குறை ஒன்றேதானென்றால், தற்காலத்திலுண்டான முயற்சிக்கு வெகுகாலமுன்னமே இந்தியாவின் தேவைக்கு

* சாலேகாத்தில் நடந்த கைத்தொழிற் சங்கத்தில் மிஸ்டர் ஹாவல் துரை அவர்கள் செய்த உபந்நியாசத்தின் கருத்து.

வேண்டிய வஸ்திரங்களை விரைவில் நெய்து கொடுக்கக்கூடிய அநேக நெசவு யந்திரசாலைகள் ஏற்பட்டிருக்கும். அப்படி அவைகள் ஏற்பட்டிருக்குமாயின் தற்காலத்தில் ஒருநாட்டுக் கைத்தறிகூட இல்லாமல் அழிந்துபோயிருக்கும். உண்மையாதெனின் 50 வருஷகாலமாக நாட்டுத்தறிக்கும் பவர்தறிக்கும் போட்டி ஏற்பட்டிருந்தும் அதற்குச் சளையாமல் விவசாயத்திற்கடுத்தபடியாய் இவ்விந்தியாவில் கைத்தொழில் நிலைபெற்றிருக்கின்றபடியால் ஐரோப்பாவில் நடந்தேறிவரும் நெசவுத் தொழிலினும் இந்தியாவின் நெசவுக் கைத்தொழில் மிகமாறுபாடுள்ளதென்பது உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் விளங்குகிறது.

அப்படியிருக்கிறபடியால் இந்தியாவிலுள்ள நெசவுக் கைத்தொழிலாளிகள் பவர்தறிக்குச் சளையாமல் நெய்யக்கூடும். ஆயினும் விரைவில் நெய்யக்கூடிய தக்க கைத்தறிகளை நிருமித்து எளிதில் அறியுமாறு அவர்களைப் பயிற்றுவிப்போமாகில் பவர்தறிகள் நெய்வதைவிட அநேகமடங்கு அவர்கள் நெய்வார்கள். நான் எடுத்துக்காட்டிய விஷயத்தினுண்மையையறிந்து அதை மேன்மேலும் விருத்திக்குக்கொண்டுவர ஒவ்வொருவரும் முயல வேண்டும். அப்படி முயல்வதே திடமான செய்கையாம். இதற்கென்று ஏற்பட்ட முதற்பொருளை ஐரோப்பாவில் நடந்தேறும் கைத்தொழிலின் தன்மைகொண்டு இங்குநடைபெறும் பலவிதக் கைத்தொழில்களுக்கும் பிரித்துக்கொடுக்காதிருத்தல் வேண்டும். ஐரோப்பாவில் நடைபெற்றுவரும் நெசவுக் கைத்தொழிலினும் இந்தியாவில் நடைபெறுகின்ற நெசவுக் கைத்தொழில் ஓர் சீர்திருத்தமென்றே காருண்யத்தை மனதில்கொண்ட ஒவ்வொருவரும்சொல்லுவார்கள். இப்போதுள்ள பவர்தறி யந்திரசாலைகளில் நடக்கும் வேலை சீரப்பிரயாசமற்றதாயும் கிரமமுறையற்றதாயும் அறிவு விருத்திக்கு இடமில்லாததாயுமிருக்கின்றது.

வங்காளத்தில் இப்போது நாட்டுத்தறியில் வேலை செய்பவர்கள் நாலுலக்ஷம்பேர்களென்று கணக்கெடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது இந்தியாவில் சுதேசவஸ்திரத்தின் தேவை அதிகப்பட்டிருப்பதால் அதற்குத்தக்கபடி நெசவுவேலைக்காரர்களும் அதிகப்படுவார்கள். மேலே காட்டிய காரணத்தால் வங்காளத்தில் நெசவுத்தொழிலைச் சிலகாலமாக விட்டுவிட்டு வேறுவேலை மேற்கொண்ட பல நெசவுத்தொழிலாளிகள் அப்புதிய தொழில்களை நீக்கிவிட்டுத் தங்கள் பூர்வீகத் தொழிலாகிய நெசவுத்தொ

லச் செய்ய வந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இத்தொழிலின் பிர
ாசனத்தையடைந்தவர்கள் அநேகர். பவர் நெசவு யந்திரசா
களில் வேலைசெய்பவர்களுக்குக் கூலிகொஞ்சம் அதிகப்பட்டி
ந்தபோதிலும் அதில் வேலை செய்பவர்களின் தொகைமிக
ால்பமே. அவர்களின் சரீரதிடமும் சன்மார்க்கநெறியும் புத்
நுட்பமும் சீர்குலைந்து போகின்றன. சீர்திருத்தமடைந்திருக்
நெசவுக்கைத்தறி, பாவு நூல்தறி ஒன்றுக்கு 10 ரூ வீதம்
சலவு செய்தால் வங்காளத்திலுள்ள 4 லக்ஷம் தறிகளும் இப்
ாது நெய்யப்படும் வஸ்திரத்தினளவைக்காட்டிலும் இரட்டிப்
ளவு நெய்யக்கூடும். இச்சீர்திருத்தத்திற்கு 40 லக்ஷம் ரூபாய்
கும். இதே தொகையைக்கொண்டு இரண்டு அல்லது மூன்
பவர் யந்திரசாலைகளை ஸ்தாபிக்கக்கூடும். அவைகள் 4
க்ஷம் கைத்தறிகளால் குறிப்பிட்ட காலத்தில் நெய்யக்கூடிய
ஸ்திரத்தின் இருபதில் ஒருபாகங்கூட நெய்யமுடியாது: இந்
யாவில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிற நெசவுயந்திர சாலைகளில்,
ாலத்துக்குத்தக்கவாறு சீர்திருத்தமடையாது பலநூற்றாண்டு
ளாகக் கையாடிவந்த நெசவுத் தறிகளைக் கொண்டு இந்துக்கள்
நய்யும் வஸ்திரத்தினளவுக்குச் சமமாய் நெய்யப்படுகிறதென்
ல், நூதனக் கைத்தறிகளைக்கொண்டு அவர்கள் 2, 3, 4
டங்கு முன்னிலும் அதிகம் நெய்யும்போது நெசவு யந்திரசா
ைகள் எப்படிப் போட்டிக்கு நிற்கக்கூடும்? ஐரோப்பாவிலுள்ள
மேன்பட்ட சிலயந்திரத் தொழிற்சாலைகள் பவர் தறிக்குச்
மமாக வேகமாய்க் கைத்தறியில் நெய்ய முதன்மைவாய்ந்த
நூதனத்தறிகளைச் செய்துவருகிறார்கள். அங்கவஸ்திரங்களையும்
ல்லாக்களையும் செய்வதற்கு மிஸ்ஸர்ஸ் ஹாட்டர்ஸிலி அன்
ஸன்ஸ் Messrs Hattersley and sons, Keightly நூதனத்தறி
யொன்றை நிர்மித்துவிட்டார்கள். அவர்கள் அத்தறிகளைமிகவும்
குறைந்தவிலைக்குக் கொடுக்கிறார்கள். இந்துதேச நெசவு வேலைக்
காரர்களுக்குத் தக்கவாறு ஒரு நெசவுத்தறி நிருமிக்கவேண்டுமெ
ன்று இங்கிலாந்தில் நெசவுத்தொழில்மிகுந்த மான்சஸ்டர் நகரில்
ஜான் டெல்டன் தெருவிலிருக்கிற ரபேயில் சகோதர கம்பெனி
யாரை நான் கேட்டுக்கொண்டேன். அவர்கள் அவ்விஷயத்தில்
தங்கள் புத்திநுட்பத்தைச் செலுத்தி சிலகாலமாக முயற்சியெடு
த்து வேலைசெய்துவந்தார்கள். இப்போதவர்கள் தங்கள் முயற்சி
வீண்போகாமல் இந்தியாவிலுள்ள வேலைக்காரர்கள் இலகுவில்

கையாடக்கூடியவும் இலேசானதுமான ஒருதறியை நிருமித்துவிட்டதாக எனக்குத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அது 1906ஞூ த்தின் ஆரம்பத்தில்வேண்டுவோர்களுக்கு விலைக்கு விற்கப்படுமென்று நான் நம்புகிறேன். இவ்விஷயத்தைப்பற்றி இந்தியாவிலுள்ள அநேக புத்திமான்கள் முயற்சியெடுத்துப் பிரயாசைப்பட்டு வருகிறார்களென்று தெரியவருகிறது. இந்தியாவிலுள்ள நெசவுக்கைத்தறிகளையும் அவைகளின் உபகரணங்களையும் சீர்திருத்தவேண்டுமென்பதே தற்காலத்தின் முதன் முயற்சியாய்விட்டது. அது இந்தியாவில் பலவிடங்களிலும் விரைவில் பரவுகிறது. இந்தியாவிலும் ஐரோப்பாவிலுமுள்ள பவர் தறிகள் இப்போதிருப்பதைவிட மிகக்கடுமையான ஓர் போட்டியைக் கொஞ்சகாலத்தில் எதிர்க்கும்படி நேரிடும். இவ்விதக்காரணங்களால் புத்தியுள்ள செல்வர்கள் தங்கள் திரவியத்தை பவர் யந்திரத்தறிகளை வைத்து வேலை செய்வதில் செலவு செய்யக்கருதார்களென்று நான் நினைக்கிறேன்.

இந்தியாவில் நெசவுக் கைத்தொழிலை விருத்திசெய்ய விரும்பும் சுதேசாபிமானிகளும் ஜனங்களின் பொதுநன்மையை நாடும் பெரியோர்களும் தங்கள் தங்கள் திரவியத்தை (1) சீர்திருத்தமடைந்த நூதனத் தறிகளைச் செய்வதிலும் (2) தகுந்த விடங்களில் நெசவுக் கைத்தறிச்சாலைகளை ஏற்படுத்துவதிலும் (3) நூலிழைப்பதிலும் மிக லாபகரத்தோடு உபயோகிக்கலாம். நெசவுக் கைத்தொழில் அதிக விருத்தியடையவடையவது நூலிழைக்கிற பஞ்சுயந்திரசாலைகளுக்கு மிகவும் லாபகரத்தையுண்டுபண்ணுமென்பது யாவர்க்குந் தெரிந்தவிஷயமே. அது எப்படியெனில் நெசவுக்கைத்தறிகள் அதிகப்படுமாயின் அவைகளுக்கு நூல் அதிகம் தேவையாகும். தேவைக்குத் தக்கவாறு நாட்டுக்கை ராட்டினங்களால் நூலிழைத்துக்கொடுக்க முடியா. பவர்தறிகளுக்குச் சமமாக விரைவில் நெய்யக்கூடிய புதிய நூதனத் தறிகள் நிருமிக்கப்பட்டதுபோல சொற்பகாலத்தில் கைராட்டினங்களில் மிகுதியான நூலிழைக்கும்படி நூதன ஏற்பாடுகளைச் செய்யத்தகுந்த ஏதுக்களொன்றுமில்லை. ஆனால் கொஞ்சகாலஞ் சென்றபின் இவ்விஷயத்தைப்பற்றிப் புத்திமான்கள் கவனிப்பார்களென்று நம்புகிறேன்.

நெசவு மிகுந்த இடங்களுக்கு மத்தியில் நூலிழைக்கும் பஞ்சுயந்திரசாலை யொன்றை அமைப்பதே மிக ஏற்றமானதாம்.

அது நூலிழைப்பதுடன் பாவுநூல்களையும் தயார்செய்து நெய்பவர்கள் வீட்டிலும் கைத்தறி மிகுந்த நெசவுச்சாலைகளிலும் அவைகள்போய்ச்சேரும்படி வேண்டிய உதவிபுரியவேண்டும். மேற்சொன்ன வேலைகளைச் செய்வதுமல்லாமல் நெசவுவேலை செய்பவர்களுக்குப் புதிய கைத்தறிகளைத் தருவிப்பதிலும் அவைகளை உபயோகிக்கும் வழிகளை யெடுத்துக்காட்டுவதிலும் பழுதாய்ப்போன தறிகளைப் பழுதுபார்ப்பதிலும் நெய்த வஸ்திரங்களைப் பல விடங்களில் பரவும்படி செய்வதிலும் ஏஜண்டாக இருந்து சகாயம் செய்துவரவேண்டும்.

மேலேகாட்டிய விதம் நெசவுவேலைக்காரர்கள் ஒருவருக்கொருவர் உதவிபுரிந்து ஒற்றுமையாய் வாழ்வார்களானால் தக்க முதலுள்ளவர்களாவதுடன் பவர்த்தறிகள் நிலைத்து நிற்காவண்ணம் ஒரு பெரும் போட்டிக்காரர்களாவார்கள். கைத்தொழிலில் மிகச் சாமர்த்தியமடைந்த வித்வான்கள் "கைத்தறி பவர்த்தறிகளோடு மாத்திரமா போட்டியோடு நிற்கும்? மின்சார பவர்த்தறியோடும் போட்டிபோடும்" என்று பரிகாசம் செய்கிறார்கள். அதற்குக் காரணம் யான் சொல்வதை அவரவர்கள் சரிவர அறியாதகுற்றமே யொழிய வேறல்ல. 100 டன் நிறையுள்ள ஒரு பீரங்கி செய்வதிலும் இன்னும் இதுபோன்ற மகத்தானவேலை செய்வதிலும் நீராவி மின்சாரவல்லமை பயன்படுமே யல்லது ஒருமனித பலத்துக்குட்பட்ட வேலைகளில் மிகப் பயன்படாதென்பதை அவர்கள் முற்றிலும் மறந்தார்கள்போலும். மனிதன் சரியான கைத்தறியொன்றைக் கையாடுவானாயின் அவனிடமுள்ள சக்தி நீராவி, அல்லது மின்சாரசக்திக்குச் சமமென்றே சொல்லவேண்டும். மேலும் அவைகளைவிட இவன் சக்திக்கு ஒருவிசேஷமுண்டு. அது யாதெனின், இவன் தன் சக்தியைத் தன்வேலைக்குத் தக்கவாறுபிரயோகித்து அடக்கியாளலாம். நெசவுத்தொழில் இவ்வித வகுப்பைச்சேர்ந்தது. நெசவு நெய்யும்பொழுது நாடாவைத்தள்ள நீராவி, மின்சாரம், நெய்பவனை இவை உபயோகிக்கும் சக்தி ஒரேயளவே: ஜாஸ்தியான சக்தியை உபயோகப்படுத்தினால் அது பிரயோஜனமற்றதாகப் போவதுமல்லாமல் பலவிதக்கெடுதிகளையும் செய்துவிடுகிறது. நாடா மிக வேகமாய் ஓடுவதால் பாவுநூல்களை அறுத்துவிடுகின்றது; அவைகளைச் சேர்ப்படுத்தவேண்டியிருப்பதால் காலதாமசத்தையும் உண்டுபண்ணுகிறது. இவ்விதமாக நெய்யப்பட்ட வஸ்திரத்தின் தன்மை

மிக மேன்மையாகவுமிராது. இத்தொழிலின் லாபகரத்தின் தன்மை இத்தொழிலைச்செய்யும் யந்திரங்களின் வல்லமையைப் பொருந்தியதல்ல. அவ்வெந்திரங்களின் விலையின் தாரதம்மியத்தைப் பொருந்தி இருக்கிறது. ஐரோப்பாவில் ஒரு தறிக்கு வேண்டிய யந்திரவல்லமையின் விலை மிகவும் சொல்பம். ஆதலால் நான் ஐரோப்பாவில் கைத்தறிகள் அற்றுப்போக பவர்தறிகள் எங்கும் பரவியது. இந்தியாவில் வேலைசெய்பவர்களின் கூலி மிகவும் சொல்பம். ஆதலால் கைத்தறிகள் பவர்தறிகளோடு போட்டிக்கு நிற்கின்றன. வேலைக்காரர்களின் கூலி யந்திரசகாயத்தால் அடையக்கூடிய அளவிற்கு ஏற்படின் கைத்தறிகள் போட்டிக்கு நிற்கமுடியா. அந்நிலைமைக்கு இப்போது வராதென்பது நிச்சயம். அப்படி வரவேண்டுமானால் இந்தியா இப்பொழுதிருப்பதிலும் அநேகமடங்கு செல்வமிகுந்த நாடாகவேண்டும்.

K. இராமானுஜ ஐயங்கார்.

சுதேச பாஷாபிவிருத்தி. *

நமது ஸர்வகலாசாலைக்குரிய பட்டங்களைப்பெற்றவர்களின் கல்விப் பெருக்கமும் புத்திப்பயிர்ச்சியும் எப்படிப்பட்டவை என்பதைக் கவனிப்போம்; இப்படி ஆராய்ந்துபார்க்கும்போது ஏமாறிப்போகும்படியான குறைவு ஒன்றும் இல்லையென்றாலும் எவ்வளவு திருப்திகரமாக இருந்திருக்கக்கூடுமோ, அதைவிடக் குறைவாக இருக்கிறது. இந்த அம்சத்தில் தான் நமது கல்விப்பயிற்சி கொஞ்சம் குறைவுபட்டுப்போயிற்று. இதற்கு முக்கியமான காரணங்கள், இங்கிலீஷாகிய கடினமுள்ள அந்நிய பாஷையை நன்கு பயிலவேண்டியதாகிய அசௌகரியமும், அந்த அந்நியபாஷையின் மூலமாகவே அநேகமாய் எல்லாவித அறிவையும் பெறவேண்டியதாகிய அசௌகரியமும்தான் என்பது எனது கொள்கை. இதிலும் பெரிய இடைஞ்சல் யாதெனில், இங்கிலீஷ் கல்வி போதிக்கும் கருவியாகச் செய்யப்படுகிறது என்பதுதான். நமது பாடசாலையில் மிக்க இளமையிலே அந்த பாஷையில் சிந்திக்கும்படிக்கும் எழுதும்படிக்கும் படிக்கும்

* சென்னை ஸர்வகலாசாலைப் பட்டமளிக்கும் மகோத்ஸவகாலத்தில் கூடியிருந்த வித்தியார்த்திகளுக்கு [illegible] அவர்கள் செய்த பிரசங்கத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்டது.

படிக்கும் மாணாக்கர்களை நிர்ப்பந்திக்கிறோம். இந்த நிர்ப்பந்தம் இரண்டுவிதமான தீங்குகளை விளைவிக்கின்றது. இங்கிலீஷை ஒரு பாஷையாக அப்பியசிப்பதற்கே இது இடைஞ்சலாக ஏற்படுகிறது. இப்படிச்சொல்வது அதிசயமாகத்தோன்றலாம்; ஆயினும் இது மெய்யே. அரைகுறையாகக் கற்ற பாஷையில் தங்கள் கருத்துக்களை வெளியிடும்படி செய்வதினால் இப்படிப்பட்ட இடைஞ்சல் உண்டாகும் என்கிற உண்மை சற்று யோஜித்துப்பார்த்தாலே விளங்கும். தவறுதலான மொழிகளையும் தவறுதலான மரபுகளையும் இலக்கண வழுக்களையும் அவர்கள் உபயோகிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இவ்விதப் பிரயோகங்கள் மாணாக்கர்களின் சுபாஷைகளில் மிகவும் உசிதமானவைகளாக இருக்கலாம்; ஆனால் அவைகள் இங்கிலீஷில் ஏற்ற மொழிகளாகவும் உசிதமான பிரயோகங்களாகவும் இருக்கவேண்டியது அவசியமில்லை. சுதேசபாஷைகளில் பரிசயம்பெற்று அத்தோடு இங்கிலீஷ் கற்பிக்கும் உபாத்தியாயர்களாகவும் பரீக்ஷகர்களாகவும் இருந்து சுதேச மாணாக்கர்களின் இங்கிலீஷ் நடையின் தன்மையை நன்றாக அறிந்து சொல்லுகிறவர்களின் அபிப்பிராயம் யாது எனில்: ஒரு பாஷையின் மரபையும் இலக்கணத்தையும் மற்றொரு பாஷையோடு கொண்டுபோய்க் கலப்பதுதான் காரணம் என்பது. சுதேசபாஷையில் சிறந்த பிரயோகமாக இருக்கும் மரபு இங்கிலீஷில் பிரயோகிக்கப்படும்போது மிகவும் பரிகாசகரமாக சப்திக்கிறது. இதேகாரணத்தால், ஆங்கிலேயர் காதுக்கு எவ்வளவு சங்கீதமாக சப்திக்கிறதோ அது [illegible] சுதேசபாஷையில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டால் சிரிப்புக்குக் காரணமாகிறது. இங்கிலீஷை அதி பாலியத்திலிருந்தே கல்வி போதனைக்கும் சிந்தனைக்கும் கருவியாகச் செய்துவிட்டால் மாணாக்கர்கள் பிழை செய்வது நிச்சயம். இவ்வாறு நீக்கமுடியாது பால்யத்திலேயே ஏற்பட்ட பிழைகள் சில பிள்ளைகளிடத்தில் ஆயுளுள்ள அளவும் ஒட்டிக்கொண்டிருக்கின்றன. அவைகளைக் களைந்து சுத்தம் பெறுவதே சாத்தியமில்லாமற்போகிறது. இளமையிலேயே உள்ளத்தில் பதிக்கப்பட்ட பிழைகள் பிறகு களையப்படுவது அரிது. பகுத்தறிவிற்கு ஒத்துவராத இவ்வழக்கம் மேற்கூறியது போலவே வேறொரு கெடுதலையும் உண்டாக்குகிறது. பையனுக்கு சுதேசபாஷையில் உண்டாகும் ஞானமும் திருத்தமில்லாமற் போகிறது. தங்கள் சிந்தனையை இங்கிலீஷிலேயே நடத்த முயல்கிறார்கள். அதுவும் நன்றாக நடைபெறுகிறதில்லை. இதே கார

ணத்தால் சுதேச பாஷையில் சிந்தித்தல் பங்கப்படுகிறது. இதன் பயன் யாதெனில் பள்ளிக்கூடத்துப் படிப்பு அல்லது கலாசாலைப் படிப்பு ஆனபிறகு இம்மாணவர்களிற் பெரும்பான்மையோர் தெளிவும் திருத்தமுமுள்ள இங்கிலீஷ் நடையில் தங்கள் கருத்தை வெளியிடச் சக்தியற்றவர்களாகிறார்கள்; இதுமாத்திரமல்ல. தங்கள் சுபாஷையில் தங்கள் அபிப்பிராயங்களைத் தாராளமாகவும் திருத்தமாகவும் தெரிவிப்பதற்குத் திறமை இங்கிலீஷ் ஞானத்தைவிடக் குறைவாகிவிடுகிறது. இதிலும் விசனிக்கத் தகுந்தது யாதெனில், சிந்திக்கும் முறையே தெளிவில்லாமலும் பிழைபாடுள்ளதாகவும் ஆய்விடுகின்றது. ஒருவன் பேசும் பாஷைக்கும் கருதும் எண்ணங்களுக்கும் சம்பந்தம் மிகவும் நெருக்கமானது. இதனால் பேசும் பாஷைக்குத் தக்கபடி சிந்திக்கும் முறையும், சிந்திக்கும் முறைக்குத் தகுந்தபடி பாஷையும் மாறி மாறி வேறுபாடடைவது இயற்கை. சிந்திக்கும் முறை தெளிவற்றிருந்தால் பேசும் மொழிகளும் பிழைபாடுடையனவாக இருக்கும். பேசும் மொழிகள் குழப்பமுள்ளவைகளாகவும் தப்பிதமுள்ளவைகளாகவும் இருந்தால் அதற்குத் தக்கபடி சிந்திக்கும்முறையும் குழப்பமடைந்து பிழைபாடுள்ளதாகும். இக்காலத்துக் கல்விபோதிக்கும் முறை திருப்திகரமில்லாதிருப்பதற்கு வேறுகாரணங்களும் உண்டு. ஆயினும் இதுவே முக்கிய காரணம் என்பது எனது கொள்கை. என் கருத்தை ஒருவரும் தப்பாக கிரகிக்காமல் இருக்கவேண்டும் என்று எனக்கு மிகக் கவலை. நமது பாடசாலைகளின் கீழ்வகுப்புகளில்கூட இங்கிலீஷை ஒரு பாஷையாக வைத்துப் படிக்கவேண்டாமென்று நான் சொல்ல வரவில்லை. எவ்வளவுக்கெவ்வளவு பாலியத்தில் சீக்கிரமாக இங்கிலீஷ் பேசும் பாஷையாக அப்பியாசிக்கப்படுகிறதோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு அது அதிக நன்றாகக் கற்கப்படுகிறது. அறிவு புகட்டும் கருவியாக இங்கிலீஷை ஒருபோதும் உபயோகப்படுத்தக்கூடாதென்று நான் சொல்லவரவில்லை. பிராசீனமான வடமொழி முதலிய உத்கிருஷ்ட பாஷைகளிலும் தமிழ் முதலிய இக்காலத்துப் பேசும் பாஷைகளிலும் செய்யுள், தத்துவஞானம், சமயக்கல்வி முதலிய விஷயங்களைப்பற்றிய நூல்கள் மிகுந்து வளப்பமுற்றிருக்கின்றன என்பது மெய்யே. ஆயினும் நமது மொழிகளை இக்காலத்தில் நாகரிகம் பெற்று மேன்மையடைந்திருக்கும் நாட்டார்களின் மொழிகளோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்

போது, சரித்திரநூல், தத்துவசாஸ்திரம் (ஸைன்ஸ்), தொழிற் கல்வி, முதலிய அம்சங்களில் மிகவும் குறைவாக இருக்கின்றன. இவ்வுலகில் மேம்பாடடைந்திருக்கும் நாட்டாருக்கு நமது இந்தியா சமதையாக எப்போதாவது வரவேண்டுமென்றால், நமது நாட்டின் மேன்மக்கள் அவ்வேறு நாட்டார்கள் பெற்றிருக்கும் (நூதன) அறிவை அடைவதற்கு வழிபெறவேண்டும். இவ்வித (நவீன) அறிவு அடங்கிய பெட்டிக்குத் திறவுகோல் ஐரோப்பாவின் நவீன பாஷைகளிலொன்றாகவே இருக்கவேண்டும். நமது மேன்மக்கள் ஆங்கில பாஷையை மிகவும் ஜாக்கிரதையுடன் [illegible]வேண்டுவது அவசியம். இந்தக்காரணத்தால் ஆங்கிலமொழி நம்முடைய உயர்தரப் பாடசாலைகளிலும் கலாசாலைகளிலும் கட்டாயபட்சமாகப் படிக்கப்படவேண்டிய பாஷையாக இருக்கவேண்டியது அத்தியாவசியம். ஆயினும், இங்கிலீஷ் ஜனங்களின் பாஷையாக ஒருக்காலும் ஆகமுடியாது; ஜனங்களின் பெரும்பான்மையோர் ஆங்கில அறிவு இல்லாமலே இருக்கும்படி நேரிடும்; இயற்கை நூலறிவு (ஸைன்ஸ்) ஜனங்களுக்கு எட்டிப் பலன்தரவேண்டுமானால், இங்கிலீஸ் கல்வியில் பயிற்சி பெற்றோர் அடைந்த அறிவு சுதேச பாஷைகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு இங்கிலீஷ் படிக்காதவருக்குப் பயன்படும்படி செய்யப்படவேண்டும்; ஆதலால் நமது கல்விமான்களில் ஆங்கில வித்தியாபாரங்கதராக இருப்பவர்கள் சுதேசபாஷைகளிலும் வல்லவராய் இருத்தல் மெத்த அவசியம். நமது பாடசாலைகளின் கீழ்வகுப்புகளில் சாத்தியமானமட்டும் சுதேச பாஷை அறிவு புகட்டுங் கருவியாக இருக்கவேண்டும். ஐரோப்பிய பாஷைகளைப்போல நமது நாட்டுப்பாஷைகளில் சிலவோ அல்லது எல்லாமோ பலவித அறிவுகளைப்பற்றிய நூல்களால் நிறைந்து சிறப்புப்பெற்றபிறகும், மேனாட்டுக் கலைஞானங்களில் தாங்கள் பெற்றிருக்கும் அறிவுடன் தேசபாஷாக் ஞானமும் உடைய போதகாசிரியர், உபாத்தியாயர் முதலியோர் கிடைத்த பிறகுந் தான் கலாசாலைகளில் சுதேச பாஷைகளை மேலான அறிவு புகட்டும் பாஷைகளாக உயர்தரப் பாடசாலைகளிலும் கலாசாலைகளிலும் நாம் உபயோகிக்கலாம். அப்படிப்பட்ட செளகரியங்கள் நமக்கு ஏற்படுகிறவரையில், கலாசாலைகளிலும் உயர்தரப் பாடசாலைகளிலும் இங்கிலீஷே அறிவு புகட்டும் கருவியாக இருத்தல் வேண்டும்.

உ. நா. அப்பாசாமி ஐயர்.

வைதிகமாகிய இருமீமாம்ஸா மதங்கள்.*

இப்பொழுது இந்துக்களுடைய கடைசியிரண்டு சித்தாந்தங்களாகிய ஜைமினியின் பூர்வமீமாம்ஸையும், பாதராயண வியாசருடைய உத்தரமீமாம்ஸையும் எடுத்துக்காட்டுவோம். சாஸ்திரமென்னலாம்படிக்கு ஒருபுதுமையும் தம்முள்ளில்லாதிருப்பினும் சரித்திரவிஷயமாய் எழுதப்புகுவோர்க்கு இவை வெகுமுக்கியமானதும் உபயோகமுள்ளதாயுமிருக்கின்றன. ஏனெனில் தார்க்கிகர்களும் மற்றையசாமான்னியர்களும் நாளடைவிலேயே நாத்திகத்திலும் அவைதிகத்திலும் பிரவர்த்தித்துக்கொண்டிருந்த இம்மீமாம்ஸையார்மாத்திரமே தொன்மையாகிய இந்துவாசாரங்களில் ஒழுகிவந்தார்கள். சாங்கியம் பலஅறிவாளிகளைப் பரமாத்துமவாதம் புகட்டும் உபநிஷத்தினின்றும் வேறுபடுத்திற்று; பற்பல விஸ்தாரமான வைதிகச்சடங்குகளினின்றும், ஜாதிபேதத்தினின்றும் தப்பும்பொருட்டும் சாமானியஜனங்கள் ஏராளமாய் பௌத்தமதத்தைத் தழுவினார்கள். இவ்வாறு பிறமதங்களில் சனங்கள் புகுங்காலத்தும், இருமீமாம்ஸைகளும் தளர்ச்சியடையாமலிருந்தன. உபயோகமேயில்லாதன அசத்தமாயின என்று நவீனராகிய (பௌத்தமுதலிய பிறமதஸ்தர்கள்) கூறும் வைதிகச்சடங்குகள் செய்தலே நன்று என்ற பூர்வமீமாம்ஸை ஓர் திடமாயிருந்தது; வெகுகாலமாய் ஆஸ்திகத்தை எடுத்தாளும் உபநிஷத்துக்களின் சாரத்தை உத்தரமீமாம்ஸை விளக்கிய வற்புறுத்திற்று.

பலநூற்றாண்டுகளாய் புராதனராகிய வைதிகரும், நவீனராகிய சாங்கியபௌத்தர்களும் தத்தம் சித்தாந்தங்களின் அபிப்பிராயத்தில் பேதப்பட்டுவந்தபோதிலும் கடைசியாய், வைதிகமே வென்றது. கிறிஸ்து பிறந்த பின்னேழாம் நூற்றாண்டிலிருந்த குமாரில பட்டர் பூர்வமீமாம்ஸைக்கு 'வார்த்திகம்' என்னும் ஒரு விசேஷ உரையியற்றினார்; இவர் அப்பொழுதே மறுபடியும் தழைக்கத்தலைப்பட்ட இந்துமதத்துக்கு ஓர் அருமையான கொள்கொம்பாயும், மாறுகதையிலிருந்த பௌத்தத்துக்குச் சற்றேனுமிடங்கொடாத வைரியுமாயிருந்தார். இவர் பழமையாகிய வைதிகச்சடங்குகளை அனுபாலித்ததும் நாத்திகமாகிய பௌத்தத்தை நிராகரித்ததும் தவிர, பௌத்தர்கள் வேதமார்க்கத்தைத் தழுவினும் அவர்களுக்குக் கொஞ்சமேனும் இரங்கினாரில்லை.

* Translated from Dutt's "Ancient India," Chap. 12, (Students' Edition)

குமாரிலபட்டர் காலத்திற்கு இரண்டு நூற்றுண்டுகளுக்குப் பின் அவரினும் மகானுன சங்கராசாரியார் அவதரித்து, உத்தர மீமாம்ஸையை நிலைநிறுத்தினர். உத்தரமீமாம்ஸையாகிய வேதாந்தசூத்திரம் என்பது சாரீரகசாஸ்திரம் அல்லது பிரமசூத்திரமென்றுமறுபெயர்படும். இதற்கு சங்கராசாரியார் இயற்றிய பிரபலமானவுரை சாரீரகமீமாம்ஸபாஷ்யம் என்று கூறப்படும். சங்கரர் இருந்தகாலம் எட்டாம்நூற்றுண்டின் கடைக்காலிலாவது ஒன்பதானூற்றுண்டின் முற்பாகத்திலாவது இருந்திருக்கவேண்டுமென்று கோல்புருக், உவில்சன், ராஜாராமமோஹன்ராயர் முதலானவர்கள் நிச்சயித்திருக்கிறுர்கள். இவர்களுக்குப்பிற்பட்ட பண்டிதர்கள் முயற்சியால் இக்காலநிர்ணயம் சரியானதென்று ஏற்பட்டதோடுங்கூட சங்கரர் கி. பி. 788 (வருஷத்தில்) பிறந்தார் என்றும் அதனுலேயே ஒன்பதானூற்றுண்டின் முதற்பாதியில் தம் சித்தாந்தத்தை வெளியிட்டார் என்றும் தெரிகிறது.

மேற்குறித்தவைகளால் குமாரிலரும் சங்கரரும் பௌராணிக காலத்தவர்களென்றும், 'புத்திப்பிராமாண்ணிய கால' த்தில் உண்டான வைதிகமதங்களைக் கடைசியாக நிலைநிறுத்தினர்களென்றும் தெரியவருகிறது. இந்து மதங்களின் சரித்திரமே இந்துக்களின் புத்திபெருகினவிதத்தைக்காட்டும் சரித்திரம். சுருக்கமாயாவது இம்மதங்களால் இந்துக்களுடைய பிற்காலத்திய சரித்திரம் எவ்வாறு மாறுபட்டுவந்தன என்பதைச் சொல்லாதுவிடின், 'புத்திப்பிராமாண்ணிய' காலத்தில் உண்டான பலமதங்களின் வரலாறு நன்கு புலப்படாது.

ஜைமினியாலியற்றப்பட்டதென்றுவழங்கும் பூர்வமீமாம்ஸை அறுபது அதிகாரங்களைத் தம்முட்கொண்ட பனிரண்டு உபந்நியாஸங்களையுடையது. இச்சூத்திரங்களுக்கு சபரசுவாமிபட்டராலியற்றப்பட்ட பழையதோர் உரையுளது. இவர்க்குப்பிற்பட்டவர் குமாரிலபட்டர். ஆதலால் நாம் முற்கூறியபடி,இவருரை இச்சித்தாந்தத்தைப்பற்றிய விஷயத்தில் அதிபிராபல்லியமடைந்ததோடுங்கூட பிற்காலத்திய வியாக்கியாதாக்களால் வெகு நன்கு மதிக்கப்பட்டு வந்தது.

மேற்கூறியவாறு ஜைமினி சூத்திரம் பன்னிரண்டு உபந்நியாசத்தையுடையது. இவற்றில் முதலாவது, கர்மத்துக்கு ஆதாரங்களைக்குறிக்கிறது. இரண்டுமுதல் நான்குவரையுள்ள அதிகாரங்களில் கர்மங்களின் வேற்றுமைகளும், இவைகட்கு அனு

பந்தமான கர்மங்களும், கருமங்கள் செய்வதின் காரணமும் கூறப்பட்டுள்ளன. அவை செய்யவேண்டிய வரிசைக்கிரமம் ஐந்தாம் அதிகாரத்திலும், இக்கர்மங்களைச்செய்யும் கர்த்தாவின் யோக்கிதைகளைப்பற்றி ஆறுவது அதிகாரத்திலும் சொல்லியிருக்கிறது. முதல் பாதி சூத்திரங்கள் இந்த ஆறு உபந்நியாசத்தி லடங்கியுள்ளன.

ஏழாவது எட்டாவது அதிகாரங்களில் மேற்கூறிய கற்பனைகளல்லாத மற்றையவைகளைக் கூறியிருக்கிறது. ஒன்பதாவதில் அனுமானிக்கக்கூடிய மாறுபாடுகளை விவரித்துளது. (மேற்கூறிய விஷயங்களுக்கு) விலக்குகள் பத்தாவது அதிகாரத்திலும், பலன்களை பதினொன்றுவதிலும்கூறி, பன்னிரண்டாவதில் (இவைகளுக்கு) அனுபந்தமான விஷயங்களைக் குறித்த ஒரு உபந்நியாசத்தோடு முடிக்கிறது.

இவைதாம் பூர்வமீமாம்ஸையில் விவரித்திருக்கும் முக்கிய விஷயம்; ஆயின் இன்னம் பற்பல விஷயங்களைச் சேர்த்திருப்பதால், கோல்புருக் துரையவர்கள் ஆங்கிலேயர்க்குபயோகப்படும்படி விஸ்தாரமாய்ப் பகுத்தெழுதியதினின்றும் சிலவற்றை குறிப்போம்.

வேதங்கள் அநாதியென்றும் அபௌருஷேயம் என்றும் முதலாவது உபந்நியாசத்திலேயே தெரிவிக்கிறது. இதை (இவ்வேதத்தை) யியற்றியவர் இன்னார் என்று (ஒருவருக்கும்) தெரியாததினால் இது மனிதர்களினால் செய்யப்பட்டது அன்று. இவ்வநாதியானதும் அபௌருஷேயமுமான வேதம் மந்திரம், பிராமணம் என இருபிறிவையுடையது; பத்தியரூபமாயிருக்கும் ரிக்கும், பாடப்படும் சாமமும், இவையிரண்டுமொழிந்த எஜுஸ்ஸும் என்று முக்கூற்றினையுடைத்து மந்திரமென்பது; சாதாரணமாய் ஒரு ஸ்துதி, வணக்கம் முதலியவற்றைக் குறிப்பது மந்திரமென்னப்படும். பிராமணமென்பது வைதிக கருமங்களைச் செய்யவேண்டுமென்னும் ஓர் கற்பனை. பிராமணங்களிலுள்ளடங்கினது உபநிஷதம். சுருதியாகிய வேதங்களுக்கு அடுத்தபடி (முக்கியமானவை) இரிஷிகளாலியற்றப்பட்ட ஸ்மிருதிகள். வேதத்தையொட்டி எழுதப்பட்டன வென்னும் காரணத்தால் பிராமாண்ணியமானவை. வைதிக விதிகளும், சாமான்னிய சட்டங்களும் அடங்கிய தர்மசாஸ்திரம்—(இதுதான் 'புத்திப்பிராமாண்ணிய' காலத்தில் தர்ம சூத்திரமென்று பெயர்பெற்றது)—ஸ்மிருதிக்குட்பட்டது.

தர்ம்ம சூத்திரங்களையேயன்றி வேதம் வல்லோரால் ஆக்கப்பட்ட கல்பசூத்திரங்களையும் கூறியிருக்கிறது. வேதங்களின் ஓர் பாகமாயில்லாதிருப்பினும் கல்பசூத்திரங்களுக்கு வேதங்களை யொட்டியிருப்பதினாலேயேதான் மரியாதை. பிராமணத்தின் சம்பந்தமான விஷயங்களை அநாதி, அபௌருஷேயம் என்றும், (தார்ம்மமுதலிய) சூத்திரங்கள் மனிதர்களால் ஆக்கப்பட்டன் ஸ்வ வலித்தமானவையல்ல என்றும், இந்துக்கள் பொதுவாய் இருகூருய்ப்பிரிப்பதைக் கொண்டே பிராமண விஷயமான கிரந்தங்கள் மற்றவையினும் முற்பட்டன என்று ஊகிக்கலாம்.

யாகஞ்செய்வது மதத்துக்கு வெகு அவசியம் என்று வேதம் கூறுகிறது. (இப்படி வேதம் கூறுவதனாலேயே) மீமாம்ஸைகளிலும் இதைக்குறித்து மிகவும் சர்ச்சித்திருக்கிறது. மற்றவையுமிப்பேற்பட்டனவே என்னத்தக்க மூன்று சடங்குகள் குறித்திருக்கின்றன; அவையாவன:—ஹோமத்துக்கு அக்கினியை வளர்த்தல், ஆகுதி கொடுத்தல், ஸோமத்தைச் சமைத்தல்; ஹோமங்களைக்குறித்துப்பல வேறு விசித்திரமான சங்கதிகளை பூர்வபக்ஷம் செய்துகொண்டு, சர்ச்சித்து ஸித்தாந்தப்படுத்தி யிருக்கின்றன. (இவைகளினியற்கையைத் தெள்ளிதினுணரற் பொருட்டு) ஒரு விசேஷமான உதாரணம் (காட்டினால்) போதும். சில ஹோமங்களில் ஏஜமானன் தன் சொத்துக்கள் முழுவதையும் ஹோதாவுக்குக் கொடுத்துவிட வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறது. (இப்படிச் சொல்லுவதினால்) அரசன், மேய்ச்சல்பூமி, பெருவழிகள், ஏரிகள் குளங்களடங்கிய பூமியையெல்லாம் கொடுத்துவிடலாமோ வென்றும் சங்கை ஏற்படுகிறது. அரசனுக்கு நிலம் சொந்தமில்லை, ஆதலால் கொடுக்க நியாயமில்லை என்று இதற்கு உத்தரமளிக்கப்படுகிறது. இவன் இராச்சியம் ஆளவேண்டுமே யொழிய, (இராச்சியத்தின்) பூமியில் பாத்தியமில்லை. (அப்படி யன்றிக்கு, பாத்தியமுண்டு எனின்) இவன் தன் பிரஜைகளுக்குச் சொந்தமான வீடுகள், நிலங்கள் முதலியவற்றைத் தன்னதென்னலாம். (ஆதலால்) தன்னிராச்சியத்தின் நிலத்தை அரசன் தானஞ்செய்யப்படாது. ஆனால் இவன் கிரயத்துக்கு வீடு நிலம் முதலியவற்றை வாங்கித் தானம் செய்யலாம்.

(இன்னும் வரும்.)

T. A. கோபிநாதராவ் M. A.

கொழுத்துன்னூசியின் முடிவுரை. *

இன்று வந்த செந்தமிழில் ஸ்ரீமத் ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை யவர்கள் "கொழுச்சென்றது பாயிரத்தையும் துன்னூசியென்பது நூல் கேட்கின்றானையும் குறித்து நிற்கும் உவமங்களாம்." என்றும், கொழுவென்பது கொழுப்பென்றும் துன்னூசியென்பது அக்கொழுப்பிற்றேய்ந்த தோற்றுன்ன ஊசியென்றும் எழுதினார்கள். அவ்வுரை பொருந்தாமை காட்டுதும்.

கொழுச்சென்றவழித் துன்னூசியினிது செல்லுமாறுபோலப் பாயிரங் கேட்டார்க்கு நூலினிது செல்லுமென்ற வாசகத்துள், இனிது செல்லற்கெழுவாய் நூலேயாதலின் துன்னூசி நூலைக் குறித்தலன்றி நூல்கேட்கின்றானைக் குறித்த லெவ்வாற்றானுமின்று. அற்றன்று: நூல் இனிது செல்லுமெனற்கு நூல்கேட்கின்றான் இனிது செல்லுமெனலே கருத்தெனின், நூல் கேட்கின்றான் யாங்கினிது செல்லுமெனின், நூலின்கட் செல்லுமெனலே விடையாதலான், நூல் என்பது நூல் கேட்கின்றானையுணர்த்தி எழுவாயாகிப் பின்னும் நூலின்கட் செல்லுமென ஏழாவதுருபேற்று இடப்பொருள் பயத்தல் கூடாமையானும், நூலினிது செல்லுமென்றதன்முன் பாயிரங்கேட்டார்க்கு என்றிருத்தலிற் பாயிரங்கேட்டார்க்கு நூல்கேட்கின்றான் இனிது செல்லுமென்வியைந்து ஏனையோர்க்கு நூல்கேட்கின்றான் இனிது செல்லானெனப் பொருள் பயந்து பாயிரங்கேட்டபின் நூல் கேட்டல் வேண்டுமென்னும் பொருள் பயவாமல் வழுப்படலானும் அக்கருத்தும் பொருந்தாது.

இனிப் பாயிரங்கேட்டார்க்கு அது சென்றவழி நூலினிது செல்லுமென்பதே பொருளாகலின் அதற்கேற்பக் கொழுச்சென்றவழி யென்பது கொழுவானது சென்றவழியென எழுவாயாதலன்றிக் கொழுப்பின்கட்சென்ற வழியென ஏழாவதுருபேற்று விரிதலுங்கூடாது. கூடுமெனின், கொழுப்பிற் சென்றவழித்துன்னூசியினிது செல்லுமென வுவமையை விரித்தாலொப்பப் பாயிரத்துட் சென்றவழி நூலினிது செல்லுமெனப் பொருளையும் விரித்தல்வேண்டும் அங்ஙனங்கொள்ளிற் பாயிரத்துள் நூல்செல்லல் கூடாமையின் அசம்பவமாம். அன்றியும் கொழுப்பிற் சென்ற

* இது அச்சேறும்போது மதுரைச் செந்தமிழும் வெளிவந்ததென்று காணப்பட்டது. இதனை யொட்டியே ஸ்ரீமத். திரு. நாராயணையங்கார் அவர்கள் எழுதிய கொழுத்துன்னூசியின் பழைய வுரை மிகவும் கவனிக்கத்தக்கது. [ப-ர்.]

துன்னூசி இனிதுசெல்லல் அக்கொழுப்பிலோ பிறிதொன்றிலோவென வினவின் விடை யின்மையு மறிக. இவ்வாற்றுற் கொழுவென்பது கொழுப்பை யுணர்த்துமெனக் கொண்டு கூறியவுரை முற்றும் பொருந்தாமை கண்டுகொள்க.

இனிக்கொழு உழுகொழுவென்றும் துன்னூசி கல்பையின் உறுப்பென்றுங் கூறிய பொருள் பொருந்தாமை முன்னரே விவேகபானுவில் வெளிவந்தது. உழுகொழுவுந் தையலூசியுமெனக் கூறிய பொருள் பொருந்தாமையும் ஸ்ரீமத். சோமசுந்தரம் அநுவாதத்திற் கூறியபடி சோழவந்தான் ஸ்ரீமத் அ. சண்முகம் பிள்ளை அவர்கள் கொழுவையுந் துன்னூசியையும் ஒரு கருவியின் இரண்டுறுப்பாகக் கொண்டிலரென்பதும், ஸ்ரீமத் அ. சண்முகம்பிள்ளை அவர்கள் கொழுவிற்குக் கொண்ட பொருள் செம்மார் தோற்கருவி செய்யும் காலைத் துன்னூசி நுழைதற்கு வழியாக்குங் கோலாகிய பிறிதொரு கருவியென்பதும், துன்னூசி தைக்குமூசியென்பதும் சென்ற தஞ்சைத் தமிழகத்திற் காணப்பட்டன.

இக்காலத்திற் செம்மாற் கொழுவைக் குத்தூசியெனவும் துன்னூசியைப் பின்னூசி, தையலூசியென அடையொடும் ஊசியென அடையின்றியும் வழங்குகின்றனர். துன்னலுந் தைத்தலுமொரு பொருளவாயினாற் போல கொழுவலு குத்தலும் ஒரு பொருள் பயக்குஞ் சொற்களாம். குத்தற்றொழில் குற்றல் எனவும் வழங்கப்படுகிறது. குற்றலுந் தைத்தலுங் கூடிய வழியே செம்மார்வினை முடிவுறும். குற்றல்வினை செய்யுங் கருவியே கொழுவெனப்படும். தைத்தல்வினை செய்யுங் கருவியே துன்னூசி யெனப்படும். அத்தொழில்களுள் குற்றல்முன்னும் தைத்தல் பின்னுமாக நிகழும். இதனைக் "குற்றித்தைத்த, காலுக்குத் தோற் செருப்பில்லையென்பார்க்கும் கனகதண்டி, மேலுக்குப் பஞ்சணையில்லை யென்பார்க்கும் விதனமொன்றே," என்ற செய்யுளானு மறிக.

இவ்வாற்றுற் குத்தூசியும் தையலூசியுமெனக் கொண்ட பொருளே முன்னோர் கருத்தொடு முரணுது உவமைக்குப் பொருந்துவதாய முடிவுரையாம்.

மு. சாம்பசிவநாயனுர்,

சாலியமங்கலம்.

அங்கம்—4. களம்—8.

விசுவநாதனுக்கும் காஞ்சனைக்கும் விவாகம் நடந்தது. அந்தக்கல்யாணத்தைக்கண்டு களிக்கப் பலதேய மன்னர்களும் சிற்றரசர்களும் வந்து நிறைந்தனர். அரசன் கிருஷ்ணதேவன் மிகுந்தசந்தோஷத்தோடு யாவரையும் உபசரித்துத் தக்க மரியாதைகள் செய்தனன். மதுரைப்புலவன் இவைகளையெல்லாங்கண்டு பேரானந்தமடைந்தனன்.

அங்கம்—4. களம்—8.

இடம்.—விஜயநகரம் இராஜவீதியிலுள்ள ஓர் மாளிகையின் நிலாமுற்றம். காலம்—மாலை.

(நேரிசை யாசிரியப்பா)

மதுரைப்புல. (தனியே)

கார்வளர் சோலைக் கன்னிநன் னடும்
வார்புனல் பரந்த வளவன் பதியும்
கண்டிவண் வந்தேன் ; கனக மாடமும்
விண்டொட நிவந்த வியன்மதிற் காவலும்
பற்பல சிறப்பும் பயிலுமிந் நகர்க்கு
விற்பன ருவமை விளம்ப லாகுமோ ?
இந்நகர் தன்னி லிருந்தநாட் சிலவே !
பன்னெடு நாளிற் பாருளோர் காணும்
காட்சி யனைத்தையுங் கண்டன னுதலின்,
மாட்சிமை மிகுந்த மாநகர் பலவும்
திரிந்து நோக்குதல் திருத்திடுங் கருத்தை
விரிதரச் செய்யும் விளக்கமில் மனதை
நாற்றிசை மாந்தர் நடையுடை யொழுங்கையும்
போற்றிடு வழக்கையும் புலப்படக் காட்டி
அறிவைப் பெருக்குமென் றன்றோ ரருண்மொழி
சிறிதும் பிழைபடாச் செயலினை யறிந்தேன் ;
ஆடவர் திலக னரும்பெற னங்கையை
ஆட்கத் தொடியணி யன்னமெல் லியலை
மணம்புரி செய்கையின் மாநகர்க் கெழுந்த
தணிப்பறு முவகையைச் சாற்றுவ தரிதாம் !
பன்மணி யிழைத்த பவளக் கானிநீஇ
மின்படக் குயிற்றிய விதானமண் டபத்தின்
நாப்பணமைத்த நருமணித் தவிசில்

காப்புடன் றிகழுங் கன்னிகாஞ் சனையை
நானிலம் புகழு நாதன் றனக்கு
வானவர் வாழ்த்த வன்னிமுன் பாக
நறும்புனல் பெய்து நயந்து தந்தனன் ;
உறுங்கிளை மகிழ்ந்தார் ; உத்தமர் வியந்தார் ;
மங்கல வாழ்த்தொலி மங்கையர் பாடச்
சங்கினம் பொங்கத் தனித்தனி பல்லியம்
கறங்கின ; அவ்வயிற் காவலன் களித்து
மறையவர் பாணர் வண்கவிப் புலவர்
ஏழையர் பலரு மின்புற நிதியறைத்
தீழ்திறந் திட்டவர் தாமே கொள்கென
விடுத்தனன் ; கண்டதை வியனகர் மாந்தர்
கொடுத்தனர் தாமுங் குறைவிலாச் செல்வம் ;
இன்னுரை கூறிய ஏழையர் தமக்குப்
பொன்மணி யாரம் பூண்மினென் றளித்தார் ;
நெய்யுடன் பருப்பு நெகிழ்ந்த வுண்டியுந்
தெய்வவெண் மதியெனத் திகழ்தயிர் பெய்து
வெண்ணெயுங் கலந்து விளங்குவெண் சோறும்
பண்ணுறும் பலவிதப் பணியா ரங்களும்
இனிப்புறு கனிகளும் இருவிழி பிரசம்
நனிசொரிந் திட்டு நன்மணங் கமழ்ந்த
பாயச வெள்ளமும் பாலடைக் கட்டியும்
வாய்ந்த வறுவலு மாங்காய் முதலிய
ஊறு காயு முண்பவர்க் குள்ளம்
ஏறிட வுவகை யிருபிறப் பாளரும்
மற்றுளார் தாமும் வயின்வயி னுகரப்
பெற்றன ராகிப் பெருமகிழ் வெய்தினர் ;
சந்தனம் பனிநீர் தாம்பூ லாதிகள்
தந்தனர் ; நறுமலர்த் தாமஞ் சூட்டினர் ;
ஏந்தலுக் கெய்திய வின்பங் கண்டு
மாந்த ரியாவரு மனங்களிப் புற்றார் ;
ஆடலும் பாடலு மமைந்தநந் நகரில்
ஏடவிழ் மாலை யிளைஞரு மேழையர்
தாமும் பெருங்களி தாங்கு கின்றனர்.
ஏமம் படைத்தன விருங்களி யானை ;

வாம்பரித் தொகுதி வாலுளை யசைத்து
மேம்படு மகிழ்வை விளக்கி நின்றன ;
பாகருங் களித்தார் ; பதாதியுங் களித்த ;
வேகநல் லிரத வீரருங் களித்தார் :—
மன்னனைக் காணவும் மணவினைக் காணவுந்
துன்னின ரரசர் ;—தொடுகடல் தவழும்
உரியநாட் டரசும் உறுபொருள் வணிகம்
புரியு மேற்றிசைப் போர்த்துகற் றலைவனுங்
கோலகுண் டாநகர்க் குட்புஷா தானும்
ஓலமார் கடல்சூ ழுதய கிரியின்
காப்புடைப் ப்ரதாப ருத்ர கஜபதி
மாப்புகழ் வீரனு மலயமா நாட்டுச்
சேரன் றிருவடிச் செம்மலுங் குன்றிற்
காருலாங் கொங்குறை காவலன் றானுஞ்
சந்திர கிரியின் றலைவனும் பொதியச்
சந்தனங் கமழுந் தண்டமிழ் வழுதியும் ;—
குறுநில மன்னர் குழுவுங் கூடினர்
குறளுரு முன்னர்க் கொண்ட நெடியவன்
அண்ட முறைதரு மணிவயி றொப்பக்
கண்டன னிந்நகர் ; கருங்குழன் மாதர்
கார்வரக் கண்ட களிமயில் நிகர்ப்ப
ஆர்வமுற் றனரா யணிபல பூண்டு
மணமக ளொப்ப மனமகிழ் வெய்தினர்.
திணிதோட் கிருஷ்ண தேவ ராயனும்
சின்ன தேவியுந் திருமலை யம்மனும்
மன்னனச் சுதனும் மகிழ்வுறா தம்மனுஞ்
சுற்றமு மந்திரச் சூழ்ச்சிக் கிழவரும்
உற்றன ருவகை ; உயர்மனை திருத்தினர் ;
பழமணல் போக்கிப் புதுமணல் பரப்பினர் ;
கழையினை நாட்டிக் கட்டினர் தோரணம் ;
வாழையுங் கமுகும் வயின்வயின் பொறுத்தினர் ;
காழகிற் புகையைக் கமழ்தரப் போக்கினர் ;
சுண்ணமு மலருந் தூவினர் ; தூண்டா
வண்ண விளக்குகள் வாயிலின் வைத்தார் ;
பூரண கலசம் பொலிதர வைத்தனர் ;

நாரியர் வீதியி னலனுறக் கோலம்
இட்டனர் ; நகர மெழிலுறப் பொலியக்
கட்டழ கமைந்த காஞ்சனை தன்னெடும்
பொலந்தே ரேறிப் புதுமணக் குரிசில்
நலமுற இவ்வழி நகர்வலம் வருவன் :
ஆதலி னியானு மருங்கவிப் புலவன்
காதலன் கச்சிக் கவிவலா னுடனே
புகுந்து காண்பன் பொன்னெடு
நகுமணி மாட நகர்வலச் சிறப்பே!

(வாழ்த்து—வெண்பா.)

மங்கையுடன் வாழ்க மகப்பெறுக மாநிதியந்
தங்கிநலஞ் சூழ்கத் தரணியெலாந்—திங்கட்
குடைவளர்க நாதன்செங் கோல்பெறுக மாலை
முடிபுனைக பைம்பொன் முடி.

அங்கம்—4. முற்றும்.

அங்கம்—5. களம்—1.

கிருஷ்ணதேவன் விண்ணுலகாளச்சென்றதும் அச்சுதராயன் பட்டம் பெற்ருன். தென்னாட்டுக் குறுநில மன்னர்பலர் திறைகொடாது தருக்குடன் இருப்ப, அவர் செருக்கையடக்க வேண்டியும் சோழன் கஞ்சி நம்பியைச் சிறையிட்டுத் திருவிதாங்கூர்த் திருவடியைப் பணியவைத்துப் பாண்டியனை உயர்த்தவேண்டியும் பெரும்படையிட்டி யச்சுதன் தென்னுடெங்குந் திக்குவிஜயஞ் செய்தான். அப்போது சுல்தான் இஸ்மேலடில்ஷா காவதராட்டைப்பற்றிய பழஞ்சண்டையைக் கிளறப்போர்விளைந்தது. இருதிறத்தினரும் படையிட்டி ரேய்ச்சூர் நோக்கிச் சென்றனர்.

அங்கம்—5. களம்—1.

இடம். விஜயநகரம் வெங்கடவிலாஸம். காலம்—காலை.

(அச்சுதன், திம்மன், சகளராஜகுமாரன், விசுவநாதன். அரியநாதன், சின்னவெங்கடாத்திரி, ஜீவராய், சதாசிவராய் முதலானவர்கள் தம் தம் ஆசனத்தில் முறையேவீற்றிருப்ப.)

(நேரிசையாசிரியப்பா.)

அச்சு. மந்திரத் தலைவ! மன்னவர் செருக்கைத்
தந்திரங் கொண்டு தகைந்திடு மாறு

தென்றிசை நாடித் திரிந்தனை யிந்த
வென்றிசூழ் நகரம் விளங்க முற்றதோ ?
மறையவர் நியமம் வழாஅது நடந்ததோ ?
குறைவிலா வறங்கள் கூடின கொல்லோ ?
நால்வகை வருணமும் நந்தா தூற்றதோ ?
கோல்வழி நோக்கிக் குடியமர்ந் தனரோ ?
வானவ ருவப்ப மாமக நடந்ததோ ?
தானமுந் தருமமுந் தழைத்ததோ ? எங்கும்
மாமழை பொழிந்ததோ ? மாநிலந் தளிர்த்ததோ
கோமடி சுரக்கக் கொண்டதோ வமுதம் ?

திம்ம. வெற்றிவே லிறைவ! வெங்கடாத் திரியின்
கொற்றவெண் குடையில் குவலய மெங்கும்
இன்பமே பொருந்தியிருந்தது ; மாநகர்
மன்பதை மகிழ்ந்துநல் வாழ்வு பெற்றனர் ;
செல்வம் பெருகித் திருநகர் செழித்தது.

அச்சு. கல்விமிக் குடையீர்! காசினி புரந்த
அடியன் முன்னவன், அரும்பெறன் மகவாய்ப்
படிபுகழ்ந் திடவெனைப் பரிவொடு வளர்த்தவன்
திருமுடிக் கிருஷ்ண தேவனு மன்னவன்
அரும்பதஞ் சென்ற வற்றைநா ளடைந்த
அயரத் துடைத்தெனைத் தூமுடி தாங்கி
உயரற நிறுத்தென, வுரைவழி நின்றனன்.
அன்ன காலையில், ஆயிரங் கதிரவன்
தன்னிலை யொடுங்கத் தமந்திரண் டென்னக்
குறுநில மன்னர் குழுமிப் பரந்தனர் ;—
உறுபகை யடக்க வொருதனிப் படையுடன்
எழுந்தனன் ; சந்திர கிரிசென் றெய்தினன்,
தொழுதனன் வேங்கடம், தூய காளத்தி
மலையினை வணங்கி, மாயவன் விளங்கும்
தலமாம் விஷ்ணு கஞ்சியிற் றங்கி,
அண்ணு மலையா ரருளினைப் பெற்று,
நண்ணிய வேட்டுவர் நட்பினைக் கொண்டு,
கண்களி யூட்டுங் காவிரி யாற்றின்
தண்ணெனக் குளிர்ந்த தடங்கரை மருவித்,
தாங்கமுந் தெறியுந் தண்புன லாறுசூழ்

அரங்கமாநகரை யடைந்து தங்கினன் ;
காகமன் படையால் நானிலந் துறந்த
சேகரன் பின்வரு சென்னியாம் நம்பி
திருவிதாங் கூரிறை திருவடி சரண்புகுந்
திருந்தனன். அவனை யெதிர்த்திடச் சகள
விராஜ குமார னேகினன் ; எதிர்ந்து
விரர்விய சேனையை வெந்நிடத் துரத்திச்
சோழனைப் பிணிக்கச், சோர்ந்த திருவடி
தோழமை வேண்டித் தொழுதெனை யடைந்தான் ;
உடன்பா டிழைத்தவற் கொற்றுமை காட்டினன் ;
திடமுறத் தென்னவன் றிருவடிக் குயர்வாம்
இதம்பெற வைத்தனன் ; பரிய லரங்கனை
இதம்பெற வேத்திக் கொங்குநா டெய்தினன் ;
படையொடு புகுந்துசீரங்க பட்டணம்
அடைந்தனன் ; துருவ வரசர்க ளிறுத்த
திறையினைப் பெற்றுத் திரும்பு காலையில்,
மறவினை புரியும் மாற்றலன் வடபால்
ஆனகர் வதநா டச்சுவ பதியின்
தானமே யென்று தருக்குடன் பேசிப்
பொங்குதல் கேட்டுப் போந்தனன் விரைவில் ;
திங்களின் மரபைத் திருத்திய துணைவ!
அன்னவர் விடுக்க வடைந்த தூதனை
முன்னர்க் கொணர்க.

திம்ம. (சதாசிவராயனை நோக்கி)
மூர்க்கன் விடுத்த
தூதனைத் தருக. (சதாசிவராயன் வெளியே செல்ல.)
தொன்றுதொட் டிவர்கள்
பேதமை கொண்டு பிதற்று கின்றனர் ;
நாடு நமதென நாட்டினம் பலகால் ;
கேடுசூழ் மதியினர் கேட்கிலர் படுவார் !
(தூதன் பிரவேசித்து.)

தூத. மன்னவ ரேறே! வந்தனந் தந்தனன் !
என்னுரை கேண்மோ ! எம்மிறை காவத
நாட்டி னுரிமையை நாட்டு கின்றனன் ;
கேட்டுநீர் மறுப்பின், கிளர்ந்திடும் போரெனக்

கூறுக வென்றொரு கொடிப்படை கூட்டிச்
சிறிய மாலுவைச் சேனைத் தலைவனாய்
அமைத்தரண் சூழ்ந்த வடற்கரும் ரேய்ச்சூர்
இமைப்பொழு தேகென வியம்பினன் ; அவனும்
புகுந்தன னியானும் போந்தன னுரைத்தேன் !
நகுமணி மாலை நரேந்திர பூபதி !

ரச்சு. (சினங்கொண்டு)
நன்று! நன்குரை! நாளையே போரென
என்கருத் துரைக்க வெழுதி போதிநீ!
(தூதன்செல்ல.)
நாத நமது நால்வகைப் படையை
ஓதக் கடல்கிளர்ந் தொருவழிப் பெயர்ந்தெனக்
கூட்டுக ; ரேய்ச்சூர்க் கொடிமதில்
கோட்டுது நமது கொடிப்படை கொண்டே!

களம்—1. முற்றும்.

அங்கம்—5. களம்—2.

ரேய்ச்சூர் முற்றுகை நடந்து கொண்டிருக்கையில், ஒருசார் படைத்தலைவனான விசுவநாதன் மாலுவின் பெருஞ்சேனை கிருஷ்ணாநதியைக் கடந்து தென்கரையில் வந்துற்றதென்று கேள்வியுற்று, அப்படையுடன் போர்செய்யக்கருதினன். அப்போது அங்கே வந்த கச்சிப்புலவனால் அரியநாதன் கோட்டையைப் பிளந்து உள்ளேசென்று வெற்றிக்கொடியை நாட்டிய நற்செய்தியைக்கேட்டு, மனமகிழ்ந்து, அந்தக்கச்சிப்புலவனையே அரியநாதனிடத்துத்தூதனுப்பித், தான் மாலுவின் சேனையுடன் போர்புரிய முன்சென்றதைத் தெரிவித்துப் பின்வரும் அச்சுதனை விரைவில் வரும்படி செய்கவென்று அறிவித்தனன். பிறகு, தானினைத்தபடியே தன்சேனையுடன் போர்க்களம் நோக்கிச் சென்றனன்.

அங்கம்—5. களம்—2.

இடம்.—ரேய்ச்சூர்க் கோட்டையின் வெளிப்புறத்திறுத்தபாசறை.

காலம்—மாலை.

(விசுவநாதனும், மதுரைப்புலவனும் உரையாடிவீற்றிருக்க)

விசுவ. (நேரிசையாசிரியப்பா)

பெரும்படை பின்னுறப் பெருவழி கடந்து
பொருந்தொழி லோடு பொழிலிரு மருங்குந்
தங்கி நிழலிடுந் தண்புனற் கிருஷ்ணையாந்
துங்கநல் லாற்றினைத் தோணியிற் கடந்து
நண்ணினன் மானுவும்; நாமெதிர் புகுந்தவன்
எண்ணிலாத் தானை யிரிந்து பின்னிடத்
தாக்குது மிதுவே தருதி! இவ்வயின்
ஊக்கமே காட்டினம்; உயர்மதின் முற்றுகை
வெற்றி பயந்தது; வீர னூரியன்
மற்றது முடிக்கும்; மதுரைப் புலவ!
கேளையோ டெழுவன்; சேர்ந்து வருதியோ?

(கச்சிப்புலவன் பிரவேசித்து)

கச்சிப்புல. மாவேல் வீர! வான்புக ழூரிய
நாதன் விடுக்க நண்ணினன்; வீரன்
எதிலா ரானை யெண்ணிலாக் குன்றுகள்
ஏறிந்து தகர்த்தங் கிடைவழி செய்து
செறிந்த படைதனைச் சிக்கெனச் செலுத்தி
உம்மது வீரின் உயர்படை செகுத்து
தம்மதென் றாண்மை நாட்டினன் கொடியை:
அன்னதோர் வெற்றியை யறிவி யென்றனன்.

விசுவ. முன்னரே யுணர்ந்தேன் மொய்ம்புடைக் கொடியால்;
ஆரிய நாதன் ஆற்றலே பெரிது!

கச்சி. சீரிய சிந்தையோய்! செய்வினை பணிக்க.

விசுவ. கோட்டையைப் பிடித்துக் குறுகலர் தானையை
விட்டிய வாரியன் வீரஞ் செப்புக!

கச்சி. ஆரது புகலு மாற்றலு ளார்கள்?
நேரது நோக்கிய நிகழ்ந்தவா கூறல்
அரிதாம்! ஆயினு மையநின் பணியைப்
பெரிதெனக் கொண்டு பேசுவன்; மலைமுழை
பதுங்கு மிருளைப் பரிதியின் சுடர்கள்
கதுமெனக் கவ்விக் காய்ந்த தன்மைபோல்,
ஆரியன் படைக ளரணைச் சூழ்ந்தன;
பேரிடி முழக்கெனப் பெருங்கா ளடிப்பக்
கண்டபுகத் தெழுந்த கடனுங் கனலும்

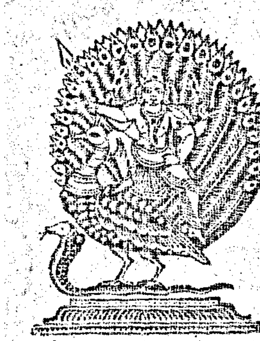

சுபமஸ்து.

தமிழகம்.

வால்யூம் 2. } 1906-ளு மே௴ { நம்பர் 5.

சாஸ்திரப்பொருண்மாலை.

9. தூக்கத்தில் மனத்தெளிவு *

"விளங்காதவிஷயத்தை நினைத்து நினைத்து அலைப்படாமல் பரீக்ஷைக்குச்சென்று தூங்கு."—இதுவோர் நல்லபுத்திமதியே! ஏனெனில் சரீரம்தூங்கிக்கொண்டிருக்கும்போது மனது சும்மாவிருக்கிறதில்லை. அது வேலைசெய்துகொண்டேயிருக்கிறது. சில வேளைகளில் பொழுதுவிடிந்ததும் நமதுமனது ஒருவிஷயத்தைப் பற்றித்தெளிவாய் யோசிக்கக்கூடியதாயிருக்கிறது. இரவு எத்தனை மணிநேரம் அதையே நினைத்துக்கொண்டிருந்தாலும் பயனொன்றுங்காண்கிறதில்லை.

இதற்கோர் திருஷ்டாந்தம்: லூயி அகாஸிஸ் (Louis Agassiz) என்பவர் ஒரு பெரிய தாபரஜங்கமசாஸ்திரி. வெகுகாலங்களுக்கு முன் பூமியிற்புதைந்துகிடந்த மீன்களின் அங்கங்கட்டுகளைத் தெரிவித்து "பாஸில்பிஷெஸ்" என்றவொருபிரசித்தநூலையும் மற்றுவேறு நூல்களையும்செய்தார். இவர் ஒருசமயத்தில் புராதன காலத்து மீனொன்றின் உருவத்தை ஒருகற்பலகையில் எழுத

* இந்துகாலேஜ் பத்திரிகை வால்யூம் 6, பக்கம் 101.

வேண்டுமென்றுநினைத்து ஓயாமல் பதினான்குநாள் பிரயாசப்பட்டுத் தான்நினைத்த உருவம் ஒன்றாயிருக்கக்கற்பலகையில்விழுவது மற்றொன்றாக மனம்வெறுத்து விட்டுவிட்டார். பிறகு இரண்டு நாள் இரவுதோறும் மீனின் உண்மையான உருவத்தைக்கண்டதாகச் சொப்பனங்கண்டார். மூன்றாம்நாள் இரவில் தான்படுக்கப்போகும்போது ஒரு காகிதத்தையும் ஒரு எழுதுகோலையும் பக்கத்தில்வைத்துக்கொண்டு படுத்தார். சற்று நித்திரைபுரிந்து பாதிதூக்கத்திலும் பாதிசொப்பனத்திலும் இருட்டறையிலெழுந்து தனதுசொப்பனத்தில்தோற்றிய உருவத்தை எழுதினார். மறுநாள்காலையில் எழுந்து தான்தீட்டிய உருவத்தைப்பார்த்து "ஏது! இதுவா நாம் நினைத்தவுருவம்?" என்று ஆலோசனை பண்ணிக்கொண்டே கற்பலகையையெடுத்து இரவு தான்காகிதத்திலெழுதிய உருவைப்போலவே பலகையிற்செதுக்கிப்பார்த்தார். ஆச்சரியம்! கற்பலகையிற்செதுக்கப்பட்ட உருவம் இவர் சொப்பனத்திற்கண்ட உண்மை உருவைப்போலவே இருந்தது.

10. 'லாக்கே" ஜாதியார். ‡

'லாக்கே' ஜாதியார் 'மாலே' தீபகற்பத்தின் புராதனகாலத்து ஜனங்கள். அவர்களை 'மாலே' ஜாதியார் அடிமைகளாகவும் சுமைதூக்கும் மிருகங்களாகவும் பாவிக்கின்றனர். அவர்கள் பாஷையும் மாலேஜாதியார் பாஷையும் வெவ்வேறு. அவர் தலைமயிர் சுருட்டைமயிர். அவர் ஆடை மரவுரியாடையே. ஊதுகுழற்பிடித்து ஊதுவதிற்கைதேர்ந்தவர். ஒருவகைமரத்தின் விஷச்சாற்றைத் தடவிப் பாணப்பிரயோகஞ்செய்வார்கள்.

11. நாம்பார்க்கும் ஆகாசம். ‡

நாம்பார்க்கும் பலகோடி நக்ஷத்திரங்களும் சூரியர்களும் கிரகங்களும் சந்திரர்களும் ஒருவித மூலதாமத்திலிருந்து உண்டானவைகள். இந்த மூலதாமத்திற்கு மேனாட்டார் "நெபுலா" என்று பெயரிட்டார். இது எப்போதும் கண்ணாடியைப்போல் தெளிவாயும் கிரணங்களை ஊடுருவிச்செலுத்தக்கூடியதாகவும் இருக்கிறதென்று இதுவரையும் நினைத்திருந்தார்கள். ஆயினும் இந்தத் தாராமூலதாமம் சிலவேளைகளில் தடித்துப்போய்க்கட்புலனாகிறதென்று சிலவருஷங்களுக்குமுன் சாஸ்திரஞ்ஞர்கள் கண்டுபிடித்தார்கள். அது எப்படியெனில், ஆகாசத்தில் தென்றிசையில் சில நக்ஷத்திரங்கள் ஒரு கூட்டமாய் இருக்கின்றன. அவைகளுக்கு

‡ ஷ இந்துகாலேஜ் பத்திரிகை.

ஆங்கிலத்தில் "பர்வீயஸ் †" என்றுபெயர். அக்கூட்டத்தில் இதுவரையும் காணப்படாத ஒரு புதுநக்ஷத்திரம் கட்புலனாயது. அந்தப்புதிய நக்ஷத்திரம் கண்ணிற்பட்டபோது அதனருகாமையிலிருந்த ஒருமூலதாமப்படலம் தன்மீதுபட்ட கிரணங்களைப் பிரதிபிம்பித்துத் தானும்தெரிந்தது. அப்போது சாஸ்திரஞ்ஞர்கள் ஆச்சரியமடைந்து ஒருமூலதாமப்படலம் தன்பின்னாலுள்ள பலநக்ஷத்திரங்களின் கிரணங்களை நம்மைநோக்கிவாராமல் தடுக்கச்சக்தியுள்ளதானாலும் சாதாரணவெளிச்சத்தைத் தக்கக்கூடிய அவ்வளவு தடிப்புள்ளதாயிருக்கிறதில்லையென்றும் கண்டுகொண்டார்கள். சிலவேளைகளில் ஆகாசத்தில் வெகுநீளம் படர்ந்துகட்புலனாகிய மூலதாமரேகை ஒன்றைநாம் காண்கின்றோம். அந்தரேகைக்கு ஒருபுறம் அனந்தகோடி நக்ஷத்திரங்கள் தெரிகின்றன. மற்றொருபுறத்தோ அவ்வளவு நக்ஷத்திரங்கள் தெரிகின்றனவில்லை. இதற்குக்காரணம் என்னவென்றால், நம்முடைய கண்ணிற்குத்தோன்றிய அந்தரேகை சில நக்ஷத்திரங்களே தோன்றிய அத்திசையில் கோடானுகோடி மைல் அளவாய்ப்படர்ந்து கிடந்த விசாலமான ஒரு தாராமூலதாமப்படலத்தின் ஒருவரம்பாகும். ஆதலால், அம்மூலதாமம் படராததிசையில் அனந்தகோடி நக்ஷத்திரங்கள் புலனாகின்றன. தாமம்படர்ந்த மற்றோர் திசையில் அத்தாமத்தால் மறைக்கப்படுதலால் அனேக நட்சத்திரங்கள் கட்புலனாகாமல் சிலநட்சத்திரங்களே தோற்றுகின்றன.

கட்புலனாகிய மூலதாமம் கவர்ந்துகொண்ட ஆகாயவெளியின் விஸ்தீரணம் மிகவும்பெரிது. அதன் அளவு கணக்கில் அகப்படாது. புதிது புதிதான பிரபஞ்சங்கள் அதனிடத்திலே உற்பத்தியாகின்றன. கட்புலனறியாத மூலதாமம் அகண்டமான ஆகாயவெளியெல்லாம் பரந்ததாக நாம் பாவித்துக்கொள்ள வேண்டும். அவ்வாறு மூலதாமம் எங்கணும் பரந்த ஆகாயவெளியில் படைப்புத்தொழிற்சக்தி அங்குமிங்குமொரு சுழலை உண்டாக்க, அச்சுழலிடத்தே அகப்பட்டுக்கொண்ட மூலதாமம் சுழன்று சுழன்று தடிப்படைந்து சூரியசந்திராதிதாரகாகணங்களைப் பிறப்பிக்கின்றது. இதுவே ஆகாயத்தின் சிறப்பு. ஆகாயம் அகண்ட வெட்டவெளியில் நிற்கின்ற அனந்தகோடி தாராகணங்களின் ஜோதிமயமானது. அதனழகு நமது கண்ணுக்குப் புலப்படுவதில்லை. (இன்னும்வரும்).

பத்திராசிரியர்.

† இதற்கு நம்நாட்டில்வழங்கும்பெயர் தெரியவில்லை.

தமிழ் நூல்களும் நூலாசிரியர்களும்.

8. இறையனாரகப்பொருள்.

இறையனாரகப்பொருளென்னு மிலக்கணம் திருவாலவாயிற் பெருமானடிகளால் செய்யப்பட்டதென்றும், இந்நூற்கு மதுரைக்கணக்காயனார் மகனார் நக்கீரனாருரை யெழுதினாரென்றும் பிரசித்தம். இது அகப்பொருளை யெடுத்தாளும் கிரந்தம்: அகமாவது பாங்கனும் பாங்கியும் தம்முட்டனிக்கட் புணர்தல், பிரிதல், இருத்தல், இரங்கல், ஊடல் என்னும் பற்பல விஷயங்களைக் கூறுவது. அதாவது "அந்தண ரருமறை மன்றலெட்டனுள்" இது காந்தர்வ வழக்கத்தை யனுசரித்து, பாங்கன் "தண்டிச்செய்த நல்வினைப்பயத்தால் ஒருவர் கொடுப்பாரும் அடுப்பாருமின்றி இருவரும் ஒரு பொழிலகத்து எதிர்ப்பட்டுப்புணர்வதாம்" அதற்குப்பின் பிரிதல் முதலியன செய்தலும் வர்ணிக்கும். இதிற்கூறியிருக்கும் விஷயங்களுட்சில ஆங்கிலத்திலின்னுட்களில் நடக்கும் விவாஹங்களுக்குச் சமதையாகச் சொல்லலாம். அவர்களில் முதன்முதல், கலியாணமாதற்குரிய பிராயத்தா ளொருபெண் தன் மனதுக்கொத்த புருடனைக் கண்டவிடத்து அவனால் பலவகையுபசாரஞ் செய்யப்பெற்றுப் பின்னிருவரு மனமொன்றிப் புணர்ந்து, சிற்சில சமயங்களில், தாய்தகப்பன்மார்களுக்கஞ்சி இருவரும் வேற்றிடஞ்சென்று (Elopement) அவ்விடத்து மணம் புரிந்து திரும்புவது இயற்கை. இவ்வழக்கமே பழைய தமிழ்நாட்டிலும் நடந்தேறி வந்திருக்கவேண்டுமென்பது தமிழிலக்கியங்கள் பலவற்றாலும் அறியலாம். பாங்கனும் பாங்கியும் பிரிந்திருக்கும்போது மனம் வெதும்புதலும், இதனை யறிந்த தோழி பாங்கியை மறுபடி முதலாட்சென்ற பொழிலகத்து விட்டுப் பாங்கன் வருந்தருணை மறிந்து கழுவி விடுதலும், தன்மகள் காரணமின்றி உடல் மெலிவதைக்கண்டு வருத்தமுற்ற நற்றாய் பெண்ணின் தோழியால் தன் காரண மறிதலும், பின்னில் வாண்மகன் தன் மகள் மனங்கவர்ந்ததற் கிரங்கலும், பாங்கனும் பாங்கியும் இல்லம் விட்டகன்று வேற்றூரோடு போய்விட்டபின், தாய் பார்ப்பனர் முதலியோர்களைக்கண்டு கேட்டுத் தெரிதலும் முதலிய பல துறைகளைக் குறிக்கும். இவை

இந்நூல் இறையனாரால் செய்யப்பட்டதென்றும் இதற்கு நக்கீரனாருரை கண்டாரென்றும் சொல்லும் விஷயங்களை ஆராய்ந்து கொள்ளல்வேண்டும். முதல்விஷயம் பிறகு கவனிப்போம். கணக்காயனார் மகனார் நக்கீரனார் இவ்வுரை செய்தாரென்று கொள்ளுவது ஏலாது. ஏனெனில், இவ்வுரை யெழுதப்பெற்றவாறு குறிக்குமிடத்து உரைகாரர், "உப்பூரிகுடி கிழார் மகனார் உருத்திரசன்மனான் [illegible]த்து இன்னூற்குரை யென்பாருமுளர்;" ஆயின், "மதுரை ஆலவாயிற் பெருமானடிகளாற் செய்யப்பட்ட நூற்கு நக்கீரனாரால் உரைகண்டு," உப்பூரிகுடி கிழார் மகன் உருத்திரசன்மனா ரவதரித்த "குமாரசாமியாற் கேட்கப்பட்டதென்க" என்பதனால் உரைகாரர் காலத்திலேயே இவ்வுரை நக்கீரனாரதன்று, உருத்திரசன்மனுடையது என்னு மாசங்கை ஏற்பட்டிருந்ததாகவும் அதை இவர் மறுதலிக்கிறாரென்றும் விளங்கும். பின்னும் இவரே இவ்வுரை பரம்பரையாய் வழிவழிவரும் முறையைக் குறிக்குமிடத்திலும், "மதுரைக் கணக்காயனார் மகனார் நக்கீரனார் தம்மகனார் கீரங்கொற்றனார்க் குரைத்தார்; அவர் தேனூர் கிழார்க்குரைத்தார்; அவர் படியங் கொற்றனார்க் குரைத்தார்; அவர் செல்வத்தாசிரியர் பெருஞ்சுவனார்க்குரைத்தார்; அவர் மணலூர் ஆசிரியர் புளியங்காய்ச்சேந்தனார்க் குரைத்தார்; அவர் சொல்லூராசிரியர் ஆண்டைப்பெருங்குமரனார்க்குரைத்தார்; அவர் திருக்குன்றத்தாசிரியர்க் குரைத்தார்; அவர் மாதவனார் இளநாகனார்க் குரைத்தார்; அவர் முசிறியாசிரியர் நீலகண்டனார்க்குரைத்தார்; இங்ஙனம் வருகின்றது உரை," என்று, நக்கீரனார் காலத்ததன்று இவ்வுரையென்பது விளக்குகிறார். கடைசியில் "இங்ஙனம் வருகிறது உரை" என்பதனால் உரைசொல்லி வருபவர் பரம்பரையை யுணர்த்துகிறார். நக்கீரனாரே இவ்வுரை யெழுதியிருப்பின் இப்பத்துத்தலைமுறையும் குறிக்கமுடியாது. அது வருங்காலத்தைக் குறிப்பதாகும். ஆயின் "இங்ஙனம் வருகின்றது" என்பதிலேயே "வரப்போகிறது" என்று கொள்ளவேண்டுவதில்லை; இப்பதின்மர் பத்துத் தலைமுறைகளைச் சேர்ந்தவர்களல்லர், சமகாலத்தவரே; ஒருவரிடத்தொருவர் அடுத்தடுத்துப் பாடங்கேட்டார்களென்ன வேண்டும் எனின் அது ஏலாது. முற்காட்டிய மேற்கோளையுற்று நோக்கின் பரம்பரையே குறிக்கின்றது என்பதுதான்

அன்றியு மிவ்வுரையாசிரியர் முதன் முதல் அகப்பொருட்குரைசெய்த நக்கீரரேயெனின், இவர் பிறவாசிரியர்களின் கோட்பாடுகளை, "இனி ஒரு சாரார் உரைக்குமாறு" (ப. 29), "இது பொருந்தாது என்ப ஒரு சாரார்" (சூ. 4) "ஒரு சாரார் சொல்லுவது புணர்ந்தபின்" (சூ. 5) என்று மறுத்து எழுதுவதற்குக் காரணமேயில்லை. இவர்க்குமுன் இவ்விஷயம் எழுதினவர் ஒருவருமில்லாமையால் இவர் பிறர்மதங் களைவது மெங்ஙனம்? இவை இவ்வாறிருக்க.

இப்பாயிரம் பிற்காலத்தொருவர் எழுதியிருக்கலாம் உரைமாத்திரம் நக்கீரரதே என்பார் "இனிப்பாயிரம் உரைத்த பின்றை நூலாமாறு உரைக்கற் பாலது" (ப. 10) "இனி நானுதலிய நூலும் உரைக்கற் பாலது" (ப. 12), "அது பாயிரத்துள்ளே உரைத்தாம்" "அது பாயிரத்துள்ளும் உரைத்தாம்" (ப. 20) என்னும் பல கூற்றுக்களால் இவ்வுரையாசிரியரே பாயிரமும் எழுதினவராதல் வேண்டுமென்று உணரலாம்.

இனி யிவ்வுரைகாரர் உதாகரிப்பவெல்லாம் நெடுமாறன் என்னும் பாண்டியனைக்குறிக்கும் ஓர் பழங்கோவைச் செய்யுட்களே. இக்கோவையுட் பாடப்பட்ட மன்னன் சிலர் கருதுமாறு திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் காலத்திருந்து அவரால் சமணத்தினின்றும் சைவமாக்கப்பெற்றவனாகிய நின்றசீர்நெடுமாறன் என்று கொள்ளின், இந்நெடுமாறன் காலம் ஏறக்குறைய கி. பி. 7-ம் நூற்றாண்டின் மத்திய பாகமாகின்றது. ஆகவே உரையாசிரியர் காலம் திருஞானசம்பந்தர் காலத்துக்கு வெகு பிற்பட்டதாதல் வேண்டும். ஆதலால் இவர் காலத்துக்கு வெகு வருடங்கட்கு முன்னதாயிருந்ததாகக் கொள்ளும் கடைச்சங்கத்திலிருந்த நக்கீரர் இவ்வுரையாசிரியராக இருக்கவே முடியாது.

இப் பலகாரணங்களால் அடியில் சொல்லும் ஊகம் ஒன்றுதான் கொள்ளல் தகும்: அதாவது: இறையனாரகப் பொருளுக்கு உரை ஒருக்கால் முதன் முதல் நக்கீரனாரால் வாய்ப்பாடமாகச் சொல்லப்பட்டு மேற்கூறப்பட்ட ஆசாரிய பரம்பரையாயிழிந்து நீலகண்டற்குப் பிற்பட்ட ஒருவரால் புத்தகமாகத் தொகுக்கப்பட்டதென்பதே.

இப்பொழுது அகப்பொருள் சூத்திரங்கள் செய்தவராரென்று ஆராய்வோம். திருவிளையாடல், அகப்பொருள்பாயிரம் முதலியவற்றால், இது முதன் முதல் மதுரைத் திருவாலவாய்ப்பெருமானடிகளால், பாண்டியன் அகப்பொருளில்லையே என்று கொண்டிருந்த மனவாட்டந்தணிய, செப்பேட்டில் வரைந்து, தம் பீடத்தடியில் வைத்த நூல் என்று கூறியுள்ளது. இவைகளிலும் துணிவாய் இறையனாரே செய்தார் என்று கூறவில்லை. அன்றியும் சூத்திரங்களிலாங்காங்கு "என்மனார் புலவர்" (a) என்று பழம்புலவர் மதத்தை யெடுத்தோதுவார்போலெழுதுகிறார். சர்வஞ்ஞான சோமசுந்தரக்கடவுளே எழுதுங்கால் புல்லறிவுடைய மனிதப்புலவர்கள் கூற்றைக் கூறவேண்டுவதில்லையே. ஆதலால் இவ்விலக்கணம் இறையனார் என்னும் ஓர் ஆசிரியரால் எழுதப்பட்டு காலாந்தரத்திலேயே திருவாலவாய்ப் பெருமானடிகள் என்று கொள்ளப்பட்டிருத்தல் வேண்டும் என்று சிந்திக்க வெகுவாய் இடங்கொடுக்கிறது. உண்மையறிய இப்பொழுது மேற்குறித்தவை தவிர ஒருவழியும் காணேம்.

அகப்பொருளுரையில் நெடுமாறன் என்னுமோர் பாண்டியனைப்பற்றிய கோவையொன்றின் பாட்டுக்களையே உதாகரிக்கிறாரென்று முன்னமே சொன்னோம். அவைகளினின்று இந்நெடுமாறனைப்பற்றிச் சிற்சில விஷயங்கள் வெளிப்படுகின்றன. இவ்வரசன் அடியிற்காணும் பல பட்டப்பெயர்கள் பூண்டவனென்று விளங்கும் :— விசாரிதன்[1] பராங்குசன்[2] தீந்தமிழ்வேந்தன்[3] உசிதன்[4] வரோதயன்[5] அரிகேசரி[6] மானதன்[7] இரணோதயன்[8] விசயசரிதன்[9] சத்துரு துரந்தரன்[10] என்பன. இவ்வரசன் பல யுத்தங்கள் செய்திருக்கின்றான். அவைகளில் பெரும்பாலும் சேரலர்களோடு புரிந்தன. செந்நிலம், ஆற்றுக்குடி, பாழி, நெல்வேலி, வல்லம், மணற்றி, மாத்தூர், கடத்தூர், இருஞ்சிறை, குளந்தை என்னுமிடங்களில் செய்த யுத்தங்கள் யாரோடு என்று விளங்கவில்லை.

(a) "என்ப" (சூ. 6) "என்மனார் புலவர்" (சூ. 1) "புணர்ச்சிக்குரிய வென்ப" (சூ. 12) "மொழிப" (சூ. 18) பொருளவென்ப" (சூ. 30) "என்மனார் புலவர்" (சூ. 54).

1. பா. 12,48,63,161,170-ல் காண்க.
2. 3, 13, 27, 35, 71, 73 &c.
3. 2, 13, 28, 49, 67 &c.
4. 2, 14, 46, 83, 89 &c.
5. 16, 36, 41, 56, 97 &c.
6. 22,28,47,52,55 &c.
7. 163 &c.
8. 315 &c.
9. 153, 239,
10. 146, 198, 196.

விழிஞத்தில் நடந்த சண்டை இன்னுரோடு என்று சொல்லா திருப்பினும் இவ்வூர் சோணுட்டிலிருப்பதைக்கொண்டு அவ்வரச ஞேடேயே நடந்திருக்கவேண்டுமென்று ஊகிக்கலாம். கோட்டாறு, பூலந்தைசெவூர், நறையாறு, கடையல், [1] முதலிய விடங்களில் செய்த செருக்கள் சேரனேடேயே செய்த தென்று வெட்டனக்கூறியுள்ளது. இவையன்றி சங்கமங்கை என்னுமோரிடத்தும் பெயர்விளங்காத ஓர் எதிரியுடன் பொருது ஜயம்பெற்றுனென்றும் தெரிகிறது. (பா. 202, 266.)

திருஞானசம்பந்தர்காலத்திருந்தநெடுமாறனும்நெல்வேலியில் ஓர் போர்பொருதுளான் என்று பெரிய புராணம் கூறுகிறது.[2] தம் காலத்திலிருந்த பாண்டியனை நாயனுரும் தமிழறியும் பாண்டியனென்று விசேஷித்துக் கூறுகிறார்.[3] இப்பெயரும் இவ்வரசனுக்குண்டு என்பது மேற்காட்டிய கோவைச் செய்யுட்களின் மேற்கோளால் விளங்கும். சிலர் நெடுஞ்செழியனும் நெடுமாறனும் ஒருவனே என்று துணிகிறார்கள். ஆயின் நெடுஞ்செழியனைத் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற பாண்டியனென்றே கூறுதலானும், நெடுமாறனை நெல்வேலி வென்றானென்று விசேஷித்தல் வழக்கமாயிருத்தலானும் இருவரு மொருவராகார் என்பது ஒருதலை.

இனி இந்நெடுமாறனைக் குறிக்கும் கோவையுட் கூறியிருக்கும் ஊர்கள் பெரும்பானும் திருநெல்வேலிஜில்லாவைச் சேர்ந்தவை. கோட்டாறு என்பது நாகர்கோயில் பக்கத்துள்ளது; பூலந்தை இப்பொழுது பூலம் என்று கடைகுறைந்து கொள்ளையாடும் மறவர்களுக்குப் பெயர்போன விடமாயிருக்கிறது. இது

---

1. "வானவனுற்றுக்குடிமிகல் சாய்த்தழியப்பொருகழல் வீக்கிய பூழியன்"
"வானவர்க்கா யன்று பூலந்தைப் போர்மலைந்தார்"
"சேவூ ரெதிர்நின்ற சேரலனை மாலங்கடைவித்த மன்னவன் வரோதயன்"
"வானுடையான் முடிமேல்வளை யேற்றியும் வஞ்சியர்தங், கோனுடையாப் படை கோட்டாற் றழிவித்துங் கொண்டவென்றி, தானுடையான் றென்னன் சந்துரு துரந்தரன்"
"சேரலன் றென் னறையாற்றழிந்து மனமாண்டழிய வைவேல்கொண்ட கோன்" &c. &c.

2. "ஆயவாசனிப்பார்பால் அமர்வேண்டி வந்தேற்ற, சேயபுலத் தெவ்வரெதிர் நெல்வேலிச் செருக்களத்துப், பாயபடைக் கடன்முடுகும் பரிமாவின் பெருவெள்ளங், காயுமதக் களிற்றினிரை பரப்பியமர் கடக்கின்றார்.—பெ. பு.

3. பண்ணியற் றமிழ்ப்பாண்டியன் [தேவாரம்.]

நாங்குனேரிதாலூக்காவைச்சேர்ந்தது. கடையல் என்பது கடையம். இதில் கிழக்கடையம் இப்பொழுது ஒரு ரெயில்வேஸ்டேஷனுயிருக்கிறது. நெல்வேலி எல்லாருக்கும் தெரிந்த திருநெல்வேலிதான். குளந்தை திருக்குளந்தை என்று ஆழ்வார்களால் பாடப்பெற்ற ஸ்ரீவைஷ்ணவக்ஷேத்திரம். விழிஞமென்பது திருவநந்த புரத்துக்குத் தெற்கே 6-மைலில் கடற்கரையோரத்திலிருக்கிறது. சங்கமங்கை என்பது இப்போது சங்கமங்கலமென்று வழங்கப்படுகிறது. பிற்காலத்தியவனுகிய வீரபாண்டியனும் [1] (ஒருக்கால் இவனிடம் சிற்றரசனுயிருந்திருக்கும்) தஞ்சவாணனும் வல்லமென்னுமிடத்துப் பெரியயுத்தத்தில் ஜயித்ததாகச் சொல்லிக்கொள்ளுகிறார்கள். இவ்வல்லமே நெடுமாறனும் சண்டைசெய்தவிடமாயிருக்கும். இதுவும் திருநெல்வேலிஜில்லாவிலேயே தென்காசிப்பக்கத்து இருப்பதாகக் கேள்வி. முதல் ராஜராஜன் தகப்பனுகிய இரண்டாம் பராந்தகன் சேவூரில் ஓர்போர்வென்றதாக சாஸனங்கள் கூறுகின்றன.[2] இச்சேவூரே நெடுமாறன்போர்பொருத சேவூராகும்.

ஆதலால் பராந்தகன் சண்டைசெய்ததும் சேரரோடு என்னலாம். செந்நிலம், ஆற்றுக்குடி, நறையாறு, பாழி, மணற்றி, மாத்தூர் (வெண்மாத்தூர்,) களத்தூர், இருஞ்சிறை, என்னுமூர்கள் எவ்விடமிருக்கின்றனவோ விளங்கவில்லை. திருநெல்வேலிஜில்லாவில் தென்பாகத்துவிசாரித்தால் இவையிருக்குமிடம் தெரியவரும்.

நெடுமாறனை ஒன்றிரண்டு இடங்களில் சோழநாட்டுக்குமதிபதியாயிருந்தவனென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.[3] இது ஒருக்கால் உபசாரவழக்காயிருக்கலாமென்று தோன்றுகிறது. உண்மையறியக்கூடவில்லை.

---

1. "லைபாண்டிய சாஸனங்கள்" என்னும் வியாசத்தடியில் தை மாதத்திய செந்தமிழ்க்காண்க.

2. S. I. I. VOL. P.

3. "பூலந்தைப்போரிடைப் பூழியர் கோனுட்புலம்பொடு செலச்செற்ற வேந்தனுறந்தை" (பா. 13)
"பூழியன் குருதிதோய்த்தகார்வண்ணம்போல் வன்னன் காவிரிநாடன்" (பா. 145)
"செங்கோ லுகிததுறந்தை" (பா. 184)
"தென்றேய் கழற்கன்னிச் செம்பியன்மாறன்" (பா. 207)
"பூங்கழற்காலர் மன்னுவேல ரிகேசரியந்தண் புகார்" (பா. 52)
"அரிகேசரியந்தண்புகார்" (பா. 55) "பூலந்தை வென்றான்புகார்" (பா. 62) சோழன் சுடர்முடிவானவன் றென்னன் றுன்றுதயன்னர் தாழ்மழைபுருமேந்தியகோன் (பா. 117)

இவ்விலக்கணத்து 13-ம் பக்கத்து, கணவரோடிறக்க ஒருப்படும் ஸ்திரீகளின் மனத்துத்தோன்றும் பல அவஸ்தைகளையுஞ் சொல்லி அவர்களுள், தம்கணவன் பிரிவாற்றாது சஹகமனஞ் செய்வோமென்பார்களே ஸதிகள் என்றுசொல்லியிருப்பது வெகு நன்றாயிருக்கிறது. பொதியில் என்பதற்கு, எல்லாத்தேவர்கட்கும் பொதுவாயிருக்கும் இல்லென்று ஒருபொருள் கூறப்பட்டுள்ளது (ப. 33). அன்றைட்களுட் பெரியவிழாக்களாகக்கொண்டாடப்பட்டன "அவை மதுரை ஆ[illegible]அவிட்டமே, உறையூர்ப் பங்குனியுத்திரமே, கருவூர் உள்ளிவிழாவேயென இவைபோல்வன" என்று ஊர்துஞ்சாமைக்குதாரணமாக 16-ம் சூத்திரத்தினடியில் கொடுத்திருக்கிறது.

இப்புத்தகத்து மேற்கோளாக எடுத்தாளப்பட்ட கிரந்தங்களுள் சில அருமையானவை நெடுந்தொகைப்பாட்டு, அதனகம், கூத்தநூல், செம்பூட்சேயார் கூற்றியல் முதலியன.[1]

இவ்வுரையின்நடை வெகுசிறந்ததாதலின், தமிழ்நடையை விரும்புவோர்யாவரும் மதிக்கர்பாலது.

த. அ. கோபிநாதராவ், M. A.

கோவிலின் வெளிப்பிராகாரம்.

(37-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி)

மலைமுடியின் ஜோதியை ஒருதரம் கண்டபிறகு, அக்காட்சி சொப்பனத்தைப் போல அடிக்கடி முன்வந்து நிற்கிறது. தொலையாதவழி நடக்கும் காலையிலும் இவன் அக்காட்சியைத் தியானிக்கிறான். வரவர காட்சி தெளிவாகின்றது. ஆகவும், தனது பிரயாணத்தின் காரணத்தையும் முடிவையும் அந்தநிமிஷத்திலேனும் செம்மையாய் அறிந்துகொள்ளுகிறான். அப்போது அவன் மற்றவர்களைப்போலத் தள்ளாடி நடக்காமல் உறுதியாய் நடந்து

[1] இவ்வியாசம் எழுதிமுடித்தபின் ஸ்ரீமான் கனகசபைப்பிள்ளையவர்கள் எழுதிய "1800 வருஷங்களுக்குமுன்னிருந்த தமிழ்நிலைமை" என்னும்கிரந்தத்தை வாசிக்கநேர்ந்தது. இக்கனவானும் இறையனாரகப்பொருளைப்பற்றிநான்கொண்ட அபிப்பிராயமே கொண்டதுமன்றி அதையே சித்தாந்தமாயும் பிரயோகிக்கிறார்கள்.

சென்று முன்னிக்கொள்ளுகிறான். ஆனால் இவன் இன்னும் குறுக்குவழிக்குவரவில்லை. மலையைச் சுற்றும் ராஜபாட்டை வழியே தான் இன்னமும் நடக்கிறான் என்றாலும், இவன் விஷயத்தில் நாம் ஒரு விசேஷத்தைப் பார்க்கிறோம். அது என்னவென்றால், உலகத்தில் நாம் நற்குணங்கள் என்று விவகரிக்கிற வொழுக்கங்களை இவன் அப்பியசிக்கக்காண்கிறோம். ஏதேனும் ஒருசமயத்தைக் கைப்பிடித்து அதன்வழியே ஊக்கத்துடன் நிற்கிறான். இவன் கைக்கொண்ட சமயம் இவனுக்கு மலையேறும் வழியையும் கடைசியாய்க் கோவிலைச்சென்று சேரும் மார்க்கத்தையும் கற்பிக்கிறது.

ஆதலின் இத்தன்மையான ஜீவாத்மாக்கள் என்றேனும் இப்பிரயாணம் முடியவேண்டுமென்று காண்கிறார்கள். சம்சார மோகத்திற்கு ஒருவாறு சொப்பனம்போல் ஒருவழியை நாடுகிறார்கள். பகுத்தறிவில்லாத மற்ற ஜீவகோடிகளிலிருந்தும் ஒருவகையில் பிரிந்து விடுகிறார்கள். இவரது சுறுசுறுப்பினாலும் கவலையினாலும் இவர்களை ஒருவன் தேர்ந்துகொள்ளலாம். மேலும், இவர்கள் அவ்வழியில் நிறைந்த கணக்கிறந்த கூட்டத்தார்களைப் பின்விட்டு முந்திவருகின்றனர். இவர்கள் துரிதமாய் நடக்கின்றனர். ஏனெனில் முன் கூறியதுபோலவே இவர்கள் வழிநடப்பின் காரியத்தைக் கண்டவர்கள்; தாங்கள் செல்லும் வழியின் முடிவை ஒருவிதமாகவேனும் தெரிந்தவர்கள். முடிவில் என்னவாகும் என்றகதியை ஐயந்திரிபறத்தெரிந்தவர்கள் இல்லையாயினும் ஏதோ ஒரு நுட்பமான புத்தி இவருக்கு உண்டாகிவிட்டது. ஆதலின் இவர்கள் தமது வழியில் அங்குமிங்குந் திரிதலில்லை. மலையைச் சுற்றியோடும் வழியூடு அப்புறம் இப்புறந்திரும்பாமல் ஒரே நோக்காய் நிதானமாய் நடக்கின்றனர். இவ்வாறு நடத்தலால் மற்ற ஜீவகோடிகளைக்காட்டிலும் வாழ்க்கையின் தூய்மையிலும், நற்குணப் பழக்கத்திலும், தமது சகோதரர்களான மனிதர்களுக்கு உதவிபுரியும் நோக்கத்திலும் இவர்கள் தேர்ந்து முன்னுக்கு வருகின்றனர். வரவே, சீக்கிரத்தில் அவ்விராசபாட்டையிலும் உயர்பதவிகளை யடைந்து சில குறித்தவழிகளில் அப்பியாசஞ் செய்துகொள்ளுகின்றனர். தமது அயலார்களுக்கு உள்ளன்போடு உதவிபுரியப் பயிலுகின்றனர். நமது சகோதரர்களும் நம்முடன் வரட்டும் என்று அனுதாபங்கொண்டு பக்கத்திலுள்ளவர் விரைவில் வர இவர்கள் உதவிபுரிகின்றனர்.

இவ்விதம் இவர்கள் அனுதாபமுங் காருண்யமும் மிகுந்து அயலாரை நாடி உதவிசெய்யும்போது, இவர்முன் ஓர் உருவம் வருகின்றது. அவ்வுருவம் கட்டழகமைந்த ஓர் காரிகை உருவம். அக்காரிகை முகம் மிகவும் கம்பீரமானது. அவள்முன் சிறுவிளையாட்டுக்கள் கூடாது போற்றோற்றியது. அவள் அருகேவந்து இவர்களை நோக்கி மலைமுடியில் நற்கதியைச் சேரக் குறுக்குவழியொன்று உளதாக ஏதோ சில வார்த்தைகள் பேசுகிறாள். இப்பெண்மணியைத்தான் உலகில் யாவரும் "சரஸ்வதி" என்கிறார்கள். இந்நாமகள் இவர்களைக் கடைக்கணித்து ஏதோ சில உபதேசங்கள் கொடுக்கிறாள். இவர்களை நல்வழி சேரக்காட்டிய நங்கையாகும் "சமயம்" என்பாள் இந்த "சரஸ்வதி"க்கு உடன்பிறந்தாள். இவ்விருவருக்கும் உடன்பிறந்தாள் மற்றொருத்தி. அவள்பெயர் "சேவகம்" என்பது. இம்மூன்று மங்கையர்களும் இப்போது ஒன்று சேர்ந்து நற்கதியைக் காமித்த நமது ஜீவாத்மாவைத் தமது காவலின்கீழ் அமைத்துச் சில உபதேச மொழிகள் கூறுகின்றனர். ஜீவாத்மாவுக்குப் புத்திவிலாஸம் ஏற்படுகின்றது. அஞ்ஞான இருளிரிய ஞானோதயம் ஆகின்றது. ஜீவாத்மா அப்போது ஒரு சங்கல்பம் செய்துகொள்ளுகிறான். "இனி நாம் நற்கதியின் [illegible]தோடு மாத்திரம் நிற்கலாகாது. எத்தனைநாள் இந்த வழியிலே திரிவது. இனியாகிலும் நற்கதியில் பிரவேசிக்கவேண்டும்" என்று தீர்மானித்து வாழ்க்கை நாடோறும் நாம் அப்பியாசிக்க வேண்டியவிதி சேவகமே என்று அறிந்துகொள்ளுகிறான். இப்போது இவன் தீர்ந்த சங்கல்பத்தோடு "ஜீவகோடிகளின் வழியைத் திருத்துவோம்" என்று வாய்திறந்து சொல்லுகிறான். இதுதான் இவன் முதன் முதல் கூறிய பிரதிஞ்ஞை. "ஜீவகோடிகளுக்கு உதவிபுரிதல், ஈஸ்வர சேவகம்," என்பன இவன் மனந்துணிந்து கூறிய சொற்கள். இவன் செய்த பிரதிஞ்ஞை தீர்க்காலோசனை செய்து தீர்ந்த பிரதிஞ்ஞைதானோ? இந்த சங்கல்பம் நிறைவேறுமோ? கவனிப்போம்! மனிதனுக்குத் தவறுதல் இயற்கை! முன்னொருகாலத்தில் ஒரு மகான் கடினவழியே நடந்தவன். செங்குத்தானவழியிற் கால்வைத்து நடந்த மகாத்மா. மற்றொன்றையுங் கவனியாது தீவிரத்துடன் நடந்து ஜீவகோடித்திரளெல்லாம் பின்வர முன்சென்ற தீரன். மலைமுடியில் ஏகாந்தமாய் நின்ற முதற் கட்டிமாங்கனி. மானுட வருக்கத்தின் முடி-

ளான பயன். இவரே பிற்காலத்தில் "புத்தர்" என்று பெயர் தரித்தார். இவரைப்பற்றி ஒரு வேதமொழியுண்டு. அது யாதெனில், "இவர் கல்பம் கல்பமாகத் தனது சங்கல்பத்தை உறுதிப்படுத்திக்கொண்டார்," என்பதே! என்ன ஆச்சரியம்! நல்வாழ்க்கையின் முடிச்சூட்டாகிய மோக்ஷம் எளிதிற் கிடைக்கக்கூடியதா? மோக்ஷகாமி ஒருவன் முதன் முதல் ஈஸ்வரசேவகம் செய்வதாக உறுதிமொழி கொடுக்கவேண்டுமாம். இந்த சிஷ்யனுக்கு முன்னாக நற்கதி சென்ற பெரிய மகான்கள் இவனைக் கடைக்கணிக்கவேண்டுமானால் இந்த உறுதிமொழி அவசியமாம். முன்னே சென்ற மகான்களுக்கும் பின்னேவருகின்ற இந்த சிஷ்யனுக்கும் பந்தம் இதுவே. இந்தப் படிவழியே போய்த்தான் இவன் பரீக்ஷாமார்க்கத்தில் காலடிவைக்கவேண்டும். கோவிலின் வெளிப்பிராகாரத்திற்கு வழி இதுவே. கோவிலின் வெளிப்பிராகாரத்தைக் கடந்து செல்வதற்கும் வழி இதுவே. கோவிலின் வாசல் சென்று சேருவதற்கும் வழி இதுவே.

கடைசியாய் ஜன்மம் ஜன்மமாய் உழன்று பிறப்புகள்தோறும் முயன்று பரிசுத்தம் பயின்று பெருந்தன்மையடைந்து புத்தி விசாலித்து ஜன்மம் ஜன்மமாய் சங்கல்பித்து திடசித்தமடைந்து இந்த ஜீவன் தனது மனதைத் தெளிவாகவும் உறுதியாகவும் தெரிவிக்கிறான். முன்னொருகாலத்தில் பலவிதமான சந்தேகங்களோடு "நற்கதியடைந்தால் நலம்" என்று தனது அபிப்ராயத்தைத் தெரிவித்தானே! அது [illegible]! இப்போது இவன் சங்கல்பம் முற்றுப்பெற்றுவிட்டபடியால் இவன் கூறும் மொழி வாய்மொழியே. இவன் மொழிக்கு இப்போது ஒரு பெரும் சக்தியுண்டாய்விட்டது. "கதவைத்திற" என்று இவன் ஒரு கட்டளையிட்டாலும் தகும். இவன் வார்த்தை செல்லும். இவ்விதம் அதிகாரியான இவன் "நான் நல்வழி ஏறுவேன்" என்று வாய்திறந்து கூறிக் கோவிலின் வெளிப்பிராகாரத்திற்குக் கொண்டுபோய்விடும் வழியின் கபாடத்தில் தட்டினானேயானால், எவரே தடுப்பார்? இவனோ விடாமுண்டன் ஆய்விட்டான். ஆத்மதிடமோ வச்சிரம்! நற்கதி சென்றுதான் ஒரு கை பார்ப்பேனென்கிறான். "நீ முயலும் நிவிருத்திமார்க்கம் மகா கடினமான மார்க்கமப்பா!" என்றால், "ஆம்! அது மெய்தான். அது எனக்குத்தெரியும்," என்கிறான். மகாதீரன் இவன். தான் செய்யப்புகுந்த காரியம் இவனுக்கு நன்றாகத் தெரியும்.

மோக்ஷமடைதல் சுலபமல்ல, கஷ்ட சாத்தியந்தானென்றும் அதற்கு வழி இதுதானென்றும் இவனுக்கு நன்றாகத்தெரியும். இவன் இப்போது செய்யப்புகுந்த காரியம் மிகவும் அரியகாரியம். மானுடஜாதியார் யாவரையும் பின்வரவிட்டு ஒரு மூச்சாய்க் கைவல்லியத்தை அடையப்பார்க்கிறான். ஜீவராசிப்பேராறேயென்றால் மெதுவாக அலைபெருக்கி யசைந்து சப்ததீபங்களாலான பிரபஞ்சத்தில்நுழைந்து அநுபவமாகியபொருள்களை வாரித் திரட்டிக்கொண்டு தீவிலிருந்து தீவுபாய்ந்து சிறு பிரளயங்கள் செய்துகொண்டு காலம் கடந்து மனுவந்தரம் சென்று பெரும்பிரளஞ்செய்து மறுபடியும் மறுபடியும் சப்ததீபப் பிரபஞ்சம் நுழைந்து எழுமனுவந்தரஞ்செய்து முடிவில் கடவுளெனும் சட்லேிற் சங்கமம் ஆகப்போகின்றது. இந்தப் பெரியவாற்றின் வழியாய் மனுவந்தரங்கள் புகாது பெரும் பிரளயங்களும் சிறு பிரளயங்களும் நுழையாது சப்த தீவுகளிடையே செல்லாது பிரவிருத்தி மார்க்கத்தை விட்டுப் பல கோடி-ஜன்மங்களில் செய்யக்கூடிய மோட்ச சாம்பிராஜ்ஜியத்தை இன்றே இப்பொழுதே இவ்விடத்தே இந்த தீரனை ஜீவன் செய்யப்புகுந்தான்! என்ன கஷ்ட சாத்தியம்? இதனைக்கேட்கவே மூளை கலங்குகின்றது. மற்றவர் பல கோடி ஜன்மங்களில் இதனைச் செய்கின்றார். இவன் சில ஜன்மங்களில் செய்யப்போகின்றான். மற்றவர் பல கோடி கல்பங்களில் இதனைச் செய்கின்றார். இவன் சிலகாலத்தில் இதனைச் செய்யபுகுகின்றனை; அருமை! மலைப்பாதையை விட்டு உடனே குறுக்குப்பாதையிலிறங்கிச் செங்குத்தான மலைத்தொடர்புகளையேறிக் கோவிலின் கர்ப்பக்கிரகத்திற்குள்ளே போக நோக்குகிறான். அப்படியே ஆகுக! இவனுக் கிணையில்லை. இவனே தெய்வம்! இவனிடத்தே விதைபோல் அமைந்துகிடந்த தெய்வத்தன்மை இப்போது முளைவிட்டெழுந்து பயிராகி வடவிருட்சம்போல் கிளைவிட்டுப் பரந்து உலகத்திற்கு நிழலைத் தரப்போகின்றது. சுபமஸ்து!

(இன்னும் வரும்.)

பத்திராசிரியர்.

மைசூர்த் தமிழர். *

மைசூரில் மனிதர் குடியேறினதைப் பற்றிய சரித்திரத்தை ஆராய்ந்து பார்க்குங்கால், ஒழுங்காகவும் தொடர்ச்சியாகவும் தமிழர்கள் மைசூர் நாட்டிற்குள் வந்து குடியேறியதிலும் கவனத்திற்குப் பாத்திரமான சங்கதி வேறில்லை. ராஜரீக நிர்ப்பந்தத்தாலோ, சமய நிர்பந்தத்தாலோ, புதுநாடுகளுக்குப் போய்ப் பார்ப்போம் என்னும் துணிகரத்தாலோ, பொருள் தேடவேண்டுமென்னும் அவாவாலோ தங்கள் சுதேசத்தினின்று வெளிப்பட்டு முன்காலத்துத் தமிழர் மைசூர் நாட்டைப் பொற்சுரங்கப் பிரதேசம்போல் விரும்பி நாடினார்கள். அலையின் பின் அலையாகக் கடல் பொங்கிவருதல் போல், தமிழர் கூட்டங்கூட்டமாய் மைசூருக்குட் சென்று குடியேறின விவரம் மைசூரின் பூர்வசரித்திரத்தை உற்றுப்பார்க்கும்போது நன்கு விளங்குகின்றது. முதற் காலத்தில் தெலுங்கரும் மராட்டியரும் பெருந்தொகையாக மைசூருக்குட்சென்று குடியேறினார்கள் என்றாலும், தமிழர் குடியேற்றம் என்னும் அருவி இப்போதுவரையிற் பாய்ந்துகொண்டிருப்பதைக் காணலாம். பெருங்கூட்டமாகப் பிழைப்பை உத்தேசித்து வலைசை வாங்கிவந்த விவசாயிகளான தமிழச் சூத்திரர்களுக்கு உதாரணம் பங்களூரிலும் அதற்கு அருகாமையிலும் குடியேறிய திகளர்கள். இன்றை வரையில் அவர்கள் பொறுத்த உழைப்பிற்கும், செட்டாக ஜீவிப்பதற்கும், தோட்டப்பயிர் போட்டும் பூக்கள் வளர்த்தும் பலவித விவஸாயம் செய்தும் துணிகரமான முயற்சிசெய்வதற்குஉதாரணமாக இருக்கிறார்கள்.

பிராமணர்களில் எல்லாருக்கும் முந்தி ஆதியில் குடியேறினவர்கள் சாங்கேதிகள் என்பவர்கள். இவர்கள் மைசூரின் மேற்புறத்திலுள்ள மலையரணும் செழிப்புமுள்ள பள்ளத்தாக்குகளில் அடைக்கலம் பெற்று, காவிரி முதலிய ஆற்றங்கரைகளில் பயிர் செய்து வாழ்ந்துவருகிறார்கள். வடமர், பிரகசரணத்தார் முதலியோர் பிந்திவந்தவர்கள்.

ஸ்ரீவைஷ்ணவப்பிராமணர்களுக்குள் முதல் முதல் மைசூருக்கு வந்தவர்கள் ஹெப்பார் என்று சொல்லப்பட்ட பெருங்

*மைசூர் ரிவ்யூவில் மகா-ா-ா-ஸ்ரீ வி. என். நரஸிம்ம ஐயங்காரால் எழுதப்பட்டது.

கூட்டத்தவர்கள். 8 நூற்றாண்டுகளுக்கு முந்தி தமிழ்நாட்டினின்று சமய நிர்ப்பந்தத்தால் வெளிக்கிளம்பி ஸ்ரீ ராமாநுஜாசாரியார் மைசூருக்கு வந்தபோது இவர்களும் வந்ததாகத் தெரிகிறது. அந்தக்கீர்த்திபெற்ற சமயச் சீர்திருத்தக்காரர் சரித்தம் எல்லாருக்கும் நன்றாகத்தெரிந்தது. ஆகையால் அதை இங்கே சுருக்கமாகப் பிரஸ்தாபித்தால் போதும். விஷ்ணுவே ஸர்வோத்கிருஷ்டர் என்று அவர் கொண்ட கொள்கையைத் தானே கைவிடாத பக்ஷத்தில் தேகவாதனை அல்லது சாவு நேரிடுவது நிச்சயம் என்று உணர்ந்து அங்குள்ளோர் செய்த இம்சை பொறுக்கமாட்டாமல் ஸ்ரீ ராமாநுஜாசாரியார் தன் ஜன்மபூமியிலிருந்து ஓட்டம்பிடித்து மைசூருக்குப் போய்ச்சேர்ந்தார். அங்கே அரசன் பிறர் சமயத்தைப் பகைக்காது பொறுத்திருக்கும் தன்மையுள்ளவனாக இருந்தபடியாலும், யாதொரு அச்சமும் இல்லாமல் சுகமாக வாசம்செய்யகூடிய பத்திரமான இடமாக இருந்தபடியாலும், அங்கே சென்று அடைக்கலம் பெற்றார். அந்த ஆபத்தானகாலத்தில் அவருக்கு அடைக்கலஸ்தானமாக உதவிய மேற்கோட்டை, தொண்ணூர், சாலிக்கிராமம் முதலிய இடங்கள் இப்போது பரிசுத்த ஸ்தலங்களாகக் கருதப்படுகின்றன. அவரோடுகூட அவருடைய சிஷ்யவர்க்கத்தைச்சேர்ந்தவர்களாகிய பல ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் வந்து நாட்டின்பலஇடங்களிற் குடியேறினார்கள். இவ்வாறுவந்தடைந்த ஸ்ரீராமாநுஜாசாரியாரின் சிஷ்யவர்க்கத்தாருடைய சந்ததியார்தாம் தாங்கள் என்று ஹெப்பாரிகள் சொல்லிக்கொள்ளுகிறார்கள். 1891 ௵த்து ஜனகணிதக்கணக்கில் குறித்துச்சொல்லப்பட்ட 14 வேறு ஸ்ரீவைஷ்ணவக்கூட்டத்தார் பிற்காலத்தில் தமிழ்நாட்டிலிருந்து வந்து சேர்ந்தவர்களாக இருக்கவேண்டும். இவர்களுக்குள் சிலர் சுயத்தமிழ்பேசுகிறார்கள்; சிலர் வேறுமொழிகளோடுகலந்த தமிழைப்பேசுகிறார்கள்; இவ்வாறு அவர்கள்பேச்சுப் பலவிதமாக இருக்கிறது. சிலர் தங்கள் வகுப்புக்குள்ளேமட்டும் கொள்வினை கொடுப்பினை செய்துகொள்ளுகிறார்கள்; சிலர் வேறுஇனத்தவர்களுடன் கூட்டுறவுவைத்துக்கொள்ளுகிறார்கள்; சிலருக்குள் விரோதமான கூட்டுறவுவழக்கங்கள் உண்டு; இப்படிப் பலவிதமான வித்தியாசங்களுள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆனாலும் இவர்கள் எல்லாரும் காலத்தின்மிகுதியால் மைசூரார் என்கிற ஓரேவகுப்பாகப் பலப்பட்டு ஒத்துமை அடைந்திருக்கிறார்கள்.

இவ்வாறு சுற்றுப்புறத்து நாடுகளிலிருந்து உட்சேர்ந்த பல குடியேற்றஅலைகளுக்குள் இடைநின்றகாலத்தைக் கணக்கிட்டறியவேண்டுமானால் அவரவர்கள் தங்கள் தாய்மொழியைஎம்மட்டுக்குச் சுயமாகப்பேசுகிறார்கள் என்று பார்த்தால் நன்றாய்த்தெரிந்துவிடும். மைசூர்வாசிகள் பேசும் தெலுங்கு, இந்தி, மகாராஷ்டிரம், தமிழ் முதலியன கருநாடகமொழியோடு தாராளமாகக்கலப்பதினால் பலவாறு வேறுபட்டிருக்கின்றன. அவர்கள் வரத்து எவ்வளவுக்கெவ்வளவு பிராசீனமோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு அவர்களின் ஆதிபாஷை கருநாடகமொழியுடன் கலந்து உருமாறியிருக்கிறது. புதிதாகவந்தவர்கள் தங்கள்பாஷையை முந்திவந்தவர்கள் கொச்சையாகப்பேசுவதைப்பார்த்துப் பரிகாசம்செய்கையைக்கண்டால் மிகவேடிக்கையாகஇருக்கும்; ஆனால் தாங்களும் தங்கள் முறைவரும்போது, நீக்கமுடியாத அதே தலைவிதிக்கு ஆளாகி அதேமட்டத்துக்குவந்துசேரவேண்டியிருந்தால் என்ன செய்கிறது என்கிறதை மாத்திரம் நினையாது மறந்துவிடுகிறார்கள். ஹெப்பார் என்கிற பதத்தைக்கவனித்துப்பார்த்தாலே இது விளங்கும். இதற்கு ஆதியில் ஹெப்பரவர் அல்லது பெரியபார்ப்பான் என்று பொருள் இருந்தது. கௌரவப்பேராக இருந்த இம்மொழி இப்போது சாமான்யப்பெயராகப்போய்விட்டது. மொழிகளுக்கு அர்த்தம்செய்யும்போது அது எந்த எந்த சொல்லிலிருந்து உத்பத்தியாகிறதென்பதைக் கவனிப்பது கூட அவ்வளவாக இல்லை; அதன் சரித்திரசம்மந்தத்தாலும் வழக்காலுமே பெரும்பாலும் பொருள்செய்கிறோம். சன்யாசி, பைராகி, சாது, உத்தமன், யோகி, எஸ்குயர், நைட், அரவாட்டு, வக்கனு, என்பனவைகள் இதற்கு உதாரணம். இவ்வுலகில் மிகவும் மேன்மை பெற்று, அத்புதமெனக்கருதப்பட்டு, மிக்க அருமையானவைகளாகக்கொள்ளப்படும் வழக்க ஒழுக்கங்கள்கூட காலம் என்னும் நீக்கற்கொண்ணாத கரைக்கும்பொருளால் அலம்பப்பெற்று மலைப்புநீங்கி கண்கட்டிமந்திரம் விலக்கப்படும்போது, மிக்கசாமான்யமாகிக் கீரைப்பாட்டாகப்போய்விடுகின்றது. ஹெப்பார் ஜாதியாருக்குத்தலைவர்கள் இப்பெயர் தங்களுக்கு உரித்தானதல்லவென்று மறுக்கிறார்கள்.

புதிதாகத்தாங்கள் குடியேறிய மைசூர்நாட்டில்வந்து கொஞ்சகாலமாவதற்குள்ளேயே ஸ்ரீராமநுஜாசாரியாரின் சிஷ்யவர்க்கத்தாரின் சந்ததியாராகிய ஹெப்பாரிகள் மதாநுஷ்டானங்களை

அலெட்சயஞ்செய்து ராஜ்யதந்திர விவகாரங்களிலும் பொருள் தேடுந் துறைகளிலும் தங்கள் ஊக்கத்தைச்செலுத்த ஆரம்பித்து விட்டார்களென்று தெரிகிறது. மிக்கபுத்திக்கூர்மையுள்ளவர்களாயும், துணிகரமுள்ளவர்களாயும், உழைப்பாளிகளாயும், பிழைப்புக்கு இடங்கிடைக்கும் துறைகளிலெல்லாம் இடித்துத் தள்ளி முன்நிற்கும் தன்மையுள்ளவர்களாயும்இருந்தபடியாலும், தெய்வபக்தியும் மதாநுஷ்டானமும் மட்டும் வயிற்றுப்பாட்டுக்கு ஆதாரமாவது அரிது என்று விரைவிற்கண்டுகொண்டு, ராஜ்ய காரியங்களிலும் உத்தியோகங்களிலும் உத்ஸாகத்தோடு தலையிட்டு முயன்றார்கள். ஆபத்திலகப்பட்டுக்கொண்டவர்கள் தாம் புதுஇடங்களிற்போயகப்பட்டுக்கொண்டால் தங்கள் புதுநிலைமைக்குத்தக்கபடி துவண்டுநின்று முயலக்கற்றுக்கொள்ளுவார்கள். அதேமாதிரி இவர்கள் பிழைக்கும்வழியைத்தேடி முயன்றார்கள். ஆகவே இவ்வினத்தார் ராஜ்யதந்திரிகளாகவும் உத்தியோகஸ்தர்களாகவும் மைசூர்நாட்டில் முன்னிட்டுநின்று, அந்த நாட்டின் சரித்திரத்திற்கே வேறுஒரு உருக்கொடுத்தார்கள். சமயாசாரஒழுக்கங்களில் எவ்வளவு பின்னிடைந்தார்களோ அதற்கு ஈடாக ராஜ்யதந்திர ஊக்கங்களில் அவ்வளவுக்கவ்வளவு மேம்பாடடைந்ததாகத் தெரிகிறது.

மைசூர்நாட்டில் விஸ்தாரமாகப்பரவிய ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களில் மிக்க உடல்வலிமையும் பூர்ணஆகிருதியுமுள்ள முட்கலியர் முக்கியமான ஓர் அம்சத்தவர்கள். நக்கஹல்லி என்னும் பிரத்தியேகமான கோட்டைகொத்தளங்களால் அரண்செய்யப்பட்ட மலைப்பிராந்தங்களில் வெகுகாலத்திற்குமுந்தி குடியேறினதாகச்தெரிகிறது. இதுவே ஒருகாலத்தில் ஒரு தனித்தாலூக்காவாக இருந்தது. பிறகு சென்னராயபட்டணம் தாலூக்காவோடு சேர்க்கப்பட்டது. அவர்கள் ஆதிகாலத்தில் ஸ்ரீரெங்கத்திற்குச் சமீபத்திலுள்ள உறையூரிலிருந்துவந்ததாகத்தெரிகிறது. அவர்கள் மைசூருக்குவந்து வெகுகாலம் ஆனபோதிலும், இப்போதும் அவர்களிற்சிலர் "எங்கள் பூர்வீகநகர் உறையூர்" என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறார்கள். இவ்வினத்தைச்சேர்ந்தவர்கள் பெட்டூர் வரையில் நாட்டுக்குள் புகுந்து இப்போது நகர்ப்பிரிவு என்னும் இடத்திற் குடியேறியதாகத்தெரிகிறது. சமபூமியிலுள்ள ஜனங்களுக்குக்கிட்டாத மேட்டுநிலமாக எண்ணப்பட்டபோதிலும், இப்பிராந்தங்களில் துணிந்து, முட்கலியர் சஞ்சரிக்கலானார்கள்.

இப்போதுகூட கர்ணபரம்பரையாக வழங்கும் கதையின் பிரகாரம், தென்கசாலைசாமய்யா என்னும் ஓர் முட்கலியன், இக்கெரி என்னும் அரசர்கள்காலத்திலோ அல்லது அப்பிரதேசங்களை ஐதர் ஜயித்தபின்னோ நகர் என்னும் இடத்தில் நாணையசாலைக்குத்தலைவனாக அதிகாரம்பெற்று வாழ்ந்ததாகத்தெரிகிறது. இவர் சரித்திரம் மிகவும் விநோதமானதாகவும் அக்காலத்தில் மைசூர் நாட்டின் நிலைமை இத்தன்மையானது என்று தெரிவிக்கத்தக்கதாகவும் இருக்கிறது.

கர்ணபரம்பரைச் சரித்திரத் துணுக்குகள்.

நமது தஞ்சைநகருக்குச்சமீபத்தில் நெடுவாசல் என்னு ஓர் ஊர் இருந்தது. அதற்கு அருகே பாளையத்துறைகொண்டான் என்று ஓர்தலைவன் இருந்தான். இவன் நாயிக்கர்மார்கள் நாளிலோ அதற்குப்பிந்தியோ, தஞ்சைராஜனுக்கு மிகவும் மனஸ்தாபம்வரும்படிநடந்துகொண்டானும். ராஜா பாளையத்துறைகொண்டான் தலையைவாங்கிவிடும்படி ஆக்கினைசெய்தான். அத்தலைவன் தெற்கே கண்ணந்தகுடிநாட்டிற்கு ஓடிப்போய் அங்கு இருந்த ஒன்பது குறுநிலமன்னர்களிடம் அடைக்கலம் புகுந்து "என்னைக்காப்பாற்றவேண்டும்" என்றான். கண்ணந்தகுடி நாட்டுத்தலைவர் ஒன்பதுபேரும் தங்கத்தால் ஒருதலைசெய்து அதைப்பாளையத்துறைகொண்டான் தலைக்கு மீட்சிப்பொருளாகக்கொடுத்தனுப்பி, ராஜாவுக்கிருந்தமனஸ்தாபத்தைநீக்கிப் பாளையத்துறைகொண்டானை முன்போல் அதிகாரத்தில் கொண்டுவந்து வைத்தார்கள். பாளையத்துறைகொண்டான் கண்ணந்தகுடி நாட்டாரிடத்தில் தனக்கிருந்த நன்றியறிவைக்காட்டும்பொருட்டு, தன் ஊருக்கருகே உள்ள இறையூர் கிராமமாகிய குழியக்கோட்டையில், ஒன்பது கண்ணந்தகுடிநாட்டுக்குடிகளைக்கொண்டுவந்து வைத்து அவர்களுக்கு அந்த ஊரை இறையாகக்கொடுத்ததாகத்தெரிகிறது.

பாளையத்துறைகொண்டான் வம்சத்தில் உடன்கட்டையேறும் கொடியவழக்கம் அநுஷ்டானத்தில் இருந்துவந்ததாகத் தெரிகிறது.

உ. நா. அப்பாசாமி அய்யர்.

ஆயுள்விருத்தி நூல்.

(62-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி.)

அதற்குக் காரணம் சுவாசத்தை உட்கொள்வதினாலும் இரத்தம் உஷ்ணத்தையடைவதோடும் கூட அவைகளின் மேல் ஆகாயத்திலுள்ள உஷ்ணத்தைக் கிரகித்துக்கொள்ளுவதினாலும் மிகுந்த உஷ்ணத்தையடைந்து குறைந்த ஆயுளையுடையவைகளாயிருக்கின்றன. (3) ஜலத்தில் வசிக்கிற பிராணிகள் எப்போதும் குளிர்ச்சியில் சம்பந்தப்பட்டிருப்பதினால் அவைகளுக்கு(Evaporation என்னும்) நீராவி எழும்பி வறட்சியடையுந் தன்மை குறைவுபடுகிறது. (4) பிராணிகளில் (Consumption, அதாவது) சரீரத்தின் தசைமுதலியவைகள் நாளாவர்த்தியில் சேதமடைதல் எவ்வளவு குறைபட்டிருக்கிறதோ அவ்வளவுக்கு அவைகள் நீடித்த உயிர் வாழுகின்றன. இதற்குதாரணமாகக் கற்பாறைகளுக்குள்ளிருக்கும் தேரைகளைச்சொல்லலாம். அவைகளின் பேசி அல்லது மாமிசத்துக்குச்சேதம் மெதுவாய் ஏற்படுகிற நிமித்தம் அவைகள் தம் தேகத்தில் யாதொரு குறைவும் நேரிடாமல் ஜீவிக்கும் இயல்புடையவைகளாக யிருக்கின்றன. எவ்வளவுக்கு நஷ்டம் அல்லது சேதம் தீவிரமாய் புதிப்பித்தலையடைவதினால் ஈடுபடுகிறதோ அதற்குத் தகுந்தபடி ஆயுள்விருத்தியடையுமென்பதற்கு ஐயமேயில்லை.

புழுக்கள், (Amphibious animals என்னும்) நிலத்திலும் நீரிலும் வசிக்கக்கூடிய பிராணிகள், தாவரவர்க்கத்திற்கும் ஜீவவர்க்கத்திற்கும் நெருங்கிய சம்பந்தமுடையவைகளாகிய இவைகள் தங்கள் சேதமடைந்த அவயவங்களின் சத்துக்கள் புதுப்பிக்கப்படுதலாலும், பக்ஷிகள் இறகுகளையும் மூக்கின் அலகுகளையும் புதுப்பிப்பதாலும், பல்லி, ஓணான், பாம்பு என்னும் பிராணிகள்(Epidermis என்று சொல்லப்படுகிற) மேற்றோலை நீக்கிப் புதிப்பித்துக்கொள்ளுதலாலும் ஜீவசக்தி பலப்பட்டு நீண்ட காலத்துக்கு ஜீவிக்கக்கூடியவைகளாகச் சொல்லப்படுகிறது. தாவரவர்க்கத்துக்கும் சீவவர்க்கத்துக்கும் உள்ள முக்கியமான வித்தியாசமேதுவென்னில், தாவரவர்க்கங்கள் அவைகளின் ஆகாரத்தை வெளியிலிருந்து தமக்குக் கிடைத்தபடியே உட்கொண்டு தங்கள் ஜீவனை நிலைபெறச்செய்கின்றன. ஆனால் ஜீவ

வர்க்கங்களாகிய அவயவப்பிராணிகளோ அப்படி அல்ல. அவைகள் முதன்மையில் தங்களுக்குக்கிடைத்த ஆகாரங்களை வயிற்றில் ஏற்றுக்கொண்டு அன்னத்தினின்றும் ரசங்களைப்பிரித்துச் சகல அவயவங்களிலும் பரவச்செய்து தங்கள் தங்கள் நஷ்டங்களை நிவர்த்திக்கக்கூடியவைகளா யிருக்கின்றன. அந்த நியாயத்தை அனுசரித்து, ஜீவவர்க்கங்கள் தங்களுக்குள்ளேயே ஆகாரத்தை ரசதாதுக்களாக மாற்றி உபயோகிக்கவேண்டியிருப்பதால் மலம், வியர்வை, மூத்திராதியான கழிவு (Excretions) களும், பித்தம், உமிழ்நீர் முதலாகிய (Secretions என்னும்) கசிவுகளும் இவைகளுக்கு ஏராளமாய் ஏற்படுகின்றன. ஏற்கனவே எடுத்துக்காட்டியபடி ஜீவவர்க்கங்களுக்கு ஆகாரம் உட்கருவிகளிலிருந்து புறக்கருவிகளுக்குச் செல்லுவதாயிருப்பதினால் மரணம் நேரிடும்போது புறக்கருவிகள் முதலில் நாசமடைந்து உட்கருவிகள் பின்பு மரணத்தையடைவதைப் பார்க்கிறோம். தாவரவர்க்கங்கள் அதற்கு மாறாக அவைகளிலுள்ளேயிருக்கும் சத்துக்கள் கெடுதலையடைந்தபோதிலும் கூட அவைகளின்மேலுள்ள உரி அல்லது பட்டை நல்லதன்மையிலிருப்பதினாலேயே வெகுகாலம் வரையில் பட்டுப்போகாமல் உயிரோடிருக்கின்றன. அநேக மரங்கள் பொந்து, பிளவு, நரை அல்லது சோர்வு முதலியவைகள் ஏற்பட்டிருந்தபோதிலும் அவைகளின் மேற்பட்டையின் ஒழுங்குத்தன்மையினாலேயே (நல்லஸ்திதி) நீண்டகாலம் வரையில் சேதமடையாமல் ஜீவித்திருக்கின்றதை நாம் பார்க்கிறோமல்லவா!

தாவரவர்க்கத்தின் ஆயுணிர்ணத்தையும் விர்த்தியையும் பற்றி எடுத்துக்கூறியதை இம்மட்டோடும் நிறுத்தி அவயப்பிராணிகளில் முதன்மையாகிய மனிதர்களின் ஆயுளைப்பற்றி விசாரிக்கப் புகுவோம். அதுவிஷயமாய் முதனூலில் சாங்கோபாங்கமாய்ப் பற்பல தேசங்களுள்ளும் ஜீவித்து நீண்டகாலம் சுகஜீவிகளாயிருந்து இறந்தவர்களின் பெயரையும் வயதையும் எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அவைகளை இங்ஙன் ஒன்றன் பின்னொன்றாயெடுத்துக்கூறுவதானது நூலை வாசிப்பவர்களுக்கு இனிமை பயக்காதெனக் கருதி அவைகளின் முக்கியாம்சத்தை மாத்திரம் குறித்துச் சொல்லுதல் குணமென நினைத்துப் பின் வருபவைகளை எழுதலானேன். அந்நாளில் மனிதர்கள் நீண்ட ஆயுளுள்ளவர்களாகவும் பலசாலிகளாகவும் 1,000-ஞறு காலங்கள்

வரையில் ஜீவித்திருந்ததாயும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நம்மவர்களைவிட அவர்கள் திடசாலிகளாயும் ஆயுள் விருத்தியுள்ளவர்களாயுமிருந்தபோதிலும் கூட அவ்வளவு நீண்ட ஆயுள்ளவர்களாகச் சொல்லப்படுதல் மிகையேயாம். ஆனால் அதற்கும் ஒரு சமாதானம் ஏற்படுகிறது. அதென்னவெனில் முதனூலாசிரியர் சொல்லுகிறபடி கிறிஸ்து சமயிகளின் பழையாகமத்தை அனுசரித்த ஒருவருஷத்துக்கு இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிற 12 மாதங்கள் கால அளவாக ஏற்படாமல் 3-மாதமாகவும் அதற்குப் பிற்பட்டு 8-மாதமாகவும் வரையறுக்கப்பட்டிருந்ததாகவும் தெரிகிறது. அப்படியிருக்கும் பட்சத்தில் இப்போது 60-வயதுள்ள ஒருவனை 240-வயதுள்ளவனென்று சொல்லுதல் சகஜமே. ஆகையால் அக்காலத்திலுள்ளவர்களை ஜாஸ்தி வயதுடையவர்களென்று சொல்லுதல் ஒருவாறு பொருத்தமேயாம். ஆனால் பொது விதியாய் ஆயுள்விருத்திக்கு அமைந்திருப்பதானது யாதெனில்: எவனொருவனுடைய மனம் சாந்தியில் நிலைபெற்றுள்ளதோ அவனும் சரீரப்பயிற்சியினால் தனது தேகத்தைப் பலப்படுத்தியும், வெயில் காற்று வெளியாகாயம் பனி முதலியவைகளில் தன் சரீரத்தை ஹானி அடையாமல் பழக்கப்படுத்தியும், மிதமிஞ்சிய புலாலுணவை விலக்கியும், மதுபானம் சாப்பிடாமலும், மிகுந்த ஜலத்தைக் குடியாமல் அற்பசத்துள்ள உணவைமாத்திரம் புசித்து வருபவன் எவனோ அவனும் ஆயுள்விருத்தி யடைந்து சுகஜீவிகளாய் உயிர் வாழக்கூடுமென்பது முதனூலிற் காட்டியுள்ள திருஷ்டாந்தங்களால் தெற்றன விளங்குகிறது. இட்டாலி, ப்ராஞ்சு, ஸ்பெயின், இங்கிலாந்து, கிரீஸ், இந்தியா முதலிய தேசங்களில் உதாரணம் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆதலால் எந்ததேசத்திலும் எந்தக்காலத்திலும் நீண்ட ஆயுளுள்ளவர்கள் ஏற்படக்கூடுமென்பது நிலைபெறுகிறது.

முற்காலத்தில் மனிதர்கள் சாதாரணமான ஜீவியமுடையவர்களாகியும் பரிசுத்த ஆகாயத்தில் (open pure air) பெரும்பான்மையு முலாவுவோர்களாய்க் கன்றுகாலி மேய்ச்சல், வேட்டை, கிருஷி முதலிய தொழிலை அனுசரித்தவர்களாயும் மனசமாதானமுடையவர்களாயு மிருந்தபடியினால் நீடித்தகாலம் ஜீவித்தவர்களானார்கள்; இக்காலத்திலோ நாகரீகமுடையவர்களாய், அற்பசுகிகளாய், இயற்கை விதியை அனுசரியாதவர்களாய், மனச்சலனமுடையோர்களாயிருந்து வருவதினால் கடவுளால் கொடுக்கப்பட்ட நீண்ட ஆயுளானது குறைவுபட்டுப் பால்யவயதில் மரணத்திற்கு இலக்காதல் சகஜமாய் நேரக்கூடியதாயிருக்கிறது.

(இன்னும் வரும்.)

S. குமாரசாமி மேற்கோண்டார்.

தமிழகச்செய்தி.

நம் தாய்மொழியாகிய தமிழை விருத்திசெய்வதற்குத் தமிழகத்திலோ அல்லது தமிழர்கள் குடியேறிய புறநாடுகளிலோ தமிழ்ச்சங்கங்கள் கூட்டமாய்க்கூடியும் தமிழ்வித்வான்களும் தமிழ்ப்பண்டிதர்களும் தமிழபிமானிகளும் தனித்தனியேயாகியும் செய்யும் நன்முயற்சிகளை இத்தலைப்பின்கீழ் அடிக்கடி தெரிவிப்பாம்.

திருநெல்வேலி, மதுரை, திரிசிரபுரம், தஞ்சை, கோயம்புத்தூர், சேலம், சென்னை, விசாகபட்டணம் ஆகிய இந்த நகரங்களில் தமிழ்ச்சங்கங்கள் நடந்துவருகின்றன. இச்சங்கங்கள் ஆங்காங்கு அப்போதைக்கப்போது செய்துவரும் முயற்சிகளைத் தெரிவிக்குமாறு அச்சங்கங்களின் காரியதரிசிகளைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம்.

சேலம் தமிழ்ச்சங்கம்.

தமிழை அபிவிர்த்திசெய்வதே இச்சங்கத்தின் நோக்கம். இச்சங்கம் சென்ற 1905ஆல் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. இதன் தலைவர் ஸ்ரீமான் நல்லசாமிபிள்ளையவர்கள். இச்சங்கத்தில் சென்ற வருஷம் 35 கூட்டங்கள் கூடித் திருக்குறளில் 24 அதிகாரங்கள் படிக்கப்பட்டன. பத்துப்பாட்டினின்றும் கலித்தொகையினின்றும் சில பாடல்கள் படித்துப் பொருள் தேர்ந்தனர். பதினொரு அரியவியாசங்களைத் தக்க தமிழ்ப்பண்டிதர்களைக்கொண்டு படிப்பித்தனர். சங்கத்தின் உபயோகத்திற்குச் சில புத்தகங்களை வாங்கியும் சிலவற்றை இனமாகப்பெற்றும் ஒரு சிறிய புத்தகசாலைக்கு வேண்டிய அங்கங்களைத் தேடினறனர். இந்தச் சங்கத்தின் முதல்வருஷாந்தர மகோத்ஸவம் சென்ற ஏப்ரல்மாசத்தில் வெகு சிறப்பாக நடந்தேறியது. தமிழகத்தின் தற்கால வரசான ஸ்ரீமான். பொ. பாண்டித்துரையவர்கள் அக்

காலத்தில் அக்கிராசனம் வகித்தார்கள். அன்றுதினம் பல ஏழைகளுக்கு அன்னதானம் செய்தார்கள். அங்கத்தினர் விருந்தோடுண்டு, ஏற்பாடுற்றபோது வித்வ சம்பாஷணை செய்து, பிறகு வருஷாந்தர அறிக்கையைப்படித்து, இல்லற விஷயமாய்த்திருக்குறளின் அபிப்பிராயங்களை வெளியிட்டு ஒரு வியாசம் படிப்பித்து, சபாநாயகர் இனிய வாய்மொழிகளைக் கேட்டானந்தித்து, சந்தன புஷ்ப தாம்பூலாதிகள் அளித்து, அகமிகிழ்வுற்றனர். இவ்விதம் எவ்வருடமும் இச்சங்கம் மகோத்ஸவங்கொண்டாடிக் களிக்குமாறு அருள்புரியும்படி ஈசனை வேண்டுகின்றோம்.

தஞ்சைத் தமிழ்ச்சங்கம்.

சென்ற மாதத்தில் நாங்கள் கம்பராமாயணத்தில் கைகேசி சூழ்வினைப்படலத்தையும் சிலப்பதிகாரத்தில் இரண்டாவது மனையறம்படுத்தகாதையினையும் படித்து முடித்தோம். கலாசாலைக்கு இப்போது விடுமுறைநாட்கள்.

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம்.

இத்தாய்ச்சங்கத்தின் ஐந்தாம்வருஷ மஹோத்ஸவம் நாளது மாதம் 24௳ நடக்கப்போகின்றது. அக்கூட்டத்தில் மஹா மஹோபாத்யாயர் ஸ்ரீமத். உ. வே. சாமிநாதையரவர்கள் அக்கிராசனம் வகிப்பார்கள்.

குண்டலகேசி.

முன்றான் பெருமைக்கணின்றான் முடிவெய்து காறு
நன்றேநினைந்தான் குணமேமொழிந்தான் றனக்கென்
றொன்றானு மில்லான்பிறர்க்கே யுறுதிக்குழந்தா
னன்றேயிறைவனவன் சரணாடுமன்றே (1)

நோய்க்குற்றமாந்தர் மருந்தின்சுவை நோக்ககில்லார்
தீய்க்குற்றகாதலுடையார் புகைத்தீமையோரார்
போய்க்குற்றமூன்று மறுத்தான்புகழ்கூறு வெற்கென்
வாய்க்குற்றசொல்லின் வழுவும்வழுவல்லவன்றே (2)

பத்திராசிரியர்.

புடைபரந் தெங்கும் போர்த்திட வருந்தும்
மன்னுயிர் போலவும், மறலியின் பாசப்
பின்னலிற் சிக்கிப் பெருந்துயர் கொள்ளுஞ்
சீவனைப் போலவும், சேண்மதிற் பட்ட
பாவகற் கீந்த பசுந்தள் ரனையார்
பதைத்து வருந்தினர்; பார்ப்பவர் பயங்கொ
குதைவரிச் சிலையிற் கொடுங்கணை போக்கின
குந்தா லிப்படை கோடரி குறுந்தடி
சிந்தா குலமுறச் செலுத்தினம்; கவண்டிக்
கற்களை யெறிந்தோம்; கரும்பொற் குண்டுக
பற்பல விடுத்தனம்; பாயிருள் பரந்த
வானிடை யிடியும் வயங்கு மின்னலும்
மானவே புகையிடை மலிந்தன சுடரொலி;
மண்ணினுங் கல்லினும் வகுத்த மதிலின்
எண்ணிலா முடியுறப் பிடித்தன குண்டுகள்.
தகர்ந்த முடியெலாந் தசமுகன் றலைகளை
நிகர்த்தன; வேழ நெட்டிருப் புலக்கை
வாங்கி மதிலின் வலிகெட விடித்தன;
ஆங்கொரு புடையி னரணடி பறித்தனர்
பாரைமண் வெட்டிப் படைகளால் வயவர்;
ஆரைமீ தேறியு மகன்றிடப் பிளந்த
அரண்வழி நுழைந்து மார்த்தனர் வீரர்;
பெருந்தி யிட்டனர்; பிடித்தனர் சிலரை,
முடித்தனர் பலரை, முழக்கினர் பேரி;
கொடிப்படை யாரியன் கோட்டையுட் புகுந்து
வித்தியா ரண்ய வெற்றிக் கொடியினை
மத்தியி னட்டினன் மதின்முடி துலங்க;
இத்தகை முடிந்த கிஞ்சியின் முற்றுகை,
எத்திசை யும்புக ழேந்தவே!

விசுவ. இனிதாம்!
எண்ணிய வண்ண மியற்றினன் றிறலோன்;
நண்ணுக காதனை; நாற்பெரும் படையுடன்
மாலுவின் சேனையை மலையுமா றெழுவன்
கோலநீ ராற்றின் குளிர்கரைப் பாங்கர்.
இவ்வுரை யுணர்த்தி யிறைவனச் சுதனை

அவ்வயிற் றாண்டமர் றரியநா தற்குச்
செப்புக. போதி, செந்தமிழ் வல்லாய்!

கச்சி. ஒப்பருஞ் சீர்த்தி யுயர்படைத் தலைவ!
கச்சையங் கடகரிக் காவலன்
அச்சுதன் பின்வந் தமர்நோக் குவனே!

களம்—2. முற்றும்.

அங்கம்—5. களம்—3.

விசுவநாதன் தனது பெருஞ்சேனையோடு கிருஷ்ணாநதியின் தென்பகல்* மாலுவை எதிர்த்தான். போரில் மாலுவின்சேனை உடைந்தோட அவனும் புறங்காட்டி ஓடி நதியின் வடபாற் புக்கனன். இதைக்கேட்ட சுல்தான் இஸ்மேலடில்ஷா மிகவும் வருந்திப்போர்செய்யுங்காலம் இது அன்றென நினைத்துச் சமாதானஞ்செய்துகொள்ள விரும்பிவந்தனன். அச்சுதன் தனது காவநாடு தன்வசப்பட்டால் சமாதனம் ஆகுமென்று கூற, அன்று தினம் வெற்றிகொண்ட விசுவநாதன் உடன்படிக்கையைப் பூர்த்திசெய்யச் சென்றான். இக்களத்தில் விசுவநாதன் போர்த்திறம் மதுரைப்புலவனால் அச்சுதனுக்குக் கூறப்படுகின்றது.

அங்கம்—5. களம்—3.

இடம்.—கிருஷ்ணாநதியின்தென்கரை. அச்சுதராயன் படைவீடு.
காலம்—எற்பாடு

(அச்சுதராயன், ஜீவராய், கச்சிப்புலவன் முதலானவர்கள் வீற்றிருப்ப)

(நேரிசையாசிரியப்பா.)

அச்சு. வேகவெங் காலென வெள்ளப் படையுடன்
நாகநின் மதிலை நாடிப் புக்கனன்;
முற்றுகை முடித்து மூதெயில் கொண்டு
வெற்றியம் பதாகை மீதுற நாட்டிய
ஆரிய நாத னரும்போர்க் களத்தில்
நேரலன் மாலுமுன் னின்றுபோர் செய்யச்
சென்றன னுதன் சேர்மினென் றுரைப்ப,
நன்றெனப் போந்தேன்; நான்வரு முன்னர்
பெரும்போர் விளைத்துப் பிடசா லாற்றின்
கரைவழி மாலுவுங் கலங்கித் தானையும்

ஓடிமா றிழைந்தன னொருதனிப் படையான்!
ஓடைமா களிற்றி னுயர்முடி பிளக்க
வடிக்கிடுங் குருதி வான்பரந் தென்னக்
குடவரை செல்வான் குலக் கதிரவன்
மறைந்தனன்; பகலில் வாளமர் புரிந்த
திறந்தனை முற்றுந் தெரிந்திட விரும்பினன்;
நாதனைத் தருமின்!

(மதுரைப்புலவனுடன் விசுவநாதன் உள்ளேபிரவேசிக்க)

ஜீவராய். நண்பன் வந்தனன்!
சிதறச் செலுத்திய செருவெலாங் கூறப்
போந்தனன் மேதகை.

விசுவ. போர்த்திறங் கூற
வேந்தனே! வெய்திலன்; வீரங் குன்றிய
குமரன் செய்தியைக் குறித்தவ் வடில்கா
அமரினை நிறுத்தி யன்பினை வேண்டினன்,
ஆற்றங் கரையி னகன்பொழி லிருந்தனன்;
சாற்றுமா றருள்க. தண்புன லாற்றின்
தென்கரை மருவுஞ் செழும்பதி யாவும்
உன்பதி யாக்க வுடன்படி வாரேல்
ஒக்குமே யுள்ளம்?

அச்சு. உயர்தனிச் சிலையோய்!
இக்கரை நாட்டை யீவமே யன்றன்
கருத்திட னொக்குமென் கருத்தும்; ஆதலின்
திருத்துக மேல்வினை.

விசுவ. திக்கெலாம் புகழும்
இறைவனே! யேகி யிசைத்தவா முடிப்பன்—
துறைபல பாடுஞ் சொற்பயில் புலவ!
அரசனை யிருத்தி.

(விசுவநாதன் வெளியேசெல்ல)

அச்சு. அருந்தமிழ்ப் புலவ!
முரசொலி யெழுந்த மொய்ம்போர்க் களத்துத்
தலைவனை யிருந்தனை; தமரவா றிதுபோல்
மலைந்திரு சேனையும் வனைந்தவா றியம்புக.

மதுரைப்புல. கடல்கிளர்ந் தெழுந்து கடும்புன லாறுகள்
புடைவர வெதிர்ந்து புக்கதைக் கொள்ளுந்

தன்மைபோல், அரச! தவாநெடும் படைதான்
வன்மையா னுயர்ந்த வளைமதில் ரேய்ச்சூர்
விட்டெழுந் தேகி விரைவினிற் படர்ந்து
துட்ட ரிரும்படை தொலைவுறப் பாய்ந்து
போரிடப் புக்கது. போர்க்களத் தெழுந்த
பேரியி னோசையும் பேரான் முழக்கமுங்
கலந்து களத்திற் கம்பலை மிகுத்தது!
மலைந்திரு சேனையு மயங்கு காலையில்,
வானுற வெழுந்து வளர்ந்த பராகம்
மானிலத் துடனே மற்றைய நான்கு
பூதமுங் கலந்து பொருந்தின போன்றது!
ஓதக் கடல்வா யுலவு மாமையின்
கான்முகந் தெரியக் கருந்தோற் கவசம்
மேன்முழு தணிந்து வீரவாட் கேடயம்
கைகளிற் றரித்துக் கழலணி வீரர்
மொய்களந் திரிந்தனர்! முகிலிரு கூறுகள்
குளிர்வா னெதிர்ந்து கொட்டுந் தாரைபோல்
வளைந்திரு படைகளும் வாளிக ளேவின!
பரசுகொண் டெற்றினர்; பட்டய மோச்சினர்
விரசுவார் தம்மை வீட்டினர் வாளால்;
ஆறுபோ லுதிர மமர்க்களத் தோடப்
பாறுகள் சுற்றிடப் பதாதியிற் பல்லோர்
புண்படக் கலங்கியும் பொத்திடு மம்பினால்
மண்படக் கிடந்தும் மயங்கியு மயர்ந்தார்!
ஊனு முதிரமு மூறிய சேற்றிற்
றானை வீரர்கள் தளர்ந்து தவித்தனர்!
துதிக்கையால் யானை தூக்கிவா னெறியக்
குதித்திறந் தார்சிலர் குருதிவெங் கடலில்!
காலூ கவத்தினாற் களத்திடைத் திரிதந்
தொருவனே பலர்போ லுணர்த்தி நின்றனன்!
ஆயதோர் காலையி லடையலர் திகைத்து
மாயமே வல்ல வாட்படை யவுணர்
பூண்டினை யொழிக்கப் புகுந்தமா லிவனோ?
காண்டிவ மெடுத்துக் காண்டவ மழித்த
தனஞ்சய னிவனோ? தக்கன் வேள்வியைச்

சினங்கொடு தொலைத்த சிவபிரா னிவனோ?
என்றுரைத் தெங்கு மிரியலுற் றனரால்!
அன்றொரு காலையி லரவின மெல்லாம்
அனலிடைச் செலுத்தி யாற்றிய வேள்விச்
சனமே சயன்போ றமரிடை வீரன்
தந்தியின் கரங்களைத் தள்ளினன் களத்தில்!
விந்தைவா ளிவன்படை வீரர்க ளஞ்சா
நெஞ்சராய்ப் புகுந்து நெருக்கியே ரலரை
யஞ்சுங் கலங்க வடித்தனர்! மானுவும்
ஓடினன்; அவனுட னோடினர் துருக்கர்!
கோடொளிர் கரிகளுங் குதிரையி னீட்டமுங்
கொண்டன மாகிக் கொற்றமும் படைத்தோம்!
எண்டிசை மதிக்கு மிறைவனே! யிதுதான்
போர்த்திறம்!

அச்சு. புலவ! புகன்றனை; மகிழ்ந்தேன்;
நேர்த்தியே! நாதன் நினைத்தது முடித்தான்.
வார்புன லாடி வைகறைப் பொழுதில்
நேர்கடன் முடித்து நிற்குதும்; காலையில்
உடன்படு நெஞ்சனா யுறுவ னடில்ஷா;
அடைக்கலம் புகுமே லன்பினைத் தருவோம்;
இன்றுயில் கொண்மி னெவருங்
குன்றிடை யுறங்குங் கோளரி போலவே!

களம்—3. முற்றும்.

அங்கம்—5. களம்—4.

சமாதான உடன்படிக்கையைச் செய்யச்சென்ற விசுவநாதன் இஸ்மேலடில்ஷா முதலானவர்களோடு இரவெல்லாம் உரையாடி உடன்படிக்கையின் நிபந்தனைகளைத் தீர்மானித்து ஓர்பத்திரம் எழுதிமுடித்தான். மறுநாட்காலையில் இஸ்மேலடில்ஷா கிருஷ்ணாநதியைத்தாண்டித் தென்கரைவந்து அச்சுதனைக்கண்டு வணங்கி நட்புக்கூறச் சமாதானம் நிகழ்ந்தது. இருவரும் ஒருநாளவ்விடம் நட்புடன்றங்கிப் பிறகுதம்தம் நகர் நோக்கிச்சென்றனர்.

அங்கம்—5. களம்—4.

இடம்.—கிருஷ்ணாநதியின் தென்கரை. அரசன் படைவீடு.
காலம்.—காலை.

(அச்சுதன், ஜீவராய், சதாசிவராய், இராமன், கச்சிப்புலவன் மதுரைப்புலவன் முதலானவர்கள் வீற்றிருப்ப)

(நேரிசையாசிரியப்பா.)

அச்சு. இதம்பெற நாத னியற்றின னரிய
உதவிதான். இதனை மறத்த லொண்ணுமோ?
அரச னடில்ஷா வணங்கிடு முன்னர்
உரிமையிற் றெரித்தன னுறுமுடன் படிக்கையிற்
காட்டிய நிபந்தனை காவதங் கொண்ட
நாட்டினைத் தருதலும் நயந்த வர்த்தகத்
துறைமுக வடுகலைத் தொடுகட லுலவும்
நிறைமரக் கலங்கள் நின்று துயல்வரப்
பொதுவிட மாக்கலும் பொருந்து மிரண்டென ;—
கதுமென வெழுந்த கடும்போர் முடிந்தவா
வியப்பே! யினியவர் விழைவுமேற் கொண்டு
பெயர்ந்திவண் வருவதாய்ப் பேசினர் ; அதுபோல்
வந்தில ரென்னே?

(விசுவநாதனும் சலாபத்கானும் உள்ளேவர.)

வார்கழல் வணங்க
தந்திரத் தலைவன் றன்னுட னொருவனைக்
கொண்டிவண் வந்தனன்.

ஜீவராய். கொற்றவ! இவன்றான்
திண்டிறற் சலாபத் கானெனுந் தெவ்வர்
படையின் றலைவன் ; பரிவுமிக் குடையான் ;
கடைநெடு வேற்கட் காஞ்சனை சிறையை
மீட்குநா ளுதவிய மீளி மொய்ம்பினன்.

அச்சு. வாட்படை வீர! நின் வரவுக் குவந்தனன்
அமர்க! நின் னரச னாணையென் கூறுக.

சலாப. தமருட னரசன் சார்ந்தன னுனது
பாசறை வாயிலின். பார்த்திவ! வுன்றன்
நேசமே நாடிய நிருபனை நின்முன்
அமைத்து வருவனோ?

அச்சு. அன்பனைத் தருக.

(சலாபத்கான் வெளியே செல்ல)

தழைத்திடும் புகழோய்! தரியலர் தம்மை
வெங்கிடத் துரத்தி வெற்றியை நாட்டி
எங்கில மெனக்கே யீந்தனை யென்பதென்?
நேமிசூழ் வலயம் நின்றநின் பெருமைக்
காமிதோர் செயலோ? அன்ப! நின்னாற்றல்
யாவரு முணர்வர் யானினி யுரைப்பதென்?
மேவிய காரியம் மேம்பட முடிந்ததோ?

விசுவ. வெற்றிவே லிறைவ! வீங்குநீ ராற்றிற்
கொற்றமே காட்டுங் கொடிபயில் நாவாய்
செலுத்தியான் செல்கையிற், றிகழிரு கரையும்
நிலைத்திடுஞ் சேனையி னெயமே காணப்
பாதலத் துறைவார் பரிவினுற் றதுபோல்,
காதலுற் றவர்நிழல் கடிபுன லகத்திற்
கலந்துற வாடின ; காவல ரிருவரும்
நலந்தனை நினைத்தவர் நன்னோக் குறுமுன்,
இருவர்தம் படையிருந் தெழுந்த தாளிகள்
மருவிக் கலந்தன ; வான்கரை யிரண்டுந்
துன்னிய சேனையிற் றுவைத்த பேரியின்
மன்னிய பேரொலி வான்முக டளாவிச்
சேர்ந்து முழங்கின ; சேனை யிரண்டினும்
நேர்ந்தபல் கொடிகளி னொற்றுமைத் தைவருங்
காற்றினங் களித்துக் கலந்தன ; காவல!
சாற்றுவ தென்னினிச்? சமர்தா னம்பெற
வந்தனன் மன்னவன்.

அச்சு. மகிழ்வு மெய்தினன் ;
நந்துங் காலமும் நன்மை பயந்தது!

இஸ்மே லடில்ஷா, மாலூகான், கும்மல்கான், அஷாடாகான், சலாபத்கான், அமீர்பீரித், உம்மதுஷா முதலானவர்கள் உள்ளே வர;— அச்சுதனும் அவன் சபையோரும் எழுந்துநிற்ப,— இஸ்மேலடில்ஷா முன்வந்து அச்சுதனைப்பணிய)

ச்சு. (மதுரைப்புலவனுடன் தனியே)
மதுரைப் புலவ! மமதை யடங்கிப்

புலித்தோல் பொருந்தப் புனைதோ ளரிக்கும்
விடப்பல் விழுந்த வெங்கணு கம்போல்
அடையல ரச்சுவ பதிநாட் டரசன்
நுரையென வெளுத்த நொய்தா மங்கியைச்
சிரமுதற் கால்வரை சேர்த்தி விஜய
நகரா ளரச னரேந்திரன் முன்வந்
தகமிகக் குழைந்தங் கணிமுடி தாழ்த்திச்
சலாமிடு கின்றனன் !

மதுரை. சாகரத் திடையிற்
குலவுறுங் கராவின் கூர்வாய்ப் பட்ட
கரியினைப் போற், படைக் கடலிற் பகைவன்
அரசனச் சுநனை யஞ்சுகின் றனனல் !

அச்சு. அன்பினை வேண்டு மரசனே ! வருக !
முன்புள வருத்த முழுவதும் போக்கி
இன்றுதொட் டிருவரும் இசைந்த மனத்தராய்
ஒன்றுபட் டொழுகுத லுயர்நலம் விளைக்கும் ;
ஆதனத் தமர்க !

இஸ்மேல். அரச ரேறே ?
ஆதரிப் பாயென் றடைந்தவர் தம்மைப்
போற்றும் பெருந்தகைப் புண்ணிய பூபதி
ஏற்றமார் நரச இராஜ குமாரனே !
நின்வயி னப்புகழ் நிலவுறு கின்றதால் !
அன்புட னிருவரும் அமர்ந்திட லினிதாம்.

அச்சு. படைகளின் றலைமை படைத்தீர் ! கேண்மின் !
நடுநிலைப் படிநீர் நாட்டிய நிபந்தனை
யாவையுஞ் செப்பேட் டெழுதுமின் ! யாங்கள்
ஆவ்வின் முத்திரை யதனி லிடுவோம்—
அன்பனே ! யச்சுவ பதிநாட் டரசே !
இன்பமே விளைக்கு மெழிலார் சோலையின்
வம்புவிழ் மலரால் வயங்கு நதிக்கரை
நம்பனைச் சூழ்ந்திட நாங்களித் திருந்து
விருந்துண் டவரவர் வெற்றித்
திருநகர்க் கெழுவோஞ் சேனைசூழ் வரவே !

களம்—4. முற்றும்.

தமிழகம்.

இது தஞ்சைத் தமிழ்ச்சங்கத்திலிருந்து மாதந்தோறும் வெளிவரும் ஒரு பத்திரிகை. இதன் வருஷ சந்தா இந்தியா பர்மாவுக்கு ரூ. 1—8—0. சிங்கப்பூர், பினாங்கு, முதலான விடங்களுக்கு ரூ. 2—8—0. இப் பத்திரிகை வேண்டுவோர் இதன் மானேஜர் அவர்களிடத்தில் சந்தாவை முன்பணமாக நேரே செலுத்தியாகிலும், அல்லது மணியார்டர் மூலமாயனுப்பியாகிலும் பத்திரிகையைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். பலநண்பர்களின் வேண்டுகோளிற்கிணங்கி மாணாக்கர்களுக்குச் சந்தாவைக்குறைத்திருக்கிறோம். ஆங்கில கலாசாலையிற் படிக்கும் மாணாக்கர்கள் தமது தலைமை உபாத்தியாயர் மூலமாய் விண்ணப்பம் செய்து கொள்ளுவார்களானால் அவர்களுக்குப் பத்திரிகை ரூ. 1—0—0க்குக் கொடுக்கப்படும். பத்திரிகைக்கு விஷயம் எழுத விரும்புகிறவர்கள் தங்கள் வியாசங்களைப் பத்திராதிபர்பேருக்கு அனுப்பக் கோருகிறோம்.

விளம்பரம் போடுவதற்கு வரி யொன்றுக்கு அணா 1. நீடியம் பிரசுரித்து வரவேண்டியவைகளுக்குப் பிரத்தியேக ஏற்பாடு செய்யப்படும்.

K. இராமானுஜ ஐயங்கார்,
மானேஜர், தமிழகம்,
தஞ்சை.

புத்தக விளம்பரம்

இதனடியிற் கண்டிருக்கும் புஸ்தகங்கள் தஞ்சைத் தமிழ்ச் [சங்க]த்தில் விலைக்கு அகப்படும். வேண்டியவர்கள் [illegible] [காரிய]தரிசிக்கு எழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

கத்தியசிந்தாமணி, ஸமஸ்கிருதவசன காவியம் (வாதீபசிம்மசூரியினால் செய்யப்பட்டது)	[illegible] 3—0—
க்ஷத்திர சூடாமணி, (ஸமஸ்கிருதகாவியம்) காவிகோகட்டடம்.	0–15—0
ஜீவந்தர சம்புகாவியம், ஸம்ஸ்கிருதம் (ஹரிசந்திர மகாகவி.)	1—0—0
[தஞ்]சை நாயக ராஜவம்சசரித்திரச் சுருக்கம், (தமிழ்)	0—2—6
[ஸ]ம்ஸ்கிருத நீதிமஞ்சரி, நம்பர் 1.	0—6—0
[ஸ்]வாமிநாதவிஜயம்.	0—1—0
[தொ]ல்காப்பியப்பாயிர விருத்தி.	2—0—0
[மா]லைமாற்று மாலை.	0—4—0
[க்]ஷேத்திர யாத்திராநுகூலம்	0—4—0

[தமி]ழ்ச்சங்கம், } உ. நா. அப்பாசாமி ஐயர்,
[1—9]—05. }

பரஸ்பர சகாய கல்யாண சபை.

(எட் ஆபீஸ், மானேஜியப்பாவீதி, தஞ்சாவூர்.)

இந்தச்சபையில் சேரும் மெம்பர்கள் தங்கள் குழந்தைகளுக்குக் கல்யாணம் செய்யுங்காலத்தில் திரவிய சகாயம் கொடுக்கப்படுவார்கள்.

இச்சபையினாலுண்டாகும் லாபத்தை மெம்பர்கள் சொல்ப காலத்திற்குள் பார்க்கலாம். குழந்தைகளுள்ளவர்கள் உயிரோடிருக்கையிலேயே தாங்கள் செய்யவேண்டிய கடமையை நிறைவேற்றுவதில் ஏற்படும் பணச்செலவிற்கு இச்சபையார் பண உதவிசெய்ய முயலுவதை ஜனங்கள் அறியவேண்டும். இதில் மரண பண்டுகளில் போல சேரும் மெம்பர்கள் ஜீவநாள் முழுவதும் சந்தா செலுத்தவேண்டியதில்லை. குறிப்பிட்ட கல்யாணம் நடந்தபிறகு அவர்கள் சபையை விட்டுவிடலாம். மாதம் கொஞ்சமாய் செலுத்தியதை ஒரேகாலத்தில் சேர்த்துக்கொடுப்பதுடன் குறைந்தது இரண்டு மடங்கு ஒவ்வொருவருக்கும் போனஸ் கிடைக்கும்.

மாத சந்தா ரூ. 1 அல்லது ரூ. 2 கொடுத்துவந்தால் கல்யாண சமயத்தில் கொடுத்த தொகைக்கு இரண்டுமடங்குக்குக் குறையாது தகுந்த உதவி கிடைக்கும்.

சென்ற ஜூலை மாதத்தில் திருவாரூரிலிருந்து சேர்ந்த ஒரு மெம்பருக்கு ரூ. 55 விவாஹ காலத்தில் சபையிலிருந்து கொடுக்கப்பட்டது. அவர் செலுத்திய தொகை ரூ. 10 தான்.

இதில் மூவகை கல்யாணங்களுக்கு மெம்பராகச் சேரலாம்— உபநயனம், விவாகம், திரஷிகல்யாணம்.

சேரும்போது பிரவேசக் கட்டணம் ரூ. இரண்டு.

தகுந்த கனவான்கள் டைரெக்டர்களாயிருந்து சபை நடத்திவருகிறார்கள்.

விபரமான நூல் புஸ்தகம் விலை அணா ஒன்று, பை ஆறு அனுப்பி வாங்கிப்பார்க்கலாம். சேருபவர்களுக்கு வெகு லாபமுண்டு.

பணம் அனுப்புவோர்கள் தஞ்சாவூர் கல்யாணசுந்தரம் ஹைஸ்கூல் உபாத்தியாயர் மகா-ா-ாஸ்ரீ கே. இராமாநுஜ ஐயருக்கு மணியாடர் மூலமாய் அனுப்பவும். அவர் ரசீது தவிர ரசீது செல்லாது.

ஆங்காங்கு கமிஷன் ஏஜண்டுகள் தேவை.

பணம் தவிர மற்றைய சகல லெட்டர்களும் பின்வரும் விலாசத்திற்கு அனுப்பவும் :—

மானேஜர், பரஸ்பர கல்யாணசபை,
தஞ்சாவூர்.